

Obvestilo Komisije – Priročnik o premestitvi obsojenih oseb in zapornih kaznih v Evropski uniji

(2019/C 403/02)

KAZALO

	<i>Stran</i>
SEZNAM KRATIC	5
PREDGOVOR	6
UVOD IN SPLOŠNI PRAVNI OKVIR	6
1. Pregled	6
1.1 Glavne značilnosti Okvirnega sklepa	7
1.1.1 Posredovanje	8
1.1.2 Potrdilo	8
1.1.3 Sodba	8
1.1.4 Kazenska sankcija	8
1.1.5 Država izdajateljica in država izvršiteljica	9
1.2 Načelo vzajemnega priznavanja	9
1.3 Pravni učinek okvirnih sklepov EU	9
1.4 Člen 267 PDEU: postopek predhodnega odločanja	10
DEL I: POSREDOVANJE SODBE IN POTRDILA	10
2. Zahteve za posredovanje	10
2.1 Področje uporabe Okvirnega sklepa	10
2.1.1 Ratione personae	10
2.1.2 Ratione materiae	10
2.1.3 Ratione temporis	11
2.2 Pristojni organi	11
2.3 Izbira države izvršiteljice	11
2.3.1 Scenariji v skladu s členom 4(1)	11
2.3.2 Premestitev v državo članico državljanstva obsojene osebe, v kateri živi (člen 4(1)(a))	12
2.3.3 Premestitev v državo članico, v katero bo oseba izgnana (člen 4(1)(b))	12
2.3.4 Premestitev v katero koli drugo državo članico, ki s tem soglaša (člen 4(1)(c))	12
2.4 Privolitev obsojene osebe po seznaitvi	13
2.5 Soglasje države izvršiteljice	13
2.6 Mnenje obsojene osebe	14
2.7 Ocena socialne rehabilitacije	14
2.7.1 Država izdajateljica mora biti prepričana	14
2.7.2 Posvetovanje z državo izvršiteljico, kadar je to primerno	14

2.7.3	Opredelitev socialne rehabilitacije	15
2.7.4	Načini izvrševanja kazenske sankcije	15
2.8	Seznam 32 kaznivih dejanj, ki so razlog za predajo brez preverjanja dvojne kaznivosti	15
2.9	Ranljive skupine: mladoletni in duševno moteni storilci kaznivih dejanj ter prenos ukrepov psihiatrične ali zdravstvene nege	16
2.10	Upoštevanje temeljnih pravic s strani države izdajateljice	16
3.	Postopek posredovanja	17
3.1	Subjekti, ki smejo sprožiti postopek	17
3.2	Postopek za pridobitev mnenja obsojene osebe	17
3.3	Uradno obvestilo obsojeni osebi (člen 6(4) in Priloga II z obrazcem)	18
3.4	Dokumenti, ki jih je treba poslati	18
3.4.1	Potrdilo	18
3.4.2	Sodba	19
3.5	Koristne dodatne informacije države izdajateljice	22
3.6	Posredovanje [pošiljanje]	22
3.7	Zahteva za informacije o določbah o morebitnem predčasnem ali pogojnem odpustu	22
3.8	Zaprosilo za začasno pridržanje	23
3.9	Umik potrdila	23
DEL II: PRIZNANJE SODBE IN IZVRŠITEV KAZENSKE SANKCIJE		24
4.	Postopek priznanja	24
4.1	Rok za sprejetje odločitve o priznanju in pravna sredstva zoper odločitve o premestitvi	24
4.2	Zahteva za prevod sodbe	24
4.3	Odložitev	24
4.4	Začasno pridržanje	25
5.	Odločitev o priznanju in izvršitvi	25
5.1	Splošna obveznost priznavanja in izvrševanja	25
5.2	Soglasje države izvršiteljice	25
5.3	Seznam 32 kaznivih dejanj, za katera ni potrebno ugotavljanje dvojne kaznivosti	25
5.4	Prilagoditev kazenske sankcije	26
5.5	Razlogi za nepriznanje in neizvršitev	27
5.5.1	Nepopolno ali nepravilno potrdilo (člen 9(1)(a))	27
5.5.2	Neizpolnjevanje meril za posredovanje (člen 9(1)(b))	27
5.5.3	Načelo ne bis in idem (člen 9(1)(c))	27
5.5.4	Ni dvojne kaznivosti (člen 9(1)(d))	27
5.5.5	Zastarana izvršitev kazenske sankcije (člen 9(1)(e))	28
5.5.6	Imuniteta po pravu države izvršiteljice (člen 9(1)(f))	28
5.5.7	Starost za kazensko odgovornost (člen 9(1)(g))	28

5.5.8	Preostanek kazni, ki jo je treba prestati, je prekratek (člen 9(1)(h))	28
5.5.9	Sojenja v odsotnosti (člen 9(1)(i))	28
5.5.10	Pregon kaznivih dejanj pred premestitvijo (člen 9(1)(j))	29
5.5.11	Ukrep psihiatrične ali zdravstvene nege ali drug ukrep, ki vključuje odvzem prostosti (člen 9(1)(k))	30
5.5.12	Ekstrateritorialnost (člen 9(1)(l))	30
5.6	Delno priznanje in izvršitev	30
6.	Premestitev obsojene osebe	30
6.1	Roki za fizično premestitev	30
6.2	Tranzit čez drugo državo članico	30
6.3	Stroški premestitve	31
6.4	Potovalni dokumenti	31
7.	Izvrševanje kazenske sankcije	31
7.1	Pravo, ki ureja izvrševanje	31
7.2	Odštevanje	31
7.3	Predčasni in pogojni odpust	31
7.4	Amnestija, pomilostitev	31
7.5	Ponovni pregled sodbe	32
7.6	Pravica do izvršitve sodbe	32
7.7	Dolžnost komunikacije in obveščanja	32
8.	Načelo specialnosti	32
DEL III: RAZNO		33
9.	Komunikacija med pristojnimi organi v različnih fazah postopka	33
10.	Razmerje do drugih sporazumov	34
11.	Povezave z drugimi instrumenti na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah	34
11.1	Okvirni sklep 2002/584/PNZ o evropskem nalogu za prijetje	34
11.2	Drugi instrumenti	35
11.2.1	Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta o pravicah žrtev	35
11.2.2	Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami	35
PRILOGA I	Okvirni sklep 2008/909/PNZ, neuradno prečiščeno besedilo	37
PRILOGA II	Potrdilo o premestitvi	52
PRILOGA III	Uradno obvestilo obsojeni osebi	58
PRILOGA IV	Diagram Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ	59
PRILOGA V	Viri informacij	60
PRILOGA VI	Seznam sodb Sodišča v zvezi z Okvirnim sklepom 2008/909/PNZ	61
PRILOGA VII	Seznam sodb Sodišča v zvezi z Okvirnim sklepom 2002/584	62

SEZNAM KRATIC

Schengenska konvencija	Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 19. junija 1990
ENP	evropski nalog za prijetje
EKČP	Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin
ESČP	Evropsko sodišče za človekove pravice
EPM	Evropska pravosodna mreža v kazenskih zadevah
EuroPris	Evropska organizacija za zaporne in prevzgojne zavode
Okvirni sklep 2002/584	Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami
Okvirni sklep	Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji
Okvirni sklep 2008/947	Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami
Okvirni sklep 2009/299	Okvirni sklep Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe
PEU	Pogodba o Evropski uniji
PDEU	Pogodba o delovanju Evropske unije
Direktiva o pravicah žrtev	Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ
Konvencija Sveta Evrope iz leta 1983	Konvencija Sveta Evrope o transferju obsojenih oseb z dne 21. marca 1983
Dodatni protokol Sveta Evrope iz leta 1997	Dodatni protokol h Konvenciji Sveta Evrope o transferju obsojenih oseb z dne 18. decembra 1997

Izjava o omejitvi odgovornosti:

Ta priročnik ni pravno zavezujoč niti izčrpen. Ne posega v veljavno pravo Unije in njegov prihodnji razvoj. Prav tako ne posega v verodostojno razlago prava Unije, ki jo lahko da Sodišče Evropske unije.

PREDGOVOR

Namen tega priročnika je državam članicam in njihovim imenovanim pristojnim organom zagotoviti praktične smernice pri uporabi Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o sojenju v odsotnosti ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep 2009/299) Datum začetka izvajanja Okvirnega sklepa je 5. december 2011. Komisija je pri pripravi tega priročnika upoštevala stališča, ki so jih strokovni delavci izrazili na številnih sestankih strokovnjakov, organiziranih v sodelovanju z Evropsko organizacijo za zaporne in prevzgojne zavode (v nadaljnjem besedilu: EuroPris), med katerimi so udeleženci izpostavili izzive in ovire pri izvajanju tega instrumenta in praktičnem izvrševanju premestitev zapornikov ⁽²⁾. Nadalje so bila s strokovnjaki, ki jih je povabila Komisija, opravljena posvetovanja o osnutku dokumenta. Poročilo o izvajanju Okvirnega sklepa je bilo objavljeno 5. februarja 2014 ⁽³⁾.

Priročnik je na spletišču <https://e-justice.europa.eu> in spletišču Evropske pravosodne mreže (v nadaljnjem besedilu: EPM) ⁽⁴⁾ na voljo v vseh uradnih jezikih Unije.

Informacije o izvajanju tega okvirnega sklepa in izjave, ki so jih pripravile različne države članice, so na voljo na spletišču EPM ⁽⁵⁾.

Priročnik EuroPrisa o premestitvi obsojenih oseb ⁽⁶⁾ je dragocen dokument, ki vsebuje praktične smernice.

V skladu s členom 3 Sklepa Sveta 2002/187/PNZ je eden od ciljev Eurojusta izboljšati izvrševanje zaprosil za pravosodno sodelovanje in odločitev o njem, tudi zaprosil in odločitev na podlagi pravnih aktov, ki uveljavljajo načelo vzajemnega priznavanja. Eurojust lahko tako pri zadevah v zvezi s premestitvijo zapornikov deluje kot posrednik in koordinator ⁽⁷⁾.

Informacije, ki jih vsebuje ta priročnik, so posodobljene do 1. julija 2019.

UVOD IN SPLOŠNI PRAVNI OKVIR

1. Pregled

Odnosi na področju pravosodja med državami članicami temeljijo na vzajemnem zaupanju v pravne sisteme drugih držav članic, kar omogoča priznavanje odločb organov države izdajateljice s strani države izvršiteljice, pri čemer so možnosti za nasprotovanje takemu priznavanju omejene.

V zadnjih desetletjih se vse pogostejše dogaja, da države članice državljanke drugih držav članic EU obsodijo na zaporne kazni ali ukrepe, ki vključujejo odvzem prostosti ⁽⁸⁾. Najnovejši podatki, ki so na voljo ⁽⁹⁾, kažejo, da delež državljanov drugih držav članic EU glede na skupno število zapornikov na državo članico znaša od 0,3 % (Poljska in Romunija) do 39,4 % (Luksemburg). Nekateri imajo običajno prebivališče v državi članici, v kateri so zaprti. Vendar so nekateri od njih lahko ob izteku kazenske sankcije deportirani.

Izvršitev kazenske sankcije v državi članici obsodbe za številne obsojene državljane držav članic EU ni nujno optimalna za njihovo socialno rehabilitacijo.

Z Okvirnim sklepom so se povečale možnosti za obravnavanje obsojene tuje osebe v smislu njene premestitve v drugo državo članico EU, da bi tako spodbudili njeno rehabilitacijo.

Okvirni sklep se uporablja za vse državljane EU in državljane tretjih držav, ki se nahajajo v državi članici EU. Vendar se za tuje državljane, ki nimajo stalnega prebivališča v državi članici EU, uporabljajo drugi mednarodni instrumenti pravosodnega sodelovanja, kot sta Konvencija Sveta Evrope o transferju obsojenih oseb z dne 21. marca 1983

⁽¹⁾ Okvirni sklep 2009/299/PNZ je spremenil Okvirni sklep z nadomestitvijo razloga za zavrnitev ob odsotnosti iz Okvirnega sklepa. Te določbe se nanašajo na primere, ko izvršitveni pravosodni organ prejme zahtevo v zvezi z izvršitvijo zaporne kazni, ki izhaja iz postopka v državi članici izdajateljici, v kateri oseba ni bila navzoča. V ta priročnik sta vključeni konsolidirana različica Okvirnega sklepa in potrdila ob upoštevanju zgoraj navedenih sprememb.

⁽²⁾ Glej www.europris.org.

⁽³⁾ COM(2014) 57 final z dne 5. februarja 2014, str. 5.

⁽⁴⁾ <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/>.

⁽⁵⁾ https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/EJN_Library_StatusOfImpByCat.aspx?l=SL&CategoryId=36.

⁽⁶⁾ <https://www.europris.org/file/europris-resource-book-on-the-transfer-of-sentenced-prisoners-under-eu-framework-decision-909/>.

⁽⁷⁾ Člen 2(2)(b) Uredbe (EU) 2018/1727 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ (UL L 295, 21.11.2018, str. 138), ki se uporablja od 12. decembra 2019.

⁽⁸⁾ Urad Združenih narodov za droge in kriminal, *Handbook on the International Transfer of Sentenced Persons* (Priročnik o mednarodni premestitvi obsojenih oseb), 2012, str. 1, na voljo na: http://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/11-88322_ebook.pdf.

⁽⁹⁾ Glej letne kazenske statistične podatke Sveta Evrope, SPACE I – statistični podatki o zaporniški populaciji iz leta 2018, ki so na voljo na: http://wp.unil.ch/space/files/2019/04/FinalReportSPACEI2018_190402.pdf.

(v nadaljnjem besedilu: Konvencija Sveta Evrope iz leta 1983) in Dodatni protokol k tej konvenciji z dne 18. decembra 1997 (v nadaljnjem besedilu: Dodatni protokol Sveta Evrope iz leta 1997) ⁽¹⁰⁾.

Konvencija Sveta Evrope iz leta 1983 je zagotovila tudi začetni ukrep za olajšanje čezmejnih premestitev znotraj EU. Vendar je Okvirni sklep 5. decembra 2011 nadomestil Konvencijo Sveta Evrope iz leta 1983 in njen dodatni protokol iz leta 1997 med državami članicami EU.

Ena od večjih sprememb Okvirnega sklepa v primerjavi s Konvencijo Sveta Evrope iz leta 1983 je prehod na obvezen sistem premestitve zapornikov za nekatere primere, ki hkrati zagotavlja veliko več možnosti za premestitev kot prej. Težave pri uporabi Konvencije Sveta Evrope iz leta 1983 je povzročila zahteva po privolitvi obeh držav in zadevne osebe pri vsaki premestitvi. Za rešitev tega vprašanja so se članice schengenskega območja že odločile, da bodo Konvencijo Sveta Evrope iz leta 1983 dopolnile z možnostjo „prisilne premestitve“. V skladu s členi 67 do 69 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma iz leta 1990 (v nadaljnjem besedilu: Schengenska konvencija) privolitev posameznika, da odsluži kazen v državi državljanstva, ni potrebna, če se je izvršitvi kazenske sankcije ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, izognil z begom v zadevno državo. Ta novost v Schengenski konvenciji je bila vključena tudi v Dodatni protokol Sveta Evrope iz leta 1997 h Konvenciji Sveta Evrope iz leta 1983.

Cilj Konvencije Sveta Evrope iz leta 1983 kot tudi Okvirnega sklepa je zlasti olajšati socialno rehabilitacijo zapornikov tako, da se tujcem, obsojenim za kaznivo dejanje, omogoči prestajanje kazni v drugi državi članici.

Poleg tega se Okvirni sklep uporablja tudi za premestitev zapornikov, ki še vedno prestajajo kazen, zato ne obravnava izгона storilcev, ki so zaključili prestajanje kazni in zato niso več predmet kazenskega postopka. Vendar bi bilo treba Okvirni sklep uporabljati v skladu z veljavno zakonodajo Unije, vključno z Direktivo 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic. V členu 28 navedene direktive je določeno, da je mogoče državljane EU izgnati iz druge države članice samo zaradi javnega reda ali javne varnosti.

1.1 Glavne značilnosti Okvirnega sklepa

Okvirni sklep določa, v katerih okoliščinah in na kakšne načine države članice EU sodelujejo v zvezi s priznavanjem sodb in izvrševanjem kazenskih sankcij, ki jih izreče druga država članica, da bi olajšale socialno rehabilitacijo obsojene osebe. Namen instrumenta je okrepiti učinkovito sodelovanje v primerjavi s Konvencijo Sveta Evrope iz leta 1983 z uporabo načela vzajemnega priznavanja, ki od držav članic zahteva medsebojno zaupanje v sodne odločbe. Zato Okvirni sklep vsebuje drugačen pristop k nekaterim temeljnim elementom Konvencije Sveta Evrope iz leta 1983:

- v Okvirnem sklepu je določeno, da se mora prošnja za premestitev načeloma sprejeti v dveh primerih. Vendar država izdajateljica ni dolžna posredovati sodb za namene njenega priznanja in izvršitve v drugi državi članici;
- premestitve je mogoče zavrniti le na podlagi omejenega števila razlogov za nepriznanje ali neizvršitev;
- Okvirni sklep omejuje situacije, v katerih se zahteva privolitev obsojene osebe. Že na podlagi Dodatnega protokola Sveta Evrope iz leta 1997 privolitev ni bila več potrebna, kadar se je zahtevala premestitev v državo, v katero je oseba pobegnila ⁽¹¹⁾, ali kadar se je za obsojeno osebo zahteval ukrep izгона ali prisilne odstranitve v zahtevano državo ⁽¹²⁾. Poleg teh dveh izjem je v Okvirnem sklepu določena tretja izjema, če se zahteva premestitev v državo članico državljanstva, v kateri obsojena oseba živi;

⁽¹⁰⁾ Konvencija Sveta Evrope iz leta 1983 in njen dodatni protokol iz leta 1997 sta na voljo na: <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/112.htm>.

⁽¹¹⁾ Glej tretji odstavek 2. člena Dodatnega protokola Sveta Evrope iz leta 1997.

⁽¹²⁾ Glej prvi odstavek 3. člena Dodatnega protokola Sveta Evrope iz leta 1997.

- tradicionalno preverjanje zahteve glede dvojne kaznivosti ⁽¹³⁾ je nadomestil seznam 32 kaznivih dejanj (vendar obstaja možnost, da države članice ohranijo tradicionalno preverjanje) ⁽¹⁴⁾;
- instrument določa jasen časovni okvir za postopek;
- Okvirni sklep določa nadaljnje izvrševanje kazenskih sankcij, ki jih je izrekla država izdajateljica, in sicer z omejenimi možnostmi prilagajanja sankcije pod strogimi pogoji za državo izvršiteljico. Država izdajateljica sprejme končno odločitev o premestitvi, ko se izpolnijo njene zahteve v zvezi s prilagoditvijo kazenske sankcije in načinov njenega izvrševanja.

1.1.1 Posredovanje

Posredovanje sodbe in potrdila se lahko izvede, kadar je pristojni organ države izdajateljice prepričan – po potrebi po posvetovanju s pristojnim organom države izvršiteljice – da bi premestitev in izvršitev kazenske sankcije s strani države izvršiteljice olajšali socialno rehabilitacijo obsojene osebe (člen 4(2)).

1.1.2 Potrdilo

Država izdajateljica posreduje sodbo državi članici, v katero lahko premesti obsojeno osebo, tj. državi izvršiteljici (člen 4(1)). Da bi pospešili postopek, je sodbi priloženo standardno potrdilo, ki vključuje informacije, potrebne za premestitev (člena 4 in 5, glej Prilogo I k Okvirnemu sklepu).

Potrdilo mora biti pravilno izpolnjeno in mora ustrezati sodbi. Potrdilo mora biti podpisano, pristojni organ države izdajateljice pa mora potrditi točnost njegove vsebine.

Potrdilo se prevede v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov države izvršiteljice, kadar jih obstaja več (člen 23 (1)). Vsaka država članica lahko v izjavi, deponirani pri generalnem sekretariatu Sveta, navede, da bo sprejela prevod v enega ali več drugih uradnih jezikov EU.

Če deli potrdila niso izpolnjeni ali manjkajo podrobnosti, to pomeni, da država izvršiteljica nima dovolj informacij, da bi sprejela odločitev o premestitvi, in mora od države izdajateljice zahtevati dodatne informacije, s čimer povzroči zamudo pri postopku (glej člen 9(1)(a)).

Standardna potrdila so na voljo v vseh uradnih jezikih EU. Izjave o jezikih, ki jih države članice sprejemajo, so na voljo na spletišču EPM ⁽¹⁵⁾.

V Okvirnem sklepu so uporabljene nekatere opredelitve pojmov (v členu 1(a) do (d)), za katere je morda potrebna dodatna razlaga. V naslednjih odstavkih je predstavljena ustrežna terminologija instrumenta.

1.1.3 Sodba

„Sodba“ pomeni „pravnomočno odločbo ali nalog sodišča države izdajateljice, s katerim je izrečena kazenska sankcija za fizično osebo“. V skladu z Okvirnim sklepom mora biti sodba ali nalog sodišča, ki naj bi se posredoval, pravnomočna odločba (člen 1(a)), tj. vse nacionalne pritožbe zoper odločbo so bile izčrpane ali pa so potekli roki za taka pravna sredstva ⁽¹⁶⁾.

1.1.4 Kazenska sankcija

„Kazenska sankcija“ pomeni „vsakršno zaporno kazen ali ukrep odvzema prostosti, izrečen za določen ali nedoločen čas na podlagi kazenskega postopka zaradi kaznivega dejanja“ (člen 1(b)).

⁽¹³⁾ Glej člen 3(1)(e) Konvencije Sveta Evrope iz leta 1983.

⁽¹⁴⁾ Številne države članice še naprej preverjajo dvojno kaznivost; glej izjave v skladu s členom 7(4), ki so jih podale Avstrija, Češka, Francija, Hrvaška, Irska, Latvija, Litva, Madžarska, Nemčija, Nizozemska, Poljska, Romunija in Slovenija.

⁽¹⁵⁾ Spletna stran je na voljo na naslednji povezavi:
<https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?l=SL&Id=36>.

⁽¹⁶⁾ Glej sodbo Sodišča z dne 25. januarja 2017 v zadevi van Vemde, C-582/15, ECLI:EU:C:2017:37. V tej zadevi je Sodišče odločilo, da je treba izraz „sodba“ razlagati kot avtonomen in enoten pojem prava EU ter se nanaša na zadnjo odločbo, ki je bila sprejeta v okviru kazenskega postopka in na podlagi katere je kazenska sankcija, izrečena zoper obsojeno osebo, postala pravnomočna (točke 23–27).

V členu 3(3) je navedeno, da se ta okvirni sklep uporablja le za priznavanje sodb in izvrševanje kazenskih sankcij v smislu tega okvirnega sklepa. Dejstvo, da je bila poleg kazenske sankcije izrečena denarna kazen ali odredba o zaplembi, ki še ni bila plačana, izterjana ali izvršena, ne preprečuje posredovanja sodbe. Vzajemno priznavanje odločb o naložitvi denarnih kazni in odredb o zaplembi ni zajeto v Okvirnem sklepu, temveč v drugih instrumentih, kot sta Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ ⁽¹⁷⁾ o čezmejnem izvrševanju denarnih kazni in Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ ⁽¹⁸⁾ o zaplembi.

1.1.5 Država izdajateljica in država izvršiteljica

V Okvirnem sklepu „država izdajateljica“ pomeni „državo članico, v kateri je bila izdana sodba“, „država izvršiteljica“ pa „državo članico, kateri je bila sodba posredovana zaradi njenega priznanja in izvršitve“ (člen 1(c) in (d)).

1.2 Načelo vzajemnega priznavanja

Potem ko je bilo načelo vzajemnega priznavanja potrjeno kot temelj pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, se je uporabilo tudi kot podlaga za sprejetje Okvirnega sklepa leta 2008 ⁽¹⁹⁾.

Pomeni, da mora država članica priznati in izvršiti sodne odločbe v kazenskih zadevah, ki jih je izdala druga država članica, razen kadar se uporablja eden od izčrпно navedenih razlogov za zavrnitev. Temelji na visoki stopnji medsebojnega zaupanja med državami članicami EU.

Koncept medsebojnega zaupanja temelji na predpostavki, da vse države članice EU v celoti upoštevajo načela svobode, demokracije ter spoštovanja človekovih pravic, temeljnih svoboščin in pravne države.

1.3 Pravni učinek okvirnih sklepov EU

Okvirni sklepi so v skladu s svojo pravno podlago (člen 34(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: PEU), in sicer različice, ki se je uporabljala pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe) za države članice zavezujoči glede cilja, ki ga je treba doseči, nacionalnim organom pa prepuščajo izbiro oblike in metod; okvirni sklepi nimajo neposrednega učinka. V skladu z Lizbonsko pogodbo Okvirni sklep ni bil razveljavljen, razglašen za ničnega ali spremenjen (kakor je navedeno v členu 9 Protokola št. 36 o prehodnih določbah, sprejetih ob začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe). Zato se njegova narava ni spremenila in zlasti nima neposrednega učinka ⁽²⁰⁾.

Vendar iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da so nacionalni organi, vključno z nacionalnimi sodišči, zaradi zavezujoče narave okvirnih sklepov obvezani, da nacionalno pravo razlagajo v skladu s pravom EU, pri čemer upoštevajo celotno nacionalno pravo in uporabijo metode razlage. Pri uporabi nacionalnega prava morajo torej sodišča to pravo, kolikor je to mogoče, razlagati glede na besedilo in namen zadevnega okvirnega sklepa, da bi dosegla v njem določen namen. Ta obveznost razlage nacionalnega prava v skladu s pravom EU je dejansko neločljivo povezana s sistemom Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU), ker nacionalnim sodiščem omogoča, da v okviru svoje pristojnosti zagotovijo polni učinek prava EU, kadar odločajo v sporih, ki so jim predloženi ⁽²¹⁾.

⁽¹⁷⁾ Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL L 76, 22.3.2005, str. 16).

⁽¹⁸⁾ Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi (UL L 328, 24.11.2006, str. 59). Ta okvirni sklep je nadomestila Uredba (EU) 2018/1805 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu (UL L 303, 28.11.2018, str. 1), ki se bo uporabljala od 19. decembra 2020.

⁽¹⁹⁾ Načelo vzajemnega priznavanja je bilo sprejeto v sklepih iz Tampereja (sklepi Evropskega sveta) z dne 15. in 16. oktobra 1999 ter potrjeno v Haškem programu z dne 4. in 5. novembra 2004 (sklepi predsedstva) za krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji.

⁽²⁰⁾ Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 8. novembra 2016, Ognyanov, C-554/14, ECLI:EU:C:2016:835, točka 56.

⁽²¹⁾ Glej kronološko sodbo Sodišča (veliki senat) z dne 16. junija 2005, Pupino, C-105/03, ECLI:EU:C:2005:386, točki 33 in 34; sodbo Sodišča (veliki senat) z dne 5. septembra 2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, ECLI:EU:C:2012:517, točka 53; sodbo Sodišča (veliki senat) z dne 8. novembra 2016, Ognyanov, C-554/14, ECLI:EU:C:2016:835, točka 56; sodbo Sodišča z dne 29. junija 2017, Popławski, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, točka 46.

Res je, da ima načelo razlage nacionalnega prava v skladu s pravom EU nekatere omejitve. Tako je obveznost nacionalnega sodišča, da se pri razlagi in uporabi upoštevni pravil nacionalnega prava sklicuje na vsebino okvirnega sklepa, omejena s splošnimi pravnimi načeli, zlasti z načeloma pravne varnosti in prepovedi retroaktivnosti. Navedeni načeli nasprotujeta predvsem temu, da bi lahko razlaga na podlagi posameznega okvirnega sklepa in neodvisno od zakona, sprejetega za njegovo izvajanje, določila oziroma povečala kazensko odgovornost tistih, ki kršijo njegove določbe. Nadalje se načelo skladne razlage ne more uporabiti kot podlaga za razlago nacionalnega prava *contra legem* ⁽²²⁾.

Vendar obveznost razlage nacionalnega prava v skladu s pravom EU vključuje obveznost nacionalnih sodišč, vključno s sodišči, ki odločajo na zadnji stopnji, da po potrebi spremenijo ustaljeno nacionalno sodno prakso, če ta temelji na razlagi nacionalnega prava, ki ni združljiva s cilji okvirnega sklepa. Zato mora pristojno sodišče zagotoviti polni učinek Okvirnega sklepa, tako da po potrebi na podlagi lastne pristojnosti ne uporabi razlage, ki jo je podalo vrhovno sodišče, če ta razlaga ni v skladu s pravom EU ⁽²³⁾.

1.4 Člen 267 PDEU: postopek predhodnega odločanja

Sodišče lahko razlaga okvirne sklepe kot vse druge ukrepe v okviru prava EU. Na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah lahko od 1. decembra 2014 vsa sodišča katere koli države članice v sporih, ki so bili vloženi pred njimi, Sodišču predložijo vprašanja glede razlage prava Evropske unije ali veljavnosti akta Evropske unije. Sodišče ne odloča o samem sporu. Nacionalno sodišče mora primer obravnavati v skladu z odločitvijo Sodišča, ki je podobno zavezujoča za druga nacionalna sodišča, pred katerimi se obravnava podobno vprašanje. Postopek predhodnega odločanja je nepravdni postopek, s katerim lahko Sodišče usmerja nacionalna sodišča pri tem, kako razlagati pravo EU, da ga lahko pravilno uporabljajo.

Bistvene značilnosti postopka predhodnega odločanja so zajete v dokumentu Sodišča z naslovom Priporočila nacionalnim sodiščem v zvezi z začetkom postopka predhodnega odločanja ⁽²⁴⁾.

Povprečni čas za sprejetje predhodne odločbe je bil leta 2017 nekoliko krajši od 16 mesecev ⁽²⁵⁾. Za osebo v priporu je to zelo dolgo časa ⁽²⁶⁾. Zato je Sodišče leta 2008 uvedlo nujni postopek predhodnega odločanja (PPU – *procédure préjudicielle d'urgence*). Leta 2017 so bili ti primeri v povprečju obravnavani v le 2,9 meseca ⁽²⁷⁾.

DEL I: POSREDOVANJE SODBE IN POTRDILA

2. Zahteve za posredovanje

2.1 Področje uporabe Okvirnega sklepa

2.1.1 Ratione personae

Priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije se uporabljata za vse državljane EU in državljane tretjih držav, ki se nahajajo bodisi v državi izdajateljici bodisi v državi izvršiteljici (člen 3(2)).

2.1.2 Ratione materiae

Da bi olajšali socialno rehabilitacijo obsojene osebe, so v Okvirnem sklepu zajete vse zaporne kazni ali vsi ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti za določen ali nedoločen čas na podlagi postopka zaradi kaznivega dejanja (člen 1(b)).

Kot je razvidno iz opredelitve pojma, se lahko vsaka sodba po kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, ki privede do odvzema prostosti, posreduje na podlagi Okvirnega sklepa. To pomeni, da so odločbe, s katerimi je bila zaradi duševne prizadetosti ugotovljena polna ali delna kazenska neodgovornost storilca kaznivega dejanja (glej uvodno izjavo 20), vključene v opredelitev pojma, ki se uporablja v instrumentu.

⁽²²⁾ Sodba Sodišča z dne 29. junija 2017, Popławski, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, točki 32 in 33 (in navedena sodna praksa).

⁽²³⁾ Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 8. novembra 2016, Ognyanov, C-554/14, ECLI:EU:C:2016:835, točka 70.

⁽²⁴⁾ UL C 257, 20.7.2018, str. 1.

⁽²⁵⁾ https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-06/_ra_2017_sl_web.pdf, str. 13.

⁽²⁶⁾ V zvezi s tem je v členu 267 PDEU navedeno, da kadar je vprašanje prava EU postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice glede osebe, ki ji je odvzeta prostost, Sodišče odloča v najkrajšem možnem roku.

⁽²⁷⁾ https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-06/_ra_2017_sl_web.pdf.

Poleg tega Okvirni sklep zajema tako imenovane kombinirane kazni, kadar sodni organ meni, da je treba ukrep odvzema prostosti kombinirati z drugim ukrepom, ki vključuje odvzem prostosti, kot je psihiatrično zdravljenje.

2.1.3 Ratione temporis

Okvirni sklep se uporablja od 5. decembra 2011 (člen 26).

Zaprosila za premestitve, prejeta pred 5. decembrom 2011, še naprej urejajo obstoječi pravni instrumenti o premestitvi obsojenih oseb. Zaprosila, prejeta po tem datumu, pa se obravnavajo v skladu s pravili, ki jih države članice sprejmejo na podlagi tega okvirnega sklepa (člen 28(1)).

Vendar so imele države članice možnost, da ob sprejetju Okvirnega sklepa podajo izjavo o tem, da bodo v zvezi s pravnomočnimi sodbami, izdanimi pred določenim datumom (in sicer najpozneje do 5. decembra 2011), še naprej uporabljale obstoječe pravne instrumente o premestitvi obsojenih oseb (člen 28(2)). Datum sprejetja Okvirnega sklepa je bil 27. november 2008.

Te izjave so podale štiri države članice (Irska, Malta, Nizozemska ⁽²⁸⁾ in Poljska). Vendar so te države članice to storile po datumu sprejetja tega okvirnega sklepa, tj. po 27. novembru 2008. Po mnenju Komisije te izjave zato niso veljavne, države članice pa bi morale časovno omejitev nemudoma odstraniti iz svojih zakonodaj ⁽²⁹⁾.

2.2 Pristojni organi

Glavni akterji, ki zagotavljajo sodelovanje na podlagi Okvirnega sklepa, so pristojni organi države izdajateljice in države izvršiteljice. Države članice lahko imenujejo svoje pristojne organe v skladu s svojo nacionalno zakonodajo, kadar delujejo kot država izdajateljica ali država izvršiteljica (člen 2).

Omeniti je treba, da Okvirni sklep opredelitve pojma „pristojni organ“ ne omejuje na pravosodni organ, kar državam članicam omogoča, da same izberejo pristojni organ, ki je po njihovem mnenju najprimernejši za obravnavo postopkov v okviru tega instrumenta. V nekaterih državah članicah so bile te naloge prenesene na ministrstvo za pravosodje, medtem ko so bile v drugih državah članicah zaupane sodnim ali parasodnim organom. Države članice morajo obvestiti generalni sekretariat Sveta Evropske unije, ki da te informacije na voljo (člen 2) ⁽³⁰⁾.

Nekatere države članice so sprejele sistem decentraliziranih jurisdikcij, kar pomeni, da so bila za pristojne organe imenovana vsa sodišča. To lahko privede do zapletov pri določitvi zadevnega organa in različnih pristopov v isti državi članici. Nekatere države članice so se na to odzvale z imenovanjem osrednjega organa, ki se ukvarja s prejetimi zaprosili ⁽³¹⁾.

2.3 Izbira države izvršiteljice

2.3.1 Scenariji v skladu s členom 4(1)

V členu 4(1) Okvirnega sklepa je določena možnost, da se sodba in potrdilo pošljeta:

— *državi članici državljanstva obsojene osebe, v kateri živi,*

ali

— *državi članici državljanstva, čeprav to ni država članica, v kateri živi, v katero bo obsojena oseba izgnana na podlagi ukrepa izгона ali prisilne odstranitve, potem ko bo zanj izvrševanje kazenske sankcije prenehalo,*

⁽²⁸⁾ Vendar je Nizozemska to izjavo umaknila z učinkom od 1. junija 2018.

⁽²⁹⁾ Ta pristop uporablja tudi generalni pravobranilec Bot, ki je v zadevi van Vemde izjavil, da „izjava Kraljevine Nizozemske ni bila veljavno podana, saj je bila predložena zunaj roka“ (mnenje, podano 12. oktobra 2016 v zadevi C-582/15, ECLI:EU:C:2016:766, točka 26). Sodišče je predlagalo strogo razlago roka za „zagotavljanje cilja, ki mu sledi ta okvirni sklep“ (sodba Sodišča z dne 25. januarja 2017, van Vemde, C-582/15, ECLI:EU:C:2017:37, točka 31). Glej tudi sodbo Sodišča (veliki senat) z dne 24. junija 2019 v zadevi C-573/17, Daniel Adam Popławski.

⁽³⁰⁾ Zadnja posodobitev je na voljo na spletišču EPM: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?l=SL&Id=36>.

⁽³¹⁾ Informacije o kontaktnih podatkih pristojnih izvršitvenih organov so na voljo v Pravosodnem atlasu na spletišču EPM: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/AtlasChooseCountry/SL/>.

ali

- kateri koli drugi državi članici, katere pristojni organ soglaša s posredovanjem sodbe in potrdila, po potrebi s privolitvijo obsojene osebe (glej člen 4(3) v povezavi s členom 4(6) in (7) ter člen 6).

2.3.2 Premestitev v državo članico državljanstva obsojene osebe, v kateri živi (člen 4(1)(a))

Določitev kraja, kjer oseba „živi“, za namene člena 4(1)(a) je pomemben vidik pravilne uporabe Okvirnega sklepa in je neposredno povezana z obvezno naravo te določbe. Če ta pogoj ni izpolnjen, bo za postopek prenosa kazenske sankcije pogosto potrebna privolitev obsojene osebe (glej v nadaljevanju za druge primere, ko privolitev ni potrebna).

Pojem „država, v kateri obsojena oseba „živi““ je dodatno pojasnjen v uvodni izjavi 17. V skladu s to uvodno izjavo je država, v kateri oseba „živi“, kraj, na katerega je oseba navezana zaradi običajnega prebivališča in na podlagi dejavnikov, kot so družinske, socialne ali poklicne vezi ⁽³²⁾.

Pri tem se je mogoče zgledovati po odločitvi Sodišča v zadevi Kozłowski. V zvezi z Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami ⁽³³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep 2002/584) je Sodišče odločilo, da mora ugotavljanje povezanosti osebe z državo izvršiteljico temeljiti na celostni presoji „več objektivnih dejavnikov, ki opredeljujejo položaj te osebe, med drugim zlasti trajanja, narave in razmer, v katerih se zahtevana oseba zadržuje v izvršitveni državi članici, ter družinskih in ekonomskih vezi, ki jih ima z njo“ ⁽³⁴⁾. Nadalje je Sodišče navedlo, da oseba „prebiva“ v državi članici, če ima v njej dejansko prebivališče, „nahaja“ pa se v njej, če se v tej državi že nekaj časa neprekinjeno zadržuje in je zato z njo vzpostavila podobne vezi, kot izhajajo iz prebivališča ⁽³⁵⁾.

2.3.3 Premestitev v državo članico, v katero bo oseba izgnana (člen 4(1)(b))

V skladu s členom 4(1)(b) se lahko sodba in potrdilo posredujeta tudi državi članici državljanstva, čeprav to ni država članica, v kateri obsojena oseba živi, v katero bo ta oseba izgnana, potem ko bo zanj izvrševanje kazenske sankcije prenehalo. Da se ta določba uporablja, se zahteva, da je zadevni ukrep izгона ali prisilne odstranitve vključen v sodbo ali sodno ali upravno odločbo ali kateri koli drug ukrep, ki je posledica sodbe.

2.3.4 Premestitev v katero koli drugo državo članico, ki s tem soglaša (člen 4(1)(c))

Tretji primer, ki ga zajema področje uporabe Okvirnega sklepa (člen 4(1)(c)), se uporablja, kadar država izdajateljica želi sodbo in potrdilo posredovati državi članici, ki ni država članica državljanstva, v kateri obsojena oseba živi ali v katero bo oseba izgnana na podlagi ukrepa izгона ali prisilne odstranitve. To je lahko na primer država članica, v kateri obsojena oseba prebiva ali študira, ali država članica, katere državljanstvo ima, vendar v njej ne živi in ne bo izgnana vanjo.

V tem primeru je potrebno predhodno soglasje države izvršiteljice (člen 4(1)(c)), obvezno pa je posvetovanje med pristojnimi organi (člen 4(3)). Pristojni organi bi morali upoštevati dejavnike, kot so trajanje bivanja ali druge vezi z državo izvršiteljico. V primerih, ko bi obsojena oseba v skladu z nacionalno zakonodajo ali mednarodnimi instrumenti lahko bila premeščena v državo članico ali tretjo državo, bi morali pristojni organi države izdajateljice in države izvršiteljice s posvetovanji preučiti, ali bi izvršitev v državi izvršiteljici omogočila boljše socialno rehabilitacijo kot izvršitev v tretji državi (uvodna izjava 8).

⁽³²⁾ 32. Glej tudi nerešeni predlog za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-495/18, YX, ki ga je vložilo Najvyšší súd republiky (Slovaška republika) 30. julija 2018.

⁽³³⁾ Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

⁽³⁴⁾ Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 17. julija 2008, Kozłowski, C-66/08, ECLI:EU:C:2008:437, točka 48.

⁽³⁵⁾ Zadeva Kozłowski se je nanašala na predhodno vprašanje v zvezi s postopki ENP, v katerem je Sodišče moralo odločiti o razlagi povezave med osebo, ki nima državljanstva države članice izvršiteljice, in to državo članico (glej točko 53 sodbe). Ta sodba je bila pozneje potrjena v zadevi Wolzenburg (sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. oktobra 2009, C-123/08, ECLI:EU:C:2009:616, točka 70).

Predhodna privolitev obsojene osebe se vedno zahteva, razen v posebnem primeru iz člena 6(2)(c).

2.4 Privolitev obsojene osebe po seznanitvi

Ena od novosti v Okvirnem sklepu na področju premestitve obsojenih oseb v primerjavi s prejšnjimi ureditvami mednarodne premestitve je vključitev več primerov, v katerih se ne zahteva, da obsojena oseba privoli v premestitev.

Privolitev obsojene osebe se ne zahteva (člen 6(2)), kadar:

- ima oseba državljanstvo države izvršiteljice in tam tudi živi ali
- bo obsojena oseba prisilno odstranjena v državo izvršiteljico, potem ko bo zanjo izvrševanje kazenske sankcije prenehalo na podlagi ukrepa izгона ali prisilne odstranitve, izrečenega v sodbi, sodni ali upravni odločbi ali katerem koli drugem ukrepu, ki je posledica sodbe, ali
- je oseba pobegnila v državo izvršiteljico ali se je na drug način vrnila vanjo zaradi kazenskih postopkov, ki tečejo proti njej v državi izdajateljici ali po obsodbi v tej državi izdajateljici.

V vseh drugih primerih se zahteva privolitev obsojene osebe po seznanitvi.

Člen 6(4) državo izdajateljico obvezuje, da obsojeno osebo v njej razumljivem jeziku obvesti o tem, da se je sodbo in potrdilo odločila posredovati z uporabo standardnega obrazca uradnega obvestila, določenega v Prilogi II (glej tudi oddelka 3.2 in 3.3). Če se obsojena oseba takrat, ko se sprejme ta odločitev, nahaja v državi izvršiteljici, se ta obrazec posreduje državi izvršiteljici, ki o tem obvesti obsojeno osebo.

Zaradi pomembnosti socialne rehabilitacije kot vodilnega načela Okvirnega sklepa je treba zagotavljati, da se pri odločitvah o premestitvi zadevni osebi ustrezno svetuje. Zato se priporoča, da država izdajateljica obsojeni osebi zagotovi osnovne informacije, da bi ta lahko podala privolitev po seznanitvi ali argumentirano mnenje. Take informacije bi lahko vključevale logistiko premestitve ter zaporni režim v državi izvršiteljici v zvezi z dogovori o predčasnem in pogojnem odpustu.

Če obsojena oseba ne privoli v premestitev, ta ni mogoča, kadar se zahteva privolitev (člen 4(1) in člen 6(1)). Če se privolitev ne zahteva, je treba upoštevati negativno mnenje obsojene osebe, vendar to ne predstavlja razloga za zavrnitev zaradi socialne rehabilitacije (uvodna izjava 10).

2.5 Soglasje države izvršiteljice

Soglasje države izvršiteljice se zahteva v vseh drugih primerih razen tistih, ki so zajeti v členu 4(1)(a) in (b) (npr. če ima oseba državljanstvo države izvršiteljice, vendar tam ne živi niti ne bo izgnana vanjo, ali če oseba stalno prebiva v državi izvršiteljici, ne da bi imela državljanstvo navedene države) (člen 4(1)(c)). V tem primeru je posvetovanje med pristojnimi organi države izdajateljice in države izvršiteljice obvezno, država izvršiteljica pa lahko zavrne sodelovanje, tako da ne pristane na to, da se ji sodba posreduje (uvodna izjava 8).

Vendar lahko v skladu s členom 4(7) vsaka država članica poda izjavo, v kateri navede, da za posredovanje sodbe in potrdila ni potrebno njeno predhodno soglasje, če obsojena oseba:

- (a) v državi izvršiteljici živi in neprekinjeno zakonito prebiva vsaj pet let ter bo obdržala pravico do stalnega prebivališča v tej državi ⁽³⁶⁾ in/ali
- (b) ima državljanstvo države izvršiteljice, razen v primerih iz člena 4(1)(a) in (b).

Taka izjava je veljavna v razmerju do drugih držav članic, ki so podale enako uradno obvestilo bodisi ob sprejetju Okvirnega sklepa bodisi kadar koli pozneje (člen 4(7)). Izjave na podlagi člena 4(7) so na voljo na spletišču EPM ⁽³⁷⁾.

⁽³⁶⁾ Pojem „pravica do stalnega prebivališča“ je pojasnjen v drugem pododstavku člena 4(7). V zvezi s tem, kot je navedeno tudi v uvodni izjavi 16, bi bilo treba Okvirni sklep uporabljati v skladu z veljavno zakonodajo Unije, vključno z zlasti Direktivo Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ter Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas.

⁽³⁷⁾ <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?l=SL&Id=36>.

Države članice za izvajanje tega okvirnega sklepa sprejmejo ukrepe, pri katerih upoštevajo zlasti namen olajšanja socialne rehabilitacije obsojene osebe in na podlagi katerih se njihovi pristojni organi odločajo o tem, ali bodo dali soglasje za posredovanje sodbe in potrdila v primerih v skladu s členom 4(1)(c) (člen 4(6)) ali ne.

2.6 Mnenje obsojene osebe

Tudi če se privolitev obsojene osebe ne zahteva, mora ta, kadar je še vedno v državi izdajateljici, imeti možnost, da (ustno ali pisno) izrazi svoje mnenje o premestitvi, priznanju in izvršitvi kazenske sankcije (člen 6(3)).

Čeprav mnenje obsojene osebe ne more biti razlog za zavrnitev zaradi socialne rehabilitacije (uvodna izjava 10), je treba mnenje upoštevati pri oceni olajšanja socialne rehabilitacije in primernosti zahtevane premestitve. Poleg tega se, ko obsojena oseba izkoristi priložnost, da izrazi svoje mnenje, pisni zapis tega mnenja posreduje državi izvršiteljici, da se ta lahko vključi v obrazloženo mnenje v zvezi z namenom rehabilitacije (člen 6(3)).

2.7 Ocena socialne rehabilitacije

2.7.1 Država izdajateljica mora biti prepričana

V skladu z uvodno izjavo 15 bi bilo treba Okvirni sklep uporabljati v skladu s pravico državljanov Unije do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, kot je določena v členu 18 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zdaj pa zapisana v členu 21 PDEU.

Kot je navedeno zgoraj, je socialna rehabilitacija ključen vidik Okvirnega sklepa ⁽³⁸⁾. Pristojni organ države izdajateljice je „prepričan[.] [...] da bi izvršitev kazenske sankcije s strani države izvršiteljice olajšala socialno rehabilitacijo obsojene osebe“ (glej uvodno izjavo 9 in člen 4(2)).

Ocena olajšane socialne rehabilitacije ne sme biti omejena zgolj na vzpostavitev geografske povezave, temveč mora temeljiti na podrobni presoji vsakega posameznega primera. V ta namen je v instrumentu predviden postopek posvetovanja med državo izdajateljico in državo izvršiteljico.

2.7.2 Posvetovanje z državo izvršiteljico, kadar je to primerno

Kadar se izvede (neobvezen ali obvezen) postopek posvetovanja med državo izdajateljico in državo izvršiteljico, da bi ugotovili, ali se bo socialna rehabilitacija okrepila, lahko pristojni organ države izvršiteljice pristojnemu organu države izdajateljice predloži obrazloženo mnenje, da izvršitev kazenske sankcije ne bi olajšala socialne rehabilitacije obsojene osebe. Poleg tega država izvršiteljica ohrani to možnost tudi v primeru, ko med pristojnimi organi ni bilo posvetovanja. V tem primeru se lahko tako mnenje predloži takoj po posredovanju sodbe in potrdila. Pristojni organ države izdajateljice preuči tako mnenje in se odloči, ali bo potrdilo umaknil (člen 4(4)). EPM lahko zagotovi pomoč pri posvetovanjih med pristojnimi organi ⁽³⁹⁾.

⁽³⁸⁾ To načelo se odraža v ustreznih instrumentih mednarodnega prava: v členu 10(3) Mednarodnega pakta Združenih narodov o državljanskih in političnih pravicah je določeno, da je glavni cilj kaznovalnega sistema prevzgoja in socialna rehabilitacija obsojenih oseb. V Standardnih minimalnih pravilih za ravnanje z zaporniki, ki so bila leta 1955 sprejeta na Prvem kongresu ZN o preprečevanju kriminala in ravnanju s storilci kaznivih dejanj (na voljo na <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/TreatmentOfPrisoners.aspx>), je v več pravilih (58, 61, 64, 65, 67, 80) omenjena socialna rehabilitacija zapornika; v Standardnih minimalnih pravilih Združenih narodov za ravnanje z zaporniki (t. i. pravilih Nelsona Mandele), sprejetih z Resolucijo Generalne skupščine Združenih narodov št. 70/175 iz leta 2015, je socialna rehabilitacija omenjena v pravilih št. 59, 88, 90 in 93(1)(b), na voljo na: https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/GA-RESOLUTION/E_ebook.pdf. Evropska zaporniška pravila Sveta Evrope (na voljo na <https://www.coe.int/en/web/human-rights-rule-of-law/european-prison-rules>) št. 17.1, 105.1, 106.1 in 107.1 izrecno določajo, da je treba zapornike razporediti v zapore, ki so čim bližje njihovim domovom ali krajem socialne rehabilitacije, ter da morajo ureditve v zvezi z delom, izobraževanjem in odpustom zapornikov olajšati ponovno vključitev zapornika v družbo.

⁽³⁹⁾ Dodatne informacije o EPM so na voljo na njenem spletišču: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/>.

Pomembno je opozoriti, da negativno mnenje samo po sebi ne pomeni razloga za zavrnitev zaradi socialne rehabilitacije (uvodna izjava 10).

Če država izdajateljica prejme mnenje obsojene osebe ali države izvršiteljice, da izvršitev kazenske sankcije ne bi olajšala socialne rehabilitacije obsojene osebe, bo moral pristojni organ države izdajateljice to mnenje upoštevati in se, če bi želel nadaljevati postopek, prepričati, da se bo rehabilitacija ne glede na argumente, vključene v zadevno mnenje, olajšala ali okrepila (uvodna izjava 10).

2.7.3 Opredelitev socialne rehabilitacije

Čeprav Okvirni sklep ne vsebuje izrecne opredelitve socialne rehabilitacije, vsebuje neizčrpen seznam elementov za oceno, ali se bo socialna rehabilitacija obsojene osebe okrepila zaradi prenosa kazenske sankcije. Pristojni organ države izdajateljice bi moral upoštevati dejavnike, kakršen je na primer „navezanost osebe na državo izvršiteljico, ter dejstvo, da obsojena oseba smatra, da ima v državi izvršiteljici družinske, jezikovne, kulturne, socialne ali ekonomske in druge vezi“ (uvodna izjava 9).

Iz navedenega sledi, da je treba v okviru Okvirnega sklepa socialno rehabilitacijo razumeti v smislu, da je primernejše, da se ukrepi rehabilitacije izvajajo v državi, katere jezik obsojena oseba razume in s katero ima tesne vezi. Priložnost za družabne stike s sorodniki in prijatelji obsojeni osebi pomaga pri vrnitvi v skupnost. Za doseg tega cilja morda ni primerno, če je taka oseba zadržana v tuji državi, ko pa je verjetno, da ji po odsluženi kazenski sankciji ne bo več dovoljeno bivanje v tej državi.

2.7.4 Načini izvrševanja kazenske sankcije

Možnosti za socialno rehabilitacijo so lahko odvisne tudi od načinov izvrševanja kazenske sankcije v državi izvršiteljici.

Kadar država izvršiteljica med posvetovanji ali s tem, ko je po posredovanju sodbe in potrdila izkoristila priložnost, da predstavi svoje obrazloženo mnenje, pričakuje potrebo po prilagoditvi kazenske sankcije, se te informacije lahko vključijo v utemeljitev glede možnosti za lažjo socialno rehabilitacijo.

Podobno je mogoče trditi v zvezi z morebitnimi določbami o predčasnem ali pogojnem odpustu, ki se lahko uporabijo v državi izvršiteljici (glej člen 17). Država izdajateljica lahko zahteva informacije o teh načinih izvrševanja, država izvršiteljica pa jo mora obvestiti o njih (glej člen 17(3)).

To bi državi izvršiteljici omogočilo, da utemelji svojo oceno zahtevane premestitve in državi izdajateljici zagotovi dodatne ustrezne informacije, da se prepriča, ali se bo socialna rehabilitacija okrepila.

2.8 *Seznam 32 kaznivih dejanj, ki so razlog za predajo brez preverjanja dvojne kaznivosti*

Pred prenosom kazenske sankcije bi moral pristojni odreditveni organ opredeliti, ali eno oziroma več kaznivih dejanj spada v eno od 32 kategorij, za katere se preverjanje dvojne kaznivosti ne uporablja. Seznam kaznivih dejanj je naveden v členu 7(1) in tudi v potrdilu, kjer bi bilo treba kazniva dejanja, ki pripadajo seznamu, „odkljukati“. Da bi se lahko uporabljal člen 7, bi bilo treba kazniva dejanja na seznamu v državi izdajateljici kaznovati z zaporno kaznijo ali ukrepom, ki vključuje odvzem prostosti, za obdobje najmanj treh let.

Odločilno je pravo države članice izdajateljice. To je bilo potrjeno v sodbi v zadevi C-303/05, *Advocaten voor de Wereld*, ki se nanaša na Okvirni sklep 2002/584 ⁽⁴⁰⁾.

Izvršitveni organ lahko dvojno kaznivost preverja le glede kaznivih dejanj, ki niso navedena na seznamu 32 kaznivih dejanj.

Vendar je več držav članic v vseh primerih uporabilo možnost preverjanja dvojne kaznivosti (člen 7(4), glej opombo 14). Izjave v zvezi s tem se lahko kadar koli prekličejo.

⁽⁴⁰⁾ Sodba Sodišča z dne 3. maja 2007 v zadevi *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, ECLI:EU:C:2007:261, točke 48 do 61.

2.9 *Ranljive skupine: mladoletni in duševno moteni storilci kaznivih dejanj ter prenos ukrepov psihiatrične ali zdravstvene nege*

Posebna kategorija obsojenih oseb, ki so izpostavljene ranljivosti v zvezi z zdravljenjem, nego in nastanitvijo, so mladoletni storilci kaznivih dejanj in storilci, ki imajo težave z duševnim zdravjem. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti uporabi Okvirnega sklepa v zvezi s temi posebnimi skupinami storilcev kaznivih dejanj.

Okvirni sklep vsebuje dve določbi, ki se uporabljata v primerih, ko gre za mladoletne osebe in osebe z duševnimi motnjami in/ali odvisnostmi (obe v členu 9). Pristojni organ države izvršiteljice lahko zavrne priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije:

- (i) če je bila kazenska sankcija izrečena osebi, ki po pravu države izvršiteljice zaradi svoje starosti še ne bi mogla biti kazensko odgovorna za dejanja, za katera je bila izdana sodba (člen 9(1)(g)), ali
- (ii) če izrečena kazenska sankcija zajema psihiatrično ali zdravstveno nego ali drug ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, ki ga država izvršiteljica ne glede na možnost prilagoditve kazenske sankcije, predvideno v členu 8 (3) ⁽⁴¹⁾, v skladu s svojim pravnim ali zdravstvenim sistemom ne more izvršiti (člen 9(1)(k)).

V primerih iz člena 9(1)(k) bi morala država izvršiteljica razmisliti o možnosti prilagoditve kazenske sankcije v skladu s tem okvirnim sklepom, preden se odloči zavrniti priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije, ki vključuje ukrep, ki ni zaporna kazen (glej uvodno izjavo 19).

Preden država izvršiteljica v takih primerih odloči, da ne bo priznala sodbe in izvršila kazenske sankcije, se mora na ustrezen način posvetovati z državo izdajateljico in jo, kadar je ustrezno, zaprositi, da ji brez odlašanja posreduje kakršne koli potrebne dodatne informacije (člen 9(3)).

Razlog za zavrnitev iz člena 9(1)(k) se lahko uporabi tudi v primerih, ko oseba ni bila spoznana za krivo storitve kaznivega dejanja, čeprav je pristojni organ kot posledico kaznivega dejanja uporabil drug ukrep odvzema prostosti, kot je zaporna kazen (glej uvodno izjavo 20).

Kadar država izdajateljica meni, da je glede na starost obsojene osebe ali njeno fizično ali duševno stanje to potrebno, se možnost, da ustno ali pisno izrazi svoje mnenje o premestitvi, da pravnemu zastopniku te osebe (člen 6(3)).

2.10 *Upoštevanje temeljnih pravic s strani države izdajateljice*

V Okvirnem sklepu so upoštevane temeljne pravice in spoštovana načela, ki so priznana v členu 6 PEU in izražena v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina EU o temeljnih pravicah) (uvodna izjava 13).

V skladu s členom 3(4) Okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel.

Zato mora država izdajateljica, zlasti v primerih, ko se zahteva prenos kazenske sankcije brez privolitve obsojene osebe, zagotoviti, da prenos, priznanje in izvršitev kazenske sankcije ne bodo ogrozili osnovnih temeljnih pravic obsojene osebe.

Razmere v zaporih povzročajo velike težave v več državah članicah EU, pri čemer je prezasedenost zaporov eno najbolj perečih vprašanj. Nečloveške ali poniževalne razmere v zaporih lahko resno ogrozijo uporabo instrumentov EU o vzajemnem priznavanju, saj bi to lahko privedlo do kršitve določb Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: EKČP) in Listine EU o temeljnih pravicah.

Vendar je to vprašanje zaenkrat obravnavalo le Sodišče v okviru Okvirnega sklepa 2002/584 ⁽⁴²⁾. V skladu z Okvirnim sklepom 2002/584 mora država izvršiteljica upoštevati načelo vzajemnega priznavanja in mora zato načeloma izvršiti ENP ter tako zadevno osebo predati državi izdajateljici, razen če se uporabijo razlogi za

⁽⁴¹⁾ V členu 8(3) je navedeno, da kadar kazenska sankcija po svoji naravi ni združljiva s pravom države izvršiteljice, jo lahko pristojni organ države izvršiteljice prilagodi glede na kazen ali ukrep, ki je po njenem pravu predviden za podobna kazniva dejanja. Takšna kazen ali ukrep mora čim bolj ustrezati kazenski sankciji, ki je bila izrečena v državi izdajateljici; tako se kazen ne sme spremeniti v denarno kazen.

⁽⁴²⁾ Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 5. aprila 2016 v združenih zadevah Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, ECLI:EU:C:2016:198; sodba Sodišča z dne 25. julija 2018 v zadevi ML, C-220/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:589; glej tudi zadevo Dorobantu (C 128/18, v obravnavi).

zavrnitev. Nasprotno pa se primeri iz Okvirnega sklepa nanašajo na premestitev obsojenih oseb iz države izdajateljice v državo izvršiteljico. V zvezi s tem država izdajateljica ni obvezana prenesti kazenske sankcije, če se pojavijo dvomi o pogojih pridržanja, tudi če je druga država članica izrecno zahtevala prenos. Člen 4 Listine EU o temeljnih pravicah, ki prepoveduje mučenje ali nečloveško ali ponižujoče ravnanje, prav tako velja za premestitev zapornikov, zlasti v primerih, ko želi država premestiti osebo brez njene privolitve.

3. Postopek posredovanja

3.1 Subjekti, ki smejo sprožiti postopek

Okvirni sklep državi izdajateljici, državi izvršiteljici in obsojeni osebi omogoča sprožitev mehanizma, ki bi lahko privedel do premestitve. Vendar obstajajo pomembne razlike glede na to, kdo začne postopek.

Država izvršiteljica lahko na lastno pobudo zaprosi državo izdajateljico, da posreduje sodbo. Obsojena oseba lahko prav tako zaprosi pristojne organe države izdajateljice ali države izvršiteljice, da začnejo postopek za posredovanje sodbe (člen 4(5)).

Vendar v nobenem od scenarijev državi izdajateljici prošnje za posredovanje sodbe ni treba izpolniti. To logično izhaja iz dejstva, da je država izdajateljica edini akter, ki je po kaznivem dejanju izdal sodbo, za katero ima pristojnost, da to stori. Zato država izdajateljica ohrani diskrecijsko pravico do ocene prošnji države izvršiteljice in obsojene osebe.

Država izdajateljica lahko na primer zavrne premestitev obsojene osebe, če je v državi izvršiteljici predvidena krajša zaporna kazen, ob upoštevanju določb o predčasnem in pogojnem odpustu v tisti državi. Pri odločanju, kje lahko storilec kaznivega dejanja najbolje odsluži svojo kazen, se lahko upoštevajo tudi interesi žrtev. Država članica morda tudi ne bo želela premestiti osebe, če bi taka premestitev pomenila ponovno vključitev v kriminalno okolje njene matične države in ne bi bila v interesu njene socialne rehabilitacije.

Polno pristojnost odločanja države izdajateljice potrjuje tudi člen 13 Okvirnega sklepa, v katerem je navedeno, da lahko država izdajateljica potrdilo umakne in navede razloge za to, dokler se ne začne izvrševanje kazenske sankcije v državi izvršiteljici. V zvezi s tem glej tudi člen 17(3).

Zato je pomembno opozoriti, da država izdajateljica ni dolžna posredovati sodbe in potrdila, tudi če bi bilo to v interesu obsojene osebe. „Pravica“ do premestitve za obsojeno osebo sama po sebi ne obstaja ⁽⁴³⁾.

Države članice se vse bolj zavedajo, da bi bilo treba v okviru izvrševanja kazenskih sankcij obsojenih storilcev kaznivih dejanj, vključno z mednarodno premestitvijo v druge zapore, upoštevati mnenja žrtev. Žrtve so lahko prisotne v državi izvršiteljici in državi izdajateljici. Številne države članice so sprejele postopek, v skladu s katerim imajo žrtve možnost, da se organi z njimi posvetujejo o premestitvah, njihovo mnenje pa se upošteva. Vendar to žrtvam ne zagotavlja pravice, da nasprotujejo premestitvi.

3.2 Postopek za pridobitev mnenja obsojene osebe

Obsojena oseba ima, kadar je še vedno v državi izdajateljici, možnost, da (ustno ali pisno) izrazi svoje mnenje o prenosu, priznanju in izvršitvi kazenske sankcije (člen 6(3)). Kadar država izdajateljica meni, da je glede na starost obsojene osebe ali njeno fizično ali duševno stanje to potrebno, se ta možnost da pravnemu zastopniku te osebe.

Vedno bi bilo treba zaprositi za mnenje obsojene osebe, tudi če privolitev ni potrebna.

Čeprav mnenje obsojene osebe ne more biti razlog za zavrnitev zaradi socialne rehabilitacije (uvodna izjava 10), je treba mnenje upoštevati pri oceni olajšanja socialne rehabilitacije in primernosti zahtevane premestitve (člen 6(3)).

⁽⁴³⁾ Vendar obstaja izjema, če so zadevne države članice že v postopku v zvezi z izvršitvijo ENP privolile, da se kazenska sankcija izvrši v državi članici državljanstva ali stalnega prebivališča obsojene osebe v smislu člena 5(3) Okvirnega sklepa 2002/584. Glej oddelek 11.1.

Informacije o mnenju obsojene osebe je treba navesti v polju (k) potrdila:

(k) Mnenje obsojene osebe:

1. ☐ Obsojene osebe ni bilo mogoče zaslišati, ker se že nahaja v državi izvršiteljici.
2. ☐ Obsojena oseba se nahaja v državi izdajateljici in:
 - a. ☐ je zaprosila za posredovanje sodbe in potrdila
 - ☐ je privolila v posredovanje sodbe in potrdila
 - ☐ ni privolila v posredovanje sodbe in potrdila (navedite razloge obsojene osebe):

 - b. ☐ Mnenje obsojene osebe je priloženo.
☐ Mnenje obsojene osebe je bilo posredovano državi izvršiteljici dne (navedite datum: dd-mm-llll):

3.3 Uradno obvestilo obsojeni osebi (člen 6(4) in Priloga II z obrazcem)

Pristojni organ države izdajateljice z uporabo standardnega obrazca uradnega obvestila, določenega v Prilogi II, obvesti obsojeno osebo v njej razumljivem jeziku, da se je sodbo in potrdilo odločil posredovati. Če se obsojena oseba takrat, ko se sprejme ta odločitev, nahaja v državi izvršiteljici, se ta obrazec posreduje državi izvršiteljici, ki o tem obvesti obsojeno osebo (člen 6(4)).

V Prilogi II k Okvirnemu sklepu je standardni obrazec za uradno obvestilo obsojeni osebi:

PRILOGA II

URADNO OBVESTILO OBSOJENI OSEBI

Uradno vas obveščamo o odločitvi (pristojni organ države izdajateljice), da se sodba (pristojno sodišče države izdajateljice) z dne (datum sodbe) (referenčna številka, če je na voljo) posreduje (država izvršiteljica) zaradi njenega priznanja in izvršitve v njej izrečene kazenske sankcije v skladu z nacionalnim pravom, ki izvaja Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji.

Izvrševanje kazenske sankcije bo urejalo pravo (država izvršiteljica). Organi te države bodo pristojni za odločanje o postopkih izvrševanja in za sprejemanje vseh s tem povezanih ukrepov, vključno z razlogi za predčasni ali pogojni odpust.

Pristojni organ (država izvršiteljica) mora od skupnega trajanja odvzema prostosti v povezavi s kazensko sankcijo, ki naj bi se prestal, odšteti celotno že prestano obdobje odvzema prostosti. Pristojni organ (država izvršiteljica) lahko kazensko sankcijo prilagodi le, če ta, kar zadeva njeno trajanje in naravo, ni združljiva z njenim pravom. Prilagojena kazenska sankcija po trajanju ali naravi ne sme biti strožja od kazenske sankcije, izrečene v (država izdajateljica).

3.4 Dokumenti, ki jih je treba poslati

3.4.1 Potrdilo

V Okvirnem sklepu je določen postopek, ki se razlikuje od prejšnjih večstranskih instrumentov: država izdajateljica ne predloži uradnega zahtevka, ampak sodbo posreduje državi članici, v katero želi premestiti obsojeno osebo. Za pospešitev postopka sodbo spremlja standardno potrdilo, ki vključuje informacije, potrebne za premestitev (člena 4 in 5, glej Prilogo I k Okvirnemu sklepu). Potrdilo mora biti pravilno izpolnjeno in mora ustrezati sodbi. Potrdilo mora biti podpisano, pristojni organ države izdajateljice pa mora potrditi točnost njegove vsebine (člen 5(2)). Na spletišču EPM je na voljo spletno orodje za pripravo potrdila, tj. orodje Compendium ⁽⁴⁴⁾.

⁽⁴⁴⁾ S tem orodjem je mogoče potrdilo izpolniti tako enostavno, kot bi izpolnjevali obrazec v Wordu, vendar ima več koristnih in uporabniku prijaznih funkcij, kot so: možnost neposrednega uvoza podatkov o pristojnih izvršitvenih organih iz orodja Pravosodni

Potrdilo se prevede v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov države izvršiteljice, kadar jih obstaja več (člen 23 (1)). Vsaka država članica lahko v izjavi, deponirani pri generalnem sekretariatu Sveta, navede, da bo sprejela prevod v enega ali več drugih uradnih jezikov EU. Če so deli potrdila nepopolni ali manjkajo podrobnosti, to pomeni, da država izvršiteljica nima dovolj informacij, da bi sprejela odločitev o premestitvi, in mora od države izdajateljice zahtevati dodatne informacije, s čimer povzroči zamudo pri postopku.

Standardna potrdila v vseh uradnih jezikih EU in izjave o jezikih, ki jih sprejmejo države članice, so na voljo na spletišču EPM ⁽⁴⁵⁾.

3.4.2 Sodba

Pristojni organ države izdajateljice mora skupaj s potrdilom posredovati sodbo ali njeno overjeno kopijo.

Prevod sodbe se praviloma ne zahteva (člen 23(2)). Vendar ima država izvršiteljica možnost, da zahteva, da je sodbi ali njenim bistvenim delom priložen prevod. V ta namen morajo države članice pri generalnem sekretariatu Sveta najprej deponirati izjavo, da želijo imeti možnost, da oblikujejo tako zahtevo (člen 23(3)). Poleg tega se lahko taka zahteva vloži le, kadar država izvršiteljica meni, da vsebina potrdila ne zadostuje za odločitev o izvršitvi kazenske sankcije, in po potrebi po posvetovanju med pristojnimi organi države izvršiteljice in države izdajateljice, kadar je to potrebno za določitev, katere bistvene dele sodbe je treba prevesti.

Informacije o sodbi je treba navesti v poljih (h) in (i) potrdila:

<p>(h) Sodba, s katero je izrečena kazenska sankcija:</p> <p>1. Sodba zajema skupaj kaznivih dejanj.</p> <p>Povzetek dejstev in opis okoliščin, v katerih je bilo/so bila storjeno(-a) kaznivo(-a) dejanje(-a), vključno s časom in krajem, in vrsta vpletenosti obsojene osebe:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>Vrsta in pravna klasifikacija kaznivega(-ih) dejanja/dejanj ter veljavne zakonske določbe, na podlagi katerih je bila izdana sodba:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>2. Kolikor gre pri kaznivem(-ih) dejanju(-ih) iz točke (h)(1) za eno ali več naslednjih kaznivih dejanj, kakor so opredeljena v pravu države izdajateljice, za katera je po pravu države izdajateljice zagrožena zaporna kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, najmanj treh let, prosimo, da to potrdite z označitvijo enega ali več ustreznih spodnjih razdelkov:</p> <p>☐ sodelovanje v hudodelski združbi;</p> <p>☐ terorizem;</p> <p>☐ trgovina z ljudmi;</p>

atlas EPM; pridobitev obrazca v jezikih, ki so sprejemljivi za državo članico izvršiteljico; shranjevanje in pošiljanje po elektronski pošti.
<https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/CompendiumChooseMeasure.aspx?l=SL&MP=0&Cou=369>.

⁽⁴⁵⁾ <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?l=SL&Id=36>.

- ☐ spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija;
- ☐ nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi;
- ☐ nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in razstrelivi;
- ☐ korupcija;
- ☐ goljufije, vključno z goljufijo, ki škodi finančnim interesom Evropskih skupnosti v smislu Konvencije z dne 26. julija 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti;
- ☐ pranje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem;
- ☐ ponarejanje denarja, vključno z eurom;
- ☐ kazniva dejanja, povezana z uporabo računalniških sistemov;
- ☐ kazniva dejanja zoper okolje, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami;
- ☐ omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi;
- ☐ umor, huda telesna poškodba;
- ☐ nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi;
- ☐ ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev;
- ☐ rasizem in ksenofobija;
- ☐ organiziran ali oborožen rop;
- ☐ nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli;
- ☐ preslepitev;
- ☐ izsiljevanje in oderuštvo;
- ☐ ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov;
- ☐ ponarejanje uradnih listin in promet z njimi;
- ☐ ponarejanje plačilnih sredstev;
- ☐ nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi pospeševalci rasti;
- ☐ nedovoljena trgovina z jedrskimi ali radioaktivnimi snovmi;
- ☐ trgovina z ukradenimi vozili;
- ☐ posilstvo;
- ☐ požig;
- ☐ kazniva dejanja, ki sodijo v pristojnost Mednarodnega kazenskega sodišča;
- ☐ ugrabitev letala ali ladje;
- ☐ sabotaza.

3. Če kaznivo(-a) dejanje(-a) iz točke 1 ni(-so) zajeto(-a) v točki 2 ali če se sodba in potrdilo posredujeta državi članici, ki je izjavila, da bo preverila dvojno kaznivost (člen 7(4) Okvirnega sklepa), navedite popoln opis zadevnega kaznivega(-ih) dejanja/dejanj:

.....

.....

.....

- (i) Status sodbe, s katero je izrečena kazenska sankcija:

1. Navedite, ali je bila oseba osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo:

1. ☐ Da, oseba je bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.
2. ☐ Ne, oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.

3. Če ste označili polje pod točko 2 zgoraj, prosimo, potrdite obstoj ene od naslednjih možnosti:

- ☐ 3.1a oseba je bila osebno povabljen dne (dan/mesec/leto) in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, in je bila obveščena, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži;

ALI

- ☐ 3.1b oseba ni bila osebno povabljen, temveč je bila kako drugače dejansko uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila zadevna oseba seznanjena z načrtovanim sojenjem, obveščena je bila tudi, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži;

ALI

- ☐ 3.2 oseba je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal;

ALI

- ☐ 3.3 osebi je bila odločba vročena dne (dan/mesec/leto) in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preuči, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe, in

- ☐ oseba je izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe;

ALI

- ☐ oseba v ustreznem roku ni zahtevala ponovnega sojenja ali ni vložila pritožbe.

4. Če ste označili polje pod točko 3.1b, 3.2 ali 3.3 zgoraj, prosimo, da navedete informacije o tem, kako je bil izpolnjen zadevni pogoj:

.....

2. Podrobnosti o trajanju kazenske sankcije:

2.1 Skupno trajanje kazenske sankcije (v dnevih):

2.2 Skupno trajanje že prestanega odvzema prostosti v povezavi s kazensko sankcijo, ki je bila izrečena s sodbo (v dnevih): od [...] (navedite datum, ki je služil kot podlaga za izračun: dd-mm-llll):

2.3 Število dni, ki jih je treba odšteti od skupnega trajanja kazenske sankcije iz drugih razlogov, tj. ne iz razlogov iz točke 2.2 (na primer zaradi že podeljenih amnestij ali pomilostitev itd. v zvezi s kazensko sankcijo): od (navedite datum, ki je služil kot podlaga za izračun: dd-mm-llll):

2.4 Datum izteka kazenske sankcije v državi izdajateljici:

- ☐ Brezpredmetno, ker osebi trenutno ni odvzeta prostost

- ☐ Osebi trenutno ni odvzeta prostost, kazenska sankcija pa bi bila v skladu s pravom države izdajateljice v celoti prestana do (navedite datum: dd-mm-llll):

3. Vrsta kazenske sankcije:

- ☐ zaporna kazen

- ☐ ukrep, ki vključuje odvzem prostosti (navedite):

.....

3.5 Koristne dodatne informacije države izdajateljice

Čeprav v Okvirnem sklepu to ni zahtevano, je praksa pokazala, da se nekateri dokumenti, ki se nanašajo na zapornika, štejejo za koristno dopolnilo zahtevku za premestitev ali pa jih je mogoče izmenjati z državo izvršiteljico, ko se premestitev dejansko izvede, da se olajša preselitev zapornika. Taki dokumenti so: podatki o preteklem obnašanju zapornikov, evidence o služenju zaporne kazni zapornikov, varnostna poročila z informacijami o zapornikih (glej priročnik EuroPrisa o premestitvi obsojenih oseb) ⁽⁴⁶⁾.

3.6 Posredovanje [pošiljanje]

Pristojni organ države izdajateljice bo moral sodbo ali overjeno kopijo sodbe skupaj s potrdilom posredovati neposredno pristojnemu organu države izvršiteljice. Zahteva se pisni zapis, da lahko pristojni organ države izvršiteljice dokaže verodostojnost zahtevka. Izvirnik sodbe ali overjena kopija in izvirnik potrdila se pošljeta državi izvršiteljici, če slednja tako zahteva. Tudi vsa uradna obvestila se izmenjujejo neposredno med omenjenima pristojnima organoma (člen 5(1)).

Sodba ali overjena kopija sodbe in potrdilo se lahko posreduje pristojnemu organu v državi izvršiteljici na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, na primer prek elektronske pošte ali faksa, pod pogoji, ki državi izvršiteljici omogočajo, da ugotovi njuno verodostojnost (uvodna izjava 18).

Država izdajateljica posreduje sodbo in potrdilo le eni državi izvršiteljici naenkrat (člen 5(3)).

Če pristojni organ države izvršiteljice pristojnemu organu države izdajateljice ni znan, slednji z ustreznim poizvedovanjem, tudi prek pravosodnih središč EPM, pridobi te informacije od države izvršiteljice (člen 5(4)) ⁽⁴⁷⁾.

Kadar organ države izvršiteljice, ki prejme sodbo in potrdilo, ni pristojen za priznanje sodbe in sprejem ukrepov za njeno izvršitev, sodbo in potrdilo po uradni dolžnosti posreduje pristojnemu organu države izvršiteljice in o tem ustrezno obvesti pristojni organ države izdajateljice (člen 5(5)).

3.7 Zahteva za informacije o določbah o morebitnem predčasnem ali pogojnem odpustu

Izvrševanje kazenske sankcije ureja pravo države izvršiteljice. Samo organi države izvršiteljice so pristojni za odločanje o postopkih za izvrševanje in sprejemanje vseh s tem povezanih ukrepov, vključno z razlogi za predčasni ali pogojni odpust (člen 17(1)).

Koliko časa bo obsojena oseba dejansko preživela v zaporu, je zelo odvisno od določb o predčasnem in pogojnem odpustu v državi izvršiteljici. Razlike med državami članicami v zvezi s tem so velike, pri čemer je v nekaterih državah članicah obsojena oseba izpuščena na prostost po dveh tretjinah prestane kazenske sankcije, v drugih pa že po eni tretjini ⁽⁴⁸⁾.

Država izvršiteljica na prošnjo pristojnega organa države izdajateljice slednjega obvesti o veljavnih določbah, ki urejajo morebitni predčasni ali pogojni odpust. Država izdajateljica lahko soglaša z uporabo takšnih določb ali umakne potrdilo (člen 17(3)).

Države članice lahko predvidijo, da vsaka odločba o predčasnem ali pogojnem odpustu lahko upošteva tiste določbe nacionalne zakonodaje, navedene s strani države izdajateljice, v skladu s katerimi je oseba v določenem trenutku upravičena do predčasnega ali pogojnega odpusta (člen 17(4)).

Priporoča se, da država izvršiteljica državi izdajateljici in obsojeni osebi zagotovi jasno komunikacijo in pojasnilo o določbah, ki se uporabljajo za pogojni odpust. To bi lahko pomenilo, da je treba zagotoviti podrobnejše informacije o načinih izvajanja, ne samo veljavnih pravnih določb.

⁽⁴⁶⁾ <https://www.euopris.org/file/euopris-resource-book-on-the-transfer-of-sentenced-prisoners-under-eu-framework-decision-909/>.

⁽⁴⁷⁾ Informacije o kontaktnih podatkih pristojnih organov so na voljo v Pravosodnem atlasu na spletišču EPM: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/AtlasChooseCountry/SL/>.

⁽⁴⁸⁾ Glej sodbi ESČP z dne 15. marca 2005 v zadevi Veermæe/Finska, št. 38704/03, in z dne 27. junija 2006 v zadevi Szabo/Švedska, št. 28578/03. ESČP je ugotovilo, da možnost *de facto* daljše zaporne kazni v državi izvršiteljici ne pomeni, da je odvzem prostosti samovoljen, dokler kazen, ki jo je treba prestati, ne presega kazni, izrečene v kazenskem postopku na Finskem. Vendar ESČP ni izključilo možnosti, da bi očitno daljša *de facto* zaporna kazen lahko povzročila kršitev 5. člena EKČP in s tem naložila obveznosti, ki izhajajo iz tega člena, državi, ki je izrekla kazen.

Informacije o predčasnem in pogojnem odpustu v državi izdajateljici je treba navesti v polju (j) potrdila. Podrobnejše informacije o veljavnih določbah o predčasnem in pogojnem odpustu se lahko navedejo v polju (l) potrdila:

(j) Informacije o predčasnem ali pogojnem odpustu:

1. Po pravu države izdajateljice je zadevna oseba upravičena do predčasnega ali pogojnega odpusta potem, ko je prestala:

- ☐ polovico kazni
- ☐ dve tretjini kazni
- ☐ drugačen del kazni (prosim, navedite):

2. Pristojni organ države izdajateljice prosi za informacije o:

- ☐ veljavnih predpisih prava države izvršiteljice v zvezi s predčasnim ali pogojnim odpustom obsojene osebe;
- ☐ začetku in koncu trajanja predčasnega ali pogojnega odpusta.

(l) Druge okoliščine v zvezi s primerom (neobvezne informacije):

.....

3.8 Zaposilo za začasno pridržanje

Če se obsojena oseba nahaja v državi izvršiteljici, lahko ta država na zaprosilo države izdajateljice obsojeno osebo pridrži ali sprejme kakršen koli drug ukrep, s katerim zagotovi, da obsojena oseba ostane na njenem ozemlju. Tako zaprosilo za pridržanje se lahko vloži pred prejemom sodbe in potrdila ali pred sprejetjem odločitve o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije. Trajanje kazenske sankcije se ne podaljša zaradi morebitnega obdobja pripora na podlagi začasnega pridržanja (člen 14).

Na podlagi te določbe lahko država, ki je izrekla kazen, zagotovi, da obsojena oseba ne bo pobegnila, na primer med čakanjem na rezultat preverjanja, ali je dejansko mogoče prevzeti izvršitev kazenske sankcije, ki ga je izvedla država izvršiteljica.

Informacije o začasnem pridržanju je treba navesti v polju (e) potrdila:

(e) Zaposilo države izdajateljice za prijetje (če se obsojena oseba nahaja v državi izvršiteljici):

- ☐ Država izdajateljica zaproša državo izvršiteljico za prijetje obsojene osebe ali sprejetje kakršnega koli drugega ukrepa, s katerim zagotovi, da obsojena oseba ostane na njenem ozemlju do sprejetja odločitve o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije.
- ☐ Država izdajateljica je državo izvršiteljico že zaprosila za prijetje obsojene osebe ali sprejetje kakršnega koli drugega ukrepa, s katerim zagotovi, da obsojena oseba ostane na njenem ozemlju do sprejetja odločitve o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije. Navedite ime organa v državi izvršiteljici, ki je sprejel odločitev glede zaprosila za prijetje osebe (če je to ustrezno in je na voljo):

.....

3.9 Umik potrdila

Država izdajateljica lahko umakne potrdilo, pri čemer navede razloge za to, če se izvršitev kazenske sankcije v državi izvršiteljici še ni začela (člen 13). Država izdajateljica lahko na podlagi člena 17(3) zahteva informacije o načinih izvrševanja kazni države izvršiteljice, ki mora na to odgovoriti s točnimi informacijami. Nato, in še preden se začne izvrševanje kazenske sankcije, lahko država izdajateljica potrdilo umakne. Če država izdajateljica meni, da

bi premestitev vodila k prezgodnji izpustitvi na prostost, se lahko odloči, da ne izvede premestitve zadevne osebe in umakne potrdilo.

Država izvršiteljica po umiku potrdila ne izvrši kazenske sankcije.

DEL II: PRIZNANJE SODBE IN IZVRŠITEV KAZENSKE SANKCIJE

4. Postopek priznanja

4.1 Rok za sprejetje odločitve o priznanju in pravna sredstva zoper odločitev o premestitvi

Okvirni sklep je namenjen vzpostavitvi novega poenostavljenega in učinkovitejšega sistema za prenos kazenske sankcije, in sicer za spodbujanje in pospeševanje čezmejnega pravosodnega sodelovanja. V njem so zato določeni roki glede prenosov kazenskih sankcij. Pristojni organ države izvršiteljice čim prej odloči, ali bo priznal sodbo in izvršil kazensko sankcijo, ter o tem obvesti državo izdajateljico, vključno z morebitno odločitvijo o prilagoditvi kazenske sankcije (člen 12(1)). Pravnomočno odločbo o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije bi bilo treba sprejeti v 90 dneh od prejema sodbe in potrdila (člen 12(2)).

Prekoračitev roka je upravičena samo v izjemnih okoliščinah. Država izvršiteljica bi morala nato nemudoma na kakršen koli način obvestiti državo izdajateljico ter navesti razloge za zamudo in predvideni čas, potreben za sprejetje pravnomočne odločbe (člen 12(3)).

Čeprav je skupen cilj vseh držav članic zagotovitev, da imajo obsojene osebe dostop do pravnega varstva in pravnih sredstev v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo, bi morale države članice zagotoviti, da taka pravna sredstva v njihovem sistemu upoštevajo pomen spoštovanja rokov iz Okvirnega sklepa ⁽⁴⁹⁾.

V skladu s členom 19(1) PEU države članice vzpostavijo pravna sredstva, potrebna za zagotovitev učinkovitega pravnega varstva na področjih, ki jih ureja pravo Unije (glej tudi člen 47 Listine EU o temeljnih pravicah v zvezi s pravico do učinkovitega pravnega sredstva).

Obsojene osebe lahko vložijo pritožbo zoper odločitev o priznanju in izvršitvi sodne odločbe po pravu države izvršiteljice. Države članice bi morale zagotoviti, da take pritožbe ne ovirajo nemotene uporabe Okvirnega sklepa in da se upoštevajo roki. Na splošno se v skladu z uvodno izjavo 22 pravnomočna odločba o priznavanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije, vključno z morebitnim pritožbenim postopkom, sprejme v 90 dneh od prejema sodbe in potrdila.

Sodišče je v okviru Okvirnega sklepa 2002/584 razsodilo, da ta okvirni sklep državam članicam ne preprečuje, da predvidijo možnost začasne ustavitve izvrševanja odločbe sodnega organa, če je pravnomočna odločba sprejeta v rokih iz Okvirnega sklepa 2002/584 ⁽⁵⁰⁾.

4.2 Zahteva za prevod sodbe

Prevod sodbe se praviloma ne zahteva (člen 23(2)). Vendar ima država izvršiteljica možnost, da zahteva, da je sodbi ali njenim bistvenim delom priložen prevod. V ta namen morajo države članice pri generalnem sekretariatu Sveta najprej deponirati izjavo, da želijo imeti možnost, da oblikujejo tako zahtevo (člen 23(3)). Poleg tega se lahko taka zahteva vloži le, kadar država izvršiteljica meni, da vsebina potrdila ne zadostuje za odločitev o izvršitvi kazenske sankcije, in po potrebi po posvetovanju med pristojnimi organi države izvršiteljice in države izdajateljice, kadar je to potrebno za določitev, katere bistvene dele sodbe je treba prevesti (člen 23(2) in (3)).

4.3 Odložitev

V Okvirnem sklepu je predvidena neobvezna odložitev (ne)priznanja, če je potrdilo nepopolno ali očitno ne ustreza sodbi (člen 11). Pristojni organ države izvršiteljice lahko določi razumen rok za dopolnitev ali popravek potrdila (glej člen 9(1)(a)).

⁽⁴⁹⁾ V zvezi z ENP glej sodbo Sodišča z dne 30. maja 2013, Jeremy F., C-168/13 PPU, ECLI:EU:C:2013:358.

⁽⁵⁰⁾ Glej tudi sodbo Sodišča v zadevi Jeremy F.

4.4 Začasno pridržanje

Če se obsojena oseba nahaja v državi izvršiteljici, lahko ta država na zaprosilo države izdajateljice obsojeno osebo pridržati ali sprejme kakršen koli drug ukrep, s katerim zagotovi, da obsojena oseba ostane na njenem ozemlju. Tako zaprosilo za pridržanje se lahko vloži pred prejemom sodbe in potrdila ali pred sprejetjem odločitve o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije. Trajanje kazenske sankcije se ne podaljša zaradi morebitnega obdobja pripora na podlagi začasnega pridržanja (člen 14).

Na podlagi te določbe lahko država, ki je izrekla kazen, zagotovi, da obsojena oseba ne bo pobegnila, na primer med čakanjem na rezultat preverjanja, ali je dejansko mogoče prevzeti izvršitev kazenske sankcije, ki ga je izvedla država izvršiteljica.

5. Odločitev o priznanju in izvršitvi

5.1 Splošna obveznost priznavanja in izvrševanja

Pristojni organ države izvršiteljice mora priznati posredovano sodbo in nemudoma sprejeti vse potrebne ukrepe za izvršitev kazenske sankcije, razen če se odloči, da se bo skliceval na enega od razlogov za nepriznanje in neizvršitev (člen 8(1)).

5.2 Soglasje države izvršiteljice

Soglasje države izvršiteljice je predhodna zahteva v vseh primerih, ki niso zajeti v členu 4(1)(a) ali (b), npr. ko gre za državljane, ki ne živijo v državi izvršiteljici oziroma ne bodo deportirani vanjo, ali osebe, ki prebivajo v državi izvršiteljici, ne da bi imele državljanstvo navedene države članice (člen 4(1)(c)). V tem primeru je posvetovanje med pristojnimi organi države izdajateljice in države izvršiteljice obvezno, država izvršiteljica pa lahko zavrne sodelovanje, tako da ne pristane na premestitev (uvodna izjava 8).

Vendar lahko vsaka država članica naredi izjemo in poda izjavo, v kateri navede, da za posredovanje sodbe in potrdila ni potrebno njeno predhodno soglasje (člen 4(7)), če obsojena oseba:

(a) v državi izvršiteljici živi in neprekinjeno zakonito prebiva vsaj pet let ter bo obdržala pravico do stalnega prebivališča v tej državi ⁽⁵¹⁾ in/ali

(b) ima državljanstvo države izvršiteljice, razen v primerih iz člena 4(1)(a) in (b).

Taka izjava je veljavna v razmerju do drugih držav članic, ki so podale enako uradno obvestilo bodisi ob sprejetju Okvirnega sklepa bodisi kadar koli pozneje (člen 4(7)).

Države članice za izvajanje tega okvirnega sklepa sprejmejo ukrepe, pri katerih upoštevajo zlasti namen olajšanja socialne rehabilitacije obsojenih oseb in na podlagi katerih se njihovi pristojni organi odločajo o tem, ali bodo dali soglasje za posredovanje sodbe in potrdila v primerih v skladu s členom 4(1)(c) (člen 4(6)) ali ne.

Izjave na podlagi člena 4(7) so na voljo na spletišču EPM ⁽⁵²⁾.

5.3 Seznam 32 kaznivih dejanj, za katera ni potrebno ugotavljanje dvojne kaznivosti

Izvršitveni organ bi moral preveriti, ali je odreditveni organ katero koli od kaznivih dejanj uvrstil v eno od 32 kategorij kaznivih dejanj, navedenih v členu 7(1). Izvršitveni organ lahko dvojno kaznivost preverja le glede kaznivih dejanj, ki niso navedena na seznamu 32 kaznivih dejanj.

Poudariti je treba, da sta za oceno pogojev iz člena 7(1) pomembni le opredelitev kaznivega dejanja in najvišja kazen v zakonodaji države članice izdajateljice. Izvršitveni organ mora priznati, kar je odreditveni organ navedel v potrdilu.

V skladu z Okvirnim sklepom imajo države članice možnost, da še naprej uporabljajo preskus dvojne kaznivosti tudi pri 32 kategorijah kaznivih dejanj. Za to izjemo je treba izjavo predložiti generalnemu sekretariatu Sveta v času sprejetja instrumenta ali v poznejši fazi, za katero država članica meni, da je ustrezna. Prav tako lahko države članice te izjave kadar koli umaknejo (člen 7(4)). Številne države članice so podale izjave, ki omogočajo preverjanje dvojne kaznivosti za vsa kazniva dejanja (glej opombo 14).

⁽⁵¹⁾ Izraz „stalno prebivališče“ je pojasnjen v drugem odstavku navedenega člena.

⁽⁵²⁾ <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?l=SL&Id=36>.

Sodišče je v svoji sodbi v zadevi C-289/15, Grundza (⁵³), razlagalo člen 7(3) in člen 9(1)(d) Okvirnega sklepa (tj. kako je treba presojeti pogoj dvojne kaznivosti). Sodišče je razsodilo:

„38. [...] pristojni organ države izvršiteljice [mora] pri presoji dvojne kaznivosti preveriti, ali bi dejanski elementi kaznivega dejanja, kot se odražajo v sodbi, ki jo je izdal pristojni organ države izdajateljice, če bi nastali na ozemlju države izvršiteljice, lahko šteli za kaznive.

[...]

49. [...] pristojnemu organu države izvršiteljice v okviru presoje dvojne kaznivosti ni treba preveriti, ali je kršen interes, ki ga štiti država izdajateljica, temveč ali se lahko šteje – če se je zadevna kršitev zgodila na ozemlju države članice, v kateri je ta organ – da je bil kršen podoben interes, ki ga štiti nacionalno pravo te države.“

5.4 Prilagoditev kazenske sankcije

Ker Okvirni sklep temelji na medsebojnem zaupanju v pravne sisteme drugih držav članic, bi bilo treba spoštovati sodno odločbo sodnika v državi izdajateljici in načeloma ne bi smelo priti do spremembe ali prilagoditve te odločbe (člen 8(1)) (⁵⁴). V zvezi z načelom t. i. nadaljnega izvrševanja (⁵⁵) obstajata dve izjemi, ki izhajata iz nezdržljivosti kazenske sankcije, izrečene v državi izdajateljici, bodisi v smislu trajanja ali narave, s pravom države izvršiteljice:

1. Trajanje kazenske sankcije se razlikuje: kadar kazenska sankcija države izdajateljice ni združljiva s pravom države izvršiteljice, kar zadeva njeno trajanje, jo lahko država izvršiteljica prilagodi le, če presega najvišjo kazen, ki je bila za podobna kazniva dejanja predvidena v nacionalni zakonodaji države izvršiteljice (npr. prenos kazenske sankcije v višini 14 let za kazniva dejanja, povezana z drogami, za katera se po nacionalni zakonodaji države izvršiteljice lahko izreče najvišja kazen 12 let). Vendar prilagojena kazenska sankcija ne sme biti nižja od najvišje kazni, ki je po zakonodaji države izvršiteljice določena za podobna kazniva dejanja (člen 8(2)).
2. Narava kazenske sankcije se razlikuje: kadar kazenska sankcija države izdajateljice po svoji naravi ni združljiva z nacionalno zakonodajo države izvršiteljice (npr. kazenska sankcija dosmrtnega zapora se lahko spremeni v kazen 20 let), jo lahko država izvršiteljica prilagodi glede na kazen ali ukrep, ki je po njeni zakonodaji predviden za podobna kazniva dejanja. Pristojni organ države izvršiteljice pa mora zagotoviti, da prilagojena kazen ali ukrep čim bolj ustrežata prvotni kazenski sankciji, ki je bila izrečena v državi izdajateljici. Poleg tega pristojni organ države izvršiteljice prvotne kazenske sankcije ne more spremeniti v denarno kazen (člen 8(3)).

V obeh primerih, kadar se prilagoditev šteje za potrebno, pristojni organ države izvršiteljice čim prej obvesti pristojni organ države izdajateljice o svoji odločitvi o prilagoditvi kazenske sankcije (člen 12(1)).

Če se država izdajateljica ne strinja s prilagoditvijo kazenske sankcije, se lahko odloči za umik potrdila (člen 13).

Prilagojena kazenska sankcija po svoji naravi ali trajanju ne sme biti strožja od kazenske sankcije, ki jo je izrekla država izdajateljica (člen 8(4)).

Če se izvršitev kazenske sankcije v državi izvršiteljici še ni začela, ima država izdajateljica možnost, da umakne potrdilo, če meni, da je odločitev o prilagoditvi kazenske sankcije v nasprotju z njenimi prvotnimi nameni za premestitev obsojene osebe (kombinirana obravnava člena 12(1) in člena 13).

V členu 8(2) in (3) je obravnavana prilagoditev kazenske sankcije, ki jo je prvotno izrekla država izdajateljica. Določbe o prilagoditvi kazenske sankcije torej ne zajemajo dogovorov za predčasni in pogojni odpust, saj se nanašajo na izvrševanje kazenskih sankcij. Režim za izvrševanje kazenskih sankcij je določen v členu 17 (glej oddelek 7.3).

(⁵³) Sodba Sodišča z dne 11. januarja 2017, Grundza, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4, o razlagi člena 7(3) in člena 9(1)(d) o pogojih, ki jih je treba izpolniti za zahtevo glede dvojne kaznivosti.

(⁵⁴) Sodba Sodišča z dne 13. decembra 2018, Sut, C-514/17, ECLI:EU:C:2018:1016, in nerešeni predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 20. julija 2018 vložilo Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – SF (zadeva C-314/18).

(⁵⁵) V nasprotju s t. i. načelom pretvorbe, ki se uporablja na podlagi Konvencije Sveta Evrope iz leta 1983. Glej obrazložitveni memorandum h Konvenciji Sveta Evrope iz leta 1983.

5.5 Razlogi za nepriznanje in neizvršitev

Splošna dolžnost priznavanja in izvršitve sodbe, ki je bila posredovana (iz člena 8(1)), je omejena z razlogi za nepriznanje in neizvršitev, tj. z razlogi za zavrnitev (člen 9). Pomembno je opozoriti, da so ti razlogi edini, ki jih izvršitveni organ lahko uveljavlja kot podlago za neizvršitev. Sodišče je v zvezi z Okvirnim sklepom 2002/584 pojasnilo, da je seznam razlogov za zavrnitev izčrpen ⁽⁵⁶⁾.

Razloge za zavrnitev bi bilo treba prenesti v nacionalno zakonodajo kot neobvezne za pristojni organ. V členu 9 je jasno določeno, da pristojni organ „lahko“ zavrne priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije, kar pomeni, da ima pristojni izvršitveni organ še vedno diskrecijsko pravico, da za vsak primer posebej oceni, ali je primerno uporabiti razlog za zavrnitev ⁽⁵⁷⁾.

Pristojni organ države izvršiteljice *lahko* zavrne priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije, če velja eden ali več naslednjih razlogov za nepriznanje in neizvršitev:

5.5.1 Nepopolno ali nepravilno potrdilo (člen 9(1)(a))

Potrdilo iz člena 4 je nepopolno ali očitno ne ustreza sodbi ter ni bilo dopolnjeno ali popravljeno v razumnem roku, ki ga določi pristojni organ države izvršiteljice.

5.5.2 Neizpolnjevanje meril za posredovanje (člen 9(1)(b))

Merila iz člena 4(1) niso izpolnjena. Za dodatna pojasnila glej oddelek 2.3.1.

5.5.3 Načelo ne bis in idem (člen 9(1)(c))

Izvršitev kazenske sankcije bi bila v nasprotju z načelom *ne bis in idem*.

Sodišče je v zadevah glede razlage načela *ne bis in idem* v zvezi s členom 54 Schengenske konvencije izreklo več sodb. Te sodbe se nanašajo na Okvirni sklep 2002/584 prek sodbe v zadevi C-261/09, Mantello ⁽⁵⁸⁾, in pojasnjujejo pojme, kot so „pravnomočna odločba“, „isto dejanje“ in „sankcija je izvršena“. V zadevi C-129/14 PPU, Spasic ⁽⁵⁹⁾, je Sodišče razsodilo, da je člen 54 Schengenske konvencije v skladu s členom 50 Listine EU o temeljnih pravicah, ki zagotavlja načelo *ne bis in idem*.

Člen 54 Schengenske konvencije

„Oseba, proti kateri je bil sodni postopek v eni pogodbenici pravnomočno končan, se za ista dejanja ne sme preganjati v drugi pogodbenici, pod pogojem, da je bila izrečena kazen tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti.“

Člen 50 Listine EU o temeljnih pravicah

„Pravica, da se za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat

Nihče ne sme biti ponovno v kazenskem postopku ali kaznovan zaradi kaznivega dejanja, za katero je bil v Uniji v skladu z zakonom s pravnomočno sodbo že oproščen ali obsojen.“

5.5.4 Ni dvojne kaznivosti (člen 9(1)(d))

V primeru iz člena 7(3) ter če je država izvršiteljica podala izjavo na podlagi člena 7(4) v zadevi iz člena 7(1), lahko pristojni organ države izvršiteljice zavrne priznanje sodbe, če se nanaša na dejanja, ki po pravu države izvršiteljice niso kazniva.

Ta razlog za zavrnitev je torej povezan:

- (1) s kaznivimi dejanji, ki ne spadajo v eno od 32 kategorij kaznivih dejanj iz člena 7(1);
- (2) s kaznivimi dejanji, ki spadajo v eno od 32 kategorij kaznivih dejanj iz člena 7(1), vendar se v državi izdajateljici kaznujejo le z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, do največ treh let, ali

⁽⁵⁶⁾ Zlasti v sodbah v zadevi C-123/08, Wolzenburg, točka 57, in združenih zadevah C-404/15 in C-659/15 PPU, Aranyosi in Căldăraru, točka 80.

⁽⁵⁷⁾ V zvezi s tem glej tudi sodbo Sodišča z dne 29. junija 2017 v zadevi Popławski, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, točka 21.

⁽⁵⁸⁾ Sodba Sodišča z dne 16. novembra 2010, Mantello, C-261/09, ECLI:EU:C:2010:683.

⁽⁵⁹⁾ Sodba Sodišča z dne 27. maja 2014, Spasic, C-129/14 PPU, ECLI:EU:C:2014:586.

(3) z vsemi kaznivimi dejanji, kadar je bila podana izjava na podlagi člena 7(4).

V zvezi z davki in dajatvami, carino in deviznim poslovanjem se priznavanje in izvršitev sodbe ne sme zavrniti iz razloga, ker pravo države izvršiteljice ne odmerja enake vrste davkov in dajatev ali ne vsebuje enakih pravil glede davkov, dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot pravo države izdajateljice.

Sodišče je v sodbi v zadevi C-289/15, Grundza, pojasnilo, kako je treba presojati pogoj dvojne kaznivosti (glej oddelek 5.3).

5.5.5 Zastarana izvršitev kazenske sankcije (člen 9(1)(e))

Izvršitev kazenske sankcije je po pravu države izvršiteljice zastarala.

5.5.6 Imuniteta po pravu države izvršiteljice (člen 9(1)(f))

Po pravu države izvršiteljice obstaja imuniteta, ki onemogoča izvršitev kazenske sankcije.

5.5.7 Starost za kazensko odgovornost (člen 9(1)(g))

Kazenska sankcija je bila izrečena osebi, ki po pravu države izvršiteljice zaradi svoje starosti še ne bi mogla biti kazensko odgovorna za dejanja, za katera je bila izdana sodba.

V zakonodaji držav članic je najnižja starost za kazensko odgovornost opredeljena različno. Ta razlog za neizvršitev se uporabi, če je lahko zahtevana oseba v državi izvršiteljici zaradi svoje starosti obravnavana samo v civilnih ali upravnih postopkih, ne pa tudi v kazenskih.

Sodišče je v okviru Okvirnega sklepa 2002/584 pojasnilo ⁽⁶⁰⁾, da mora izvršitveni pravosodni organ ⁽⁶¹⁾ zavrniti predajo le tistih mladoletnikov, ki po zakonodaji države članice izvršiteljice še niso dosegli starosti, pri kateri so kazensko odgovorni za dejanja, na katerih temelji ENP. Za oceno tega mora pravosodni organ samo preveriti, ali je zadevna oseba dosegla najnižjo starost, pri kateri je v državi članici izvršiteljici kazensko odgovorna za dejanja, na katerih temelji ENP. Organu ni treba upoštevati nobenih dodatnih pogojev v zvezi z oceno, ki temelji na okoliščinah posameznika, od katerih sta v skladu s pravom te države članice v zvezi s takimi dejanji zlasti odvisna sodni pregon in obsodba mladoletnika.

5.5.8 Preostanek kazni, ki jo je treba prestati, je prekratek (člen 9(1)(h))

V trenutku, ko pristojni organ države izvršiteljice prejme sodbo, je treba prestati še manj kot šest mesecev kazni.

Ob upoštevanju najdaljšega roka 120 dni (90 dni za sprejetje pravnomočne odločbe o priznanju sodbe, glej člen 12 (2), + 30 dni za premestitev obsojene osebe, glej člen 15(1)) iz Okvirnega sklepa država izvršiteljica ne more šteti, da je premestitev ustrezna, če je preostanek kazni, ki jo je treba prestati, manj kot šest mesecev. V zvezi s tem je pomemben trenutek, ko je država izvršiteljica prejela sodbo.

5.5.9 Sojenja v odsotnosti (člen 9(1)(i))

Okvirni sklep 2009/299 je spremenil Okvirni sklep s spremembo člena 9(1)(i) o odločbah, izdanih v odsotnosti. Te določbe se nanašajo na primere, kadar izvršitveni organ prejme sodbo v zvezi s priznanjem in izvršitvijo kazenske sankcije, ki izhaja iz postopka v državi izdajateljici, v katerem oseba ni bila navzoča.

Člen 9(1)(i) Okvirnega sklepa vsebuje razlog za zavrnitev, če v skladu s potrdilom iz člena 4 oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.

Vendar ima to pravilo več izjem. Izvršitveni organ ne more zavrniti zahteve za priznanje in izvršitev kazenske sankcije na podlagi odločbe, izdane v odsotnosti, če je v potrdilu navedeno, da je bila oseba v skladu z dodatnimi postopkovnimi zahtevami, določenimi v nacionalnem pravu države izdajateljice,

⁽⁶⁰⁾ Sodba Sodišča z dne 23. januarja 2018, Dawid Piotrowski, C-367/16, ECLI:EU:C:2018:27.

⁽⁶¹⁾ V skladu s členom 3(3) Okvirnega sklepa 2002/584 je to obvezni razlog za zavrnitev, medtem ko je v Okvirnem sklepu to navedeno kot možni razlog za zavrnitev.

(i) pravočasno:

- osebno povabljen in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, ali če je bila zadevna oseba dejansko kako drugače uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila ta oseba seznanjena z načrtovanim sojenjem,

in

- obveščena, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži,

ali

(ii) je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal,

ali

(iii) potem ko ji je bila vročena odločba in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preuči, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe:

- izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe,

ali

- ni zahtevala ponovnega sojenja ali vložila pritožbe v ustreznem roku.

Sodišče je v okviru Okvirnega sklepa 2002/584 že izreklo nekatere sodbe v zvezi s sojenji v odsotnosti.

V sodbi v zadevi C-399/11, Melloni ⁽⁶²⁾, je bilo zastavljeno vprašanje, ali je treba člen 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da izvršitvenim pravosodnim organom v primerih, opredeljenih v navedeni določbi, prepoveduje pogojevati izvršitev ENP, izdanega zaradi izvršitve kazni, z zahtevo, da je obsodba, izrečena v odsotnosti, lahko predmet ponovnega pregleda v državi članici izdajateljici.

Sodišče je menilo, da člen 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 določa neobvezno podlago za neizvršitev ENP, ki je bil izdan zaradi izvršitve kazni, če je bila zadevna oseba obsojena v odsotnosti. Vendar pa za to možnost veljajo štiri izjeme, kot so določene v točkah (a) do (d) člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584. Sodišče je razsodilo, da v teh štirih primerih izvršitveni pravosodni organ predaje osebe, obsojene v odsotnosti, ne more pogojevati z zahtevo, da je obsodba lahko predmet ponovnega pregleda v njeni navzočnosti.

Poleg tega je bilo izdanih več sodb v zvezi z razlago „sojenja, ki se je zaključilo z odločbo“ v smislu člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 ⁽⁶³⁾.

5.5.10 Pregon kaznivih dejanj pred premestitvijo (člen 9(1)(j))

Država izvršiteljica – preden se sprejme odločitev v skladu s členom 12(1) – pristojni organ države izdajateljice v skladu s členom 18(3) zaprosi za soglasje, država izdajateljica pa v skladu s členom 18(2)(g) ne soglaša, da bi bila zadevna oseba preganjana, obsojena ali bi ji bila kako drugače odvzeta prostost v državi izvršiteljici za kaznivo dejanje, storjeno pred premestitvijo, razen za tisto, zaradi katerega je bila oseba premeščena. V skladu z uvodno izjavo 23 je v členu 18(1) določeno, da se načelo specialnosti, ob upoštevanju izjem iz odstavka 2 navedenega člena, uporablja le, če je bila oseba premeščena v državo izvršiteljico. Načelo specialnosti se ne bi smelo uporabljati, če se oseba ni premestila v državo izvršiteljico, na primer kadar je oseba zbežala v državo izvršiteljico.

⁽⁶²⁾ Sodba Sodišča z dne 26. februarja 2013, Melloni, C-399/11, ECLI:EU:C:2013:107.

⁽⁶³⁾ Sodbe Sodišča: z dne 24. maja 2016, Dworzecki, C-108/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:346, z dne 10. avgusta 2017, Tupikas, C-270/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:628, z dne 10. avgusta 2017, Zdziaszek, C-271/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:629, in z dne 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:1026.

5.5.11 Ukrep psihiatrične ali zdravstvene nege ali drug ukrep, ki vključuje odvzem prostosti (člen 9 (1)(k))

Izrečena kazenska sankcija zajema psihiatrično ali zdravstveno nego ali drug ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, ki ga država izvršiteljica ne glede na člen 8(3) v skladu s svojim pravnim ali zdravstvenim sistemom ne more izvršiti.

V uvodni izjavi 19 je navedeno, da bi morala v primerih iz člena 9(1)(k) država izvršiteljica razmisliti o možnosti prilagoditve kazenske sankcije v skladu z Okvirnim sklepom, preden se odloči zavrniti priznanje in izvršitev kazenske sankcije, ki vključuje ukrep, ki ni zaporna kazen.

V skladu z uvodno izjavo 20 se lahko razlog za zavrnitev iz člena 9(1)(k) uporabi tudi v primerih, ko oseba ni bila spoznana za krivo storitve kaznivega dejanja, čeprav je pristojni organ kot posledico kaznivega dejanja uporabil drug ukrep odvzema prostosti, kot je zaporna kazen.

5.5.12 Ekstrateritorialnost (člen 9(1)(l))

Sodba se nanaša na kazniva dejanja, za katera se v skladu s pravom države izvršiteljice šteje, da so bila storjena v celoti ali v poglavitnem ali bistvenem delu na njenem ozemlju ali v kraju, ki se šteje za njeno ozemlje.

V skladu z uvodno izjavo 21 bi bilo treba razlog za zavrnitev na podlagi teritorialnosti uporabiti le v izjemnih primerih in zaradi kar najtesnejšega sodelovanja, ki naj bi potekalo v skladu z določbami tega okvirnega sklepa v kar največji možni meri, pri čemer pa bi bilo treba upoštevati namen tega okvirnega sklepa. Vsaka odločitev glede uporabe tega razloga za zavrnitev bi morala temeljiti na analizi posameznega primera in predhodnih posvetovanjih med pristojnimi organi države izdajateljice in države izvršiteljice.

5.6 Delno priznanje in izvršitev

V okviru Okvirnega sklepa se lahko država izvršiteljica posvetuje s pristojnim organom države izdajateljice, da bi dosegla dogovor o delnem priznanju in izvršitvi kazenske sankcije, namesto da bi zavrnila sodelovanje, če popolno priznanje ni mogoče (člen 10).

Države se lahko za vsak primer posebej dogovorijo o delnem priznanju in izvršitvi kazenske sankcije v skladu s pogoji, ki jih določijo, pod pogojem, da tako priznanje in izvršitev ne povzročita podaljšanja trajanja kazenske sankcije. Če dogovora ni, se potrdilo umakne.

6. Premestitev obsojene osebe

6.1 Roki za fizično premestitev

Osnovno načelo je, da se v primeru, ko se obsojena oseba nahaja v državi izdajateljici, država izdajateljica in država izvršiteljica dogovorita, kdaj bo potekala premestitev, vendar se mora izvesti najpozneje v 30 dneh po sprejetju pravnomočne odločbe države izvršiteljice o priznanju sodbe, razen če nepredvidene okoliščine preprečijo premestitev (člen 15(1)).

Če je v obdobju, določenem v členu 15(1), premestitev obsojene osebe zaradi nepredvidenih okoliščin nemogoča, pristojni organi države izdajateljice in države izvršiteljice nemudoma stopijo v stik. Premestitev se nato opravi, kakor hitro te okoliščine prenehajo. Pristojni organ države izdajateljice nemudoma obvesti pristojni organ države izvršiteljice in se dogovori za nov datum premestitve. V tem primeru se premestitev opravi v 10 dneh od novega datuma iz člena 15(2).

6.2 Tranzit čez drugo državo članico

Za zagotovitev neomejenega tranzita obsojene osebe od države izdajateljice do države izvršiteljice čez ozemlje drugih držav članic država izdajateljica posreduje kopijo potrdila in zaprosila za tranzit zadevnim državam članicam, ki dovolijo tranzit. Država članica, zaprosena za dovoljenje za tranzit, uradno sporoči svojo odločitev najpozneje en teden po prejemu zaprosila za tranzit (člen 16(1)–(3)).

Pošiljanje kopije potrdila in zaprosila za tranzit se ne zahteva v primeru zračnega prevoza brez načrtovanega vmesnega pristanka na ozemlju ene ali več držav članic (člen 16(5)).

6.3 Stroški premestitve

Stroške, ki nastanejo zaradi uporabe Okvirnega sklepa, krije država izvršiteljica, razen stroškov premestitve obsojene osebe v državo izvršiteljico, in stroškov, ki nastanejo izključno na ozemlju države izdajateljice in ki jih ta država tudi nosi (člen 24).

6.4 Potovalni dokumenti

Čeprav v besedilu Okvirnega sklepa to vprašanje ni omenjeno, je vprašanje potovalnih dokumentov pomemben element za nemoteno praktično uporabo Okvirnega sklepa. Veljaven potovalni dokument je ključen in nujen osnovni pogoj za premestitev (za več podrobnosti glej priročnik EuroPrisa o premestitvi zapornikov) ⁽⁶⁴⁾.

7. Izvrševanje kazenske sankcije

7.1 Pravo, ki ureja izvrševanje

V Okvirnem sklepu je jasno navedeno, da izvrševanje kazenske sankcije ureja pravo države izvršiteljice. Le organi države izvršiteljice so pristojni za odločanje o postopkih izvrševanja in za sprejemanje vseh s tem povezanih ukrepov, vključno z razlogi za predčasni in pogojni odpust (člen 17).

7.2 Odštevanje

Pristojni organ države izvršiteljice od skupnega trajanja odvzema prostosti, ki naj bi se prestalo, odšteje celotno obdobje odvzema prostosti, ki je že bilo prestano v zvezi s kazensko sankcijo, izrečeno s sodbo (člen 17(2)) ⁽⁶⁵⁾.

7.3 Predčasni in pogojni odpust

Koliko časa bo obsojena oseba dejansko preživela v zaporu, je zelo odvisno od določb o predčasnem in pogojnem odpustu v državi izvršiteljici. Razlike med državami članicami v zvezi s tem so velike, pri čemer je v nekaterih državah članicah obsojena oseba izpuščena na prostost po dveh tretjinah prestane kazni, v drugih pa že po eni tretjini ⁽⁶⁶⁾.

Pristojni organ države izvršiteljice na prošnjo pristojnega organa države izdajateljice slednjega obvesti o veljavnih določbah, ki urejajo morebitni predčasni ali pogojni odpust. Ob predložitvi teh informacij lahko država izdajateljica soglaša z uporabo takih določb ali umakne potrdilo in konča postopek premestitve (člen 17(3)).

Države članice lahko predvidijo, da vsaka odločba o predčasnem ali pogojnem odpustu lahko upošteva tiste določbe nacionalne zakonodaje, navedene s strani države izdajateljice, v skladu s katerimi je oseba v določenem trenutku upravičena do predčasnega ali pogojnega odpusta (člen 17(4)).

Priporoča se, da država izvršiteljica državi izdajateljici in obsojeni osebi zagotovi jasno komunikacijo in pojasnilo o določbah, ki se uporabljajo za pogojni odpust. Zgolj navajanje veljavnih pravnih določb morda ne bo zadostovalo.

7.4 Amnestija, pomilostitev

Tako država izdajateljica kot država izvršiteljica lahko obsojeni osebi podelita amnestijo ali pomilostitev (člen 19 (1)).

⁽⁶⁴⁾ <https://www.europpris.org/file/europpris-resource-book-on-the-transfer-of-sentenced-prisoners-under-eu-framework-decision-909/>.

⁽⁶⁵⁾ V zvezi z upoštevanjem dela, opravljenega v zaporu v državi izdajateljici, s strani države izvršiteljice glej sodbo Sodišča (veliki senat) z dne 8. novembra 2016, Ognjanov (C-554/14, ECLI:EU:C:2016:835). V tem primeru je Sodišče menilo, da je treba Okvirni sklep razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu pravilu, ki se razlaga tako, da državo izvršiteljico pooblašča, da obsojencu zaradi dela, ki ga je opravljal med prestajanjem zaporne kazni v državi izdajateljici, zniža kazen, čeprav pristojni organi države izdajateljice na podlagi njenega prava niso dodelili takega znižanja kazni.

⁽⁶⁶⁾ Glej sodbi ESČP z dne 15. marca 2005 v zadevi Veermæ/Finska, št. 38704/03, in z dne 27. junija 2006 v zadevi Szabo/Švedska, št. 28578/03. ESČP je ugotovilo, da možnost *de facto* daljše zaporne kazni v državi izvršiteljici sama po sebi ne pomeni, da je odvzem prostosti samovoljen, dokler kazen, ki jo je treba odslužiti, ne presega kazni, izrečene v kazenskem postopku v državi, ki je izrekla kazen. Vendar ESČP ni izključilo možnosti, da bi očitno daljša *de facto* zaporna kazen lahko povzročila kršitev 5. člena EKČP in s tem naložila obveznosti, ki izhajajo iz tega člena, državi, ki je izrekla kazen. Za to pa bi bilo treba dokazati, da obstajajo utemeljeni razlogi za mnenje, da bi bila dolžina kazni, ki bi jo bilo treba odslužiti v državi izvršiteljici, očitno nesorazmerna glede na dolžino kazni, ki bi jo bilo treba odslužiti v državi, ki je izrekla kazen.

7.5 Ponovni pregled sodbe

Če se zahteva ponovni pregled sodbe, lahko samo država izdajateljica odloča o zahtevah za ponovni pregled sodbe (člen 19(2)).

7.6 Pravica do izvršitve sodbe

Država izdajateljica sodbe ne izvrši, ko se začne izvrševanje kazenske sankcije v državi izvršiteljici, razen v primerih, ko se pravica do izvršitve kazenske sankcije vrne državi izdajateljici, potem ko jo je država izvršiteljica obvestila o delni neizvršitvi kazenske sankcije (člen 22).

7.7 Dolžnost komunikacije in obveščanja

V Okvirnem sklepu so navedene podrobne obveznosti glede obveščanja za državo izdajateljico in državo izvršiteljico pred premestitvijo in po njej.

Pristojni organ države izdajateljice mora obvestiti pristojni organ države izvršiteljice o morebitnih odločitvah ali ukrepih, zaradi katerih kazenska sankcija takoj ali po preteku določenega roka ni več izvršljiva (člen 20). Zato pristojni organ države izvršiteljice ustavi izvrševanje kazenske sankcije, takoj ko prejme te informacije.

Pristojni organ države izvršiteljice nemudoma obvesti pristojni organ države izdajateljice, in sicer na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis (člen 21):

- (a) o posredovanju sodbe in potrdila pristojnemu organu druge države članice, ker država izvršiteljica ni imela pristojnosti, da bi priznala sodbo;
- (b) o dejstvu, da kazenske sankcije ni mogoče izvršiti, saj po posredovanju sodbe in potrdila državi izvršiteljici obsojene osebe ni mogoče najti na ozemlju države izvršiteljice; v tem primeru država izvršiteljica ni obvezana izvršiti kazenske sankcije;
- (c) o pravnomočni odločbi o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije, vključno z datumom te odločbe;
- (d) o morebitni odločitvi, da se sodba ne prizna in kazenska sankcija ne izvrši na podlagi razlogov za zavrnitev (člen 9), skupaj z obrazložitvijo take odločitve;
- (e) o morebitni odločitvi o prilagoditvi kazenske sankcije (člen 8(2) ali (3)), skupaj z obrazložitvijo take odločitve;
- (f) o morebitni odločitvi, da se kazenska sankcija ne izvrši, če se podeli amnestija ali pomilostitev (člen 19(1)), skupaj z obrazložitvijo take odločitve;
- (g) o začetku in koncu trajanja pogojnega odpusta, če je to navedeno v potrdilu države izdajateljice;
- (h) o pobegu obsojene osebe iz zapora;
- (i) o izvršitvi kazenske sankcije, takoj ko se ta izteče.

8. Načelo specialnosti

Obsojena oseba, ki je premeščena v državo izvršiteljico, „ne sme biti preganjana, obsojena, niti ji ne sme biti kako drugače odvzeta prostost zaradi kaznivega dejanja, storjenega pred njeno premestitvijo, razen za tisto dejanje, zaradi katerega je bila premeščena“ (člen 18).

V skladu z uvodno izjavo 23 se načelo specialnosti uporablja le, če je bila oseba premeščena v državo izvršiteljico. Načelo specialnosti se ne bi smelo uporabljati, če se oseba ni premestila v državo izvršiteljico, na primer kadar je oseba zbežala v državo izvršiteljico.

Vendar obstaja več posebnih izjem od načela specialnosti (glej člen 18(2)). Oseba se tako lahko preganja v državi izvršiteljici:

- (a) kadar oseba, ki je imela možnost zapustiti ozemlje države izvršiteljice, tega ne stori v 45 dneh po njenem dokončnem odpustu ali se na to ozemlje po odhodu znova vrne;
- (b) kadar za kaznivo dejanje ni zagrožena zaporna kazen ali ni predviden ukrep, vezan na odvzem prostosti;
- (c) kadar kazenski postopek ne daje podlage za uporabo ukrepov za omejitve osebnih svobode;

- (d) kadar bi bila obsojena oseba lahko kaznovana s kaznijo ali ukrepom, ki ne vključuje odvzema prostosti, zlasti z denarno kaznijo ali kakim nadomestnim ukrepom, čeprav bi lahko ta kazen ali nadomestni ukrep povzročil omejevanje njene osebne svobode;
- (e) kadar je oseba privolila v premestitev;
- (f) kadar se obsojena oseba po svoji premestitvi izrecno odpove uporabi načela specialnosti v zvezi z določenimi kaznivimi dejanji, ki so bila storjena pred premestitvijo. Odpoved se poda pred pristojnimi pravosodnimi organi države izvršiteljice in se evidentira v skladu z njeno nacionalno zakonodajo; odpoved se poda na način, ki jasno izkazuje, da jo je oseba dala prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima oseba pravico do pravnega zastopnika;
- (g) v primerih, ki niso navedeni zgoraj, kadar država izdajateljica poda soglasje.

Prošnja za soglasje se predloži pristojnemu organu države izdajateljice skupaj s podatki iz člena 8(1) Okvirnega sklepa 2002/584 ⁽⁶⁷⁾ in prevodom. Soglasje se poda, če obstaja obveznost predaje v skladu z Okvirnim sklepom 2002/584. Odločitev se sprejme najpozneje 30 dni po prejemu prošnje. V primerih iz člena 5 Okvirnega sklepa 2002/584 ⁽⁶⁸⁾ država izvršiteljica da tam predvidena jamstva (glej člen 18(3)).

DEL III: RAZNO

9. Komunikacija med pristojnimi organi v različnih fazah postopka

V Okvirnem sklepu so predvidena redna posvetovanja med državo izdajateljico in državo izvršiteljico v različnih fazah postopka. Tako posvetovanje je pogosto predvideno kot obvezen del postopka za okrepitev sodelovanja.

1. Država izvršiteljica mora izvesti obvezno posvetovanje z državo izdajateljico, kadar namerava uveljaviti zavrnitev na podlagi člena 9(1)(a), (b), (c), (i), (k) in (l) (člen 9(3)).
2. Država izvršiteljica se lahko za vsak primer posebej posvetuje s pristojnim organom države izdajateljice, da bi dosegla dogovor o delnem priznanju in izvršitvi kazenske sankcije, ne pa o zavrnitvi sodelovanja, če popolno priznanje ni mogoče (člen 10).
3. V nepredvidenih okoliščinah, ki preprečujejo premestitev na datum, ki je bil prvotno dogovorjen med državama, se morata država izdajateljica in država izvršiteljica posvetovati, da se odločita o novem datumu premestitve (člen 12(3)).

Komunikacija med državama, ki sta udeleženi v postopku, mora potekati na ustrezen način, kot je elektronska pošta, telefon, pisna komunikacija (v zvezi s tem glej tudi uvodno izjavo 18).

Naloga EPM in Eurojusta je olajšati komunikacijo med pristojnimi organi ⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁷⁾ V skladu s členom 8(1) Okvirnega sklepa 2002/584 se zagotovijo naslednje informacije: (a) identiteta in državljanstvo zahtevane osebe; (b) naziv, naslov, številka telefona in telefaksa ter elektronski naslov odreditvenega pravosodnega organa; (c) dokazilo o izvršljivi sodbi, nalogu za prijetje ali kateri koli drugi izvršljivi sodni odločbi z enakim učinkom; (d) vrsta in pravna kvalifikacija kaznivega dejanja; (e) opis okoliščin, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, vključno s časom, krajem in vrsto udeležbe zahtevane osebe pri kaznivem dejanju; (f) izrečena kazen v primeru pravnomočne sodbe ali razpon zagroženih kazni za kaznivo dejanje po pravu odreditvene države članice; (g) če je mogoče, druge posledice kaznivega dejanja.

⁽⁶⁸⁾ V členu 5 Okvirnega sklepa 2002/584 so navedena naslednja jamstva:

- če je dejanje, za katerega je bil izstavljen evropski nalog za prijetje, kaznivo z dosmrtno zaporno kaznijo ali doživetlj[im]skim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, se omenjeni nalog za prijetje lahko izvrši pod pogojem, da pravni sistem odreditvene države članice vsebuje določbe o reviziji izrečene kazni ali ukrepa na zahtevo ali najpozneje po dvajsetih letih, ali o ukrepu pomilostitve, za katero lahko oseba po zakonodaji ali praksi odreditvene države članice upravičeno zaprosi, da bi se taka kazen ali ukrep ne izvršil;
- kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje z namenom uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec izvršitvene države članice, se jo lahko preda pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne izvršitveni državi članici, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, na katerega jo je obsodila odreditvena država članica.

⁽⁶⁹⁾ Glej skupni dokument EPM in Eurojusta z naslovom *European Judicial Network and Eurojust – What can we do for you?* (Evropska pravosodna mreža in Eurojust – Kaj lahko naredimo za vas?), ki je na voljo na spletiščih EPM in Eurojusta.

10. Razmerje do drugih sporazumov

Okvirni sklep je 5. decembra 2011 nadomestil naslednje instrumente v zvezi s premestitvami med državami članicami EU, ki pa se še naprej uporabljajo med državami članicami in tretjimi državami (člen 26(1)):

- Konvencijo Sveta Evrope iz leta 1983 (Pogodba št. 112) in Dodatni protokol k njej iz leta 1997 (Pogodba št. 167);
- Konvencijo Sveta Evrope o mednarodni veljavnosti kazenskih sodb iz leta 1970 (Pogodba št. 70);
- poglavje 5 naslova III Schengenske konvencije iz leta 1990 in
- Konvencijo med državami članicami Evropskih skupnosti o izvršitvi kazenskih obsodb tujega sodišča iz leta 1991.

Države članice lahko še naprej uporabljajo ali sklepajo dvostranske ali večstranske sporazume in dogovore, veljavne od 27. novembra 2008, če omogočajo širitev ciljev tega okvirnega sklepa ter pomagajo poenostaviti ali še bolj olajšati postopke izvrševanja kazenskih sankcij (člen 26(2) in (3)). Države članice morajo Svetu in Komisiji predložiti posodobljene informacije o takih veljavnih dvostranskih sporazumih ali katerem koli novem sporazumu ali dogovoru v treh mesecih od podpisa (člen 26(4)) ⁽⁷⁰⁾.

11. Povezave z drugimi instrumenti na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah

11.1 Okvirni sklep 2002/584/PNZ o evropskem nalogu za prijete

Povezava med Okvirnim sklepom in Okvirnim sklepom 2002/584 je določena v členu 25 in uvodni izjavi 12 Okvirnega sklepa.

V členu 4(6) Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno, da se, če je ENP izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, v primeru, ko se zahtevana oseba nahaja v državi izvršiteljici ali je državljan ali prebivalec te države, ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim notranjim pravom.

V členu 5(3) Okvirnega sklepa 2002/584 je določeno, da kadar je oseba, ki je predmet ENP z namenom uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec izvršitvene države članice, se jo lahko preda pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne izvršitveni državi članici, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, na katerega jo je obsodila odreditvena država članica ⁽⁷¹⁾.

V skladu s členom 25 in uvodno izjavo 12 Okvirnega sklepa se v primerih, ko se uporabljata člen 4(6) in člen 5(3) Okvirnega sklepa 2002/584, nacionalni zakon, ki izvaja Okvirni sklep, smiselno in v obsegu, ki je združljiv z Okvirnim sklepom 2002/584, uporablja za izvrševanje kazenske sankcije. To pomeni tudi, da bo treba upoštevati omejitve iz pravil o prilagoditvi kazenske sankcije (tj. načelo nadaljnega izvrševanja, kot je določeno v členu 8 Okvirnega sklepa) ⁽⁷²⁾.

Sodišče je pojasnilo tudi, da vsaka zavrnitev izvršitve ENP v skladu s členom 4(6) Okvirnega sklepa 2002/584 predpostavlja resnično zavezo države članice izvršiteljice, da bo izvršila zaporno kazen, ki je bila izrečena zahtevani osebi, tako da ni mogoče šteti, da lahko zgolj okoliščina, da se je ta država izrekla za „pripravljeno“ izvršiti to kazen, upraviči tako zavrnitev ⁽⁷³⁾.

Iz tega sledi, da mora izvršitveni pravosodni organ pred vsako zavrnitvijo izvršitve ENP v skladu s členom 4(6) Okvirnega sklepa 2002/584 preveriti možnost dejanske izvršitve kazenske sankcije v skladu s svojim nacionalnim pravom, s katerim se izvaja Okvirni sklep.

Če država članica izvršiteljica sama ne more zagotoviti izvršitve kazenske sankcije, mora izvršiti ENP in zahtevano osebo predati državi članici izdajateljici, s čimer se izogne nekaznovanosti zadevne osebe ⁽⁷⁴⁾.

⁽⁷⁰⁾ Taki dvostranski sporazumi trenutno obstajajo med nordijskimi državami (Švedska, Danska in Finska) ter med Slovaško in Češko.

⁽⁷¹⁾ V zvezi s tem glej nerešeno zadevo C-314/18: predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) 8. maja 2018 – Openbaar Ministerie/SF.

⁽⁷²⁾ V zvezi s tem glej nerešeno zadevo C-314/18: predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) 8. maja 2018 – Openbaar Ministerie/SF.

⁽⁷³⁾ Sodba Sodišča z dne 29. junija 2017, Popławski, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, točka 22.

⁽⁷⁴⁾ Sodba Sodišča z dne 29. junija 2017, Popławski, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, točka 22.

Informacije v zvezi s prejšnjim ENP je treba navesti v polju (f) potrdila:

(f) Povezava z morebitnim prejšnjim evropskim nalogom za prijetje (ENP):

- ☐ Zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, je bil izdan evropski nalog za prijetje, pri čemer se država članica izvršiteljica zavezuje, da bo to kazen ali ta ukrep izvršila (člen 4(6) Okvirnega sklepa o ENP).

Datum izdaje ENP in referenčna številka, če je na voljo:

.....

Ime organa, ki je izdal ENP:

Datum odločbe o izvršitvi in referenčna številka, če je na voljo:

Naziv organa, ki je izdal odločbo o izvršitvi kazenske sankcije:

- ☐ ENP je bil izdan zaradi preгона osebe, ki je državljan države izvršiteljice ali v njej prebiva, država izvršiteljica pa je to osebo predala pod pogojem, da se jo vrne v državo izvršiteljico, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, na katerega jo je obsodila država članica izdajateljica (člen 5(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Datum odločbe o predaji osebe:

Ime organa, ki je izdal odločbo o predaji:

Referenčna številka odločbe (če je na voljo):

Datum predaje osebe (če je na voljo):

11.2 *Drugi instrumenti*

11.2.1 Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁵⁾ o pravicah žrtev

Direktiva 2012/29/EU o pravicah žrtev (v nadaljnjem besedilu: direktiva o pravicah žrtev) določa, da je treba žrtve obvestiti o izpustitvi storilca kaznivega dejanja iz pripora (člen 6(5) direktive o pravicah žrtev). Poleg tega člen 21 (h) in (i) Okvirnega sklepa določa, da mora država izvršiteljica obvestiti državo izdajateljico o pobegu obsojene osebe iz zapor in o njeni izpustitvi (zaključitvi izvrševanja kazenske sankcije). Vendar pa žrtve niso upravičene do obveščanja o premestitvi. Če je znano, da bi to lahko vplivalo na pravice žrtev, se priporoča, da država izdajateljica deli te informacije z državo izvršiteljico.

11.2.2 Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ ⁽⁷⁶⁾ o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami

Pozorno je treba razlikovati med Okvirnim sklepom in Okvirnim sklepom 2008/947/PNZ o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep 2008/947). V ta namen ta instrument jasno določa, da se ne uporablja za „izvršitev sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene kazni zapor ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, kar spada v področje uporabe Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ“ (člen 1(3)(a) Okvirnega sklepa 2008/947). Nadalje „alternativna sankcija“ pomeni „sankcijo, ki izreka obveznost ali navodilo, ki pa ni kazen zapor, ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, ali denarna kazen“ (člen 2(4) Okvirnega sklepa 2008/947).

⁽⁷⁵⁾ Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57).

⁽⁷⁶⁾ Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami (UL L 337, 16.12.2008, str. 102).

Kadar pa posameznik ne izpolnjuje obveznosti in/ali pogojev, ki so mu bili naloženi po pogodnem ukrepu ali alternativni sankciji, in država izdajateljica posamezniku nato naloži zaporno kazen, se mora zaradi izvršitve kazni v državi izvršiteljici (v zvezi s tem glej člen 14(4) in člen 17 Okvirnega sklepa 2008/947) uporabljati Okvirni sklep 2008/909, saj v skladu z Okvirnim sklepom 2008/947 ni pravne podlage za izvrševanje tuje zaporne kazni.

Drugo vprašanje, ki bi se lahko pojavilo, je vprašanje tako imenovanih „kombiniranih kazni“, ki se lahko naložijo v skladu z nacionalno zakonodajo nekaterih držav članic. Včasih sodna odločba zajema kazensko sankcijo, ki je delno zaporna in delno pogojna (s poskusno dobo ali brez nje). Tako se lahko zgodi, da se od države članice zahteva izvršitev kazenske sankcije v skladu z Okvirnim sklepom in Okvirnim sklepom 2008/947. Združena uporaba obeh okvirnih sklepov bi lahko privedla do situacije, v kateri bi se lahko prenesel le del kazenske sankcije. Države članice bi morale to obravnavati za vsak primer posebej.

PRILOGA I

OKVIRNI SKLEP 2008/909/PNZ, NEURADNO PREČIŠČENO BESEDILO

Besedilo Okvirnega sklepa v slovenskem jeziku

OKVIRNI SKLEP SVETA 2008/909/PNZ

z dne 27. novembra 2008

o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti členov 31(1)(a) in 34(2)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju pobude Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropski svet je na zasedanju v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 potrdil načelo vzajemnega priznavanja, ki naj bi postalo temelj pravosodnega sodelovanja znotraj Unije, tako v civilnih kot v kazenskih zadevah.
- (2) Svet je 29. novembra 2000 v skladu s sklepi iz Tampereja sprejel Program ukrepov za izvajanje načela vzajemnega priznavanja sodnih odločb v kazenskih zadevah ⁽¹⁾, v katerem poziva k presoji potrebe po modernih mehanizmih za vzajemno priznavanje pravnomočnih kazenskih obsodb, ki vključujejo odvzem prostosti (ukrep 14) in k razširitvi uporabe načela premestitve obsojenih oseb na osebe s prebivališčem v državi članici (ukrep 16).
- (3) Haaški program za krepitev območja svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji ⁽²⁾ zahteva od držav članic, da dokončajo program ukrepov, zlasti na področju izvrševanja pravnomočnih zapornih kazni.
- (4) Vse države članice so ratificirale Konvencijo Sveta Evrope o transferju obsojenih oseb z dne 21. marca 1983. V skladu s to konvencijo je transfer obsojenih oseb z namenom prestajanja preostalega dela sankcije mogoč samo v državo njihovega državljanstva in le z njihovo privolitvijo ter s soglasjem vpletenih držav. Dodatnega protokola h Konvenciji z dne 18. decembra 1997, ki pod določenimi pogoji dovoljuje premestitev brez privolitve posameznika, niso ratificirale vse države članice. Noben od teh instrumentov ne nalaga obveznosti prevzema odgovornosti za obsojene osebe z namenom izvršitve obsodbe oziroma naloga sodišča.
- (5) Procesne pravice v kazenskih postopkih so ključnega pomena za zagotovitev vzajemnega zaupanja med državami članicami pri pravosodnem sodelovanju. Odnosi med državami članicami, ki temeljijo na vzajemnem zaupanju v pravne sisteme drugih držav članic, omogočajo priznavanje odločb organov države izdajateljice s strani države izvršiteljice. Zato bi bilo treba načrtovati nadaljnji razvoj sodelovanja, predviden v instrumentih Sveta Evrope glede izvrševanja kazenskih sodb, zlasti kadar so bili državljani Unije v drugi državi članici s kazensko sodbo obsojeni na zaporno kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti. Ne glede na potrebo po tem, da se obsojeni osebi zagotovijo ustrezna jamstva v postopku, naj ne bi bilo več nujno potrebno v vseh primerih zahtevati njene[...] privolitve za posredovanje sodb v drugo državo članico zaradi priznanja in izvršitve izrečene kazenske sankcije.

⁽¹⁾ UL C 12, 15.1.2001, str. 10.

⁽²⁾ UL C 53, 3.3.2005, str. 1.

- (6) Ta okvirni sklep bi bilo treba izvajati in uporabljati na način, ki bi omogočal spoštovanje splošnih načel enakosti, pravičnosti in razumnosti.
- (7) Člen 4(1)(c) vsebuje diskrecijsko določbo, ki bi omogočala, da se potrdilo in sodba na primer posredujeta državi članici državljanstva obsojene osebe, razen v primerih iz odstavka 1(a) in (b), ali državi članici, v kateri obsojena oseba živi in neprekinjeno zakonito prebiva vsaj pet let ter bo v njej obdržala pravico do stalnega prebivališča.
- (8) V primerih iz člena 4(1)(c) se posredovanje sodbe in potrdila državi izvršiteljici izvede na podlagi posvetovanj med pristojnimi organi države izdajateljice in države izvršiteljice ter s privolitvijo pristojnega organa države izvršiteljice. Pristojni organi bi morali upoštevati dejavnike, kot so na primer trajanje bivanja ali druge vezi z državo izvršiteljico. V primerih, ko bi obsojena oseba v skladu z nacionalno zakonodajo ali mednarodnimi instrumenti lahko bila premeščena v državo članico ali tretjo državo, bi morali pristojni organi države izdajateljice in države izvršiteljice s posvetovanji preučiti, ali bi izvršitev v državi izvršiteljici omogočila boljše socialno rehabilitacijo kot njena izvršitev v tretji državi.
- (9) Izvršitev kazenske sankcije v državi izvršiteljici bi morala izboljšati možnost socialne rehabilitacije obsojene osebe. Da se prepriča o tem, da bo izvršitev kazenske sankcije s strani države izvršiteljice omogočila lažjo socialno rehabilitacijo obsojene osebe, bi moral pristojni organ države izdajateljice upoštevati dejavnike, kakršen je na primer navezanost osebe na državo izvršiteljico, ter dejstvo, da obsojena oseba smatra, da ima v državi izvršiteljici družinske, jezikovne, kulturne, socialne ali ekonomske in druge vezi.
- (10) Mnenje obsojene osebe iz člena 6(3) je lahko koristno zlasti pri uporabi člena 4(4). Beseda „zlasti“ bi morala zajemati tudi primere, ko mnenje obsojene osebe vsebuje informacije, ki bi utegnile biti pomembne za razloge za nepriznanje in neizvršitev. Določbe členov 4(4) in 6(3) ne predstavljajo razloga za zavrnitev zaradi socialne rehabilitacije.
- (11) Poljska potrebuje več časa kot druge države članice za soočenje s praktičnimi in materialnimi posledicami premestitve poljskih državljanov, ki so bili obsojeni v drugih državah članicah, zlasti v luči povečane mobilnosti poljskih državljanov v Uniji. Zaradi tega bi bilo treba predvideti po obsegu omejeno začasno odstopanje za največ pet let.
- (12) Ta okvirni sklep bi se moral smiselno uporabljati tudi za izvrševanje kazenskih sankcij v primerih iz členov 4(6) in 5(3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami ⁽³⁾. To med drugim pomeni, da bi lahko država izvršiteljica brez poseganja v Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ preverjala obstoj razlogov za nepriznanje in neizvršitev iz člena 9 tega okvirnega sklepa, vključno s preverjanjem dvojne kaznivosti, če je država izvršiteljica podala izjavo v skladu s členom 7(4) tega okvirnega sklepa kot pogoj za priznanje in izvršitev sodbe z namenom predaje osebe ali izvršitve kazenske sankcije v primerih iz člena [4(6)] Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ.
- (13) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in so odražena v Listin[i] o temeljnih pravicah Evropske unije, zlasti v poglavju VI Listine. Ničesar iz tega okvirnega sklepa se ne bi smelo razlagati kot prepoved zavrnitve izvršitve odločbe, kadar obstajajo objektivni razlogi za prepričanje, da je bila kazenska sankcija izrečena z namenom kaznovanja osebe na podlagi njenega spola, rase, vere, narodnosti, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti ali, da je oseba zaradi katerega koli od teh razlogov lahko v slabšem položaju.
- (14) Ta okvirni sklep nobeni državi članici ne bi smel preprečevati, da uporablja svoja ustavna pravila glede pravičnega postopka, svobode združevanja, svobode tiska in svobode izražanja v drugih medijih.
- (15) Ta okvirni sklep bi bilo treba uporabljati v skladu s pravico državljanov Unije do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, kot je določena v členu 18 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

⁽³⁾ UL L 190, 18.7.2002, str. 1.

- (16) Ta okvirni sklep bi bilo treba uporabljati v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti, med drugim zlasti z Direktivo Sveta 2003/86/ES ⁽⁴⁾, Direktivo Sveta 2003/109/ES ⁽⁵⁾ in Direktivo 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾.
- (17) Kadar se ta okvirni sklep sklicuje na državo, kjer obsojena oseba „živi“, je mišljen kraj, na katerega je ta oseba navezana zaradi običajnega prebivališča in na podlagi dejavnikov, kot so družinske, socialne ali poklicne vezi.
- (18) Pri uporabi člena 5(1) bi bilo treba omogočiti, da se sodba ali overjena kopija sodbe in potrdilo posredujeta pristojnemu organu v državi izvršiteljici, in sicer na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, na primer prek elektronske pošte ali faksa, pod pogoji, ki državi izvršiteljici omogočajo, da ugotovi njuno verodostojnost.
- (19) V primerih iz člena 9(1)(k) bi morala država izvršiteljica razmisliti o možnosti prilagoditve kazenske sankcije v skladu s tem okvirnim sklepom, preden se odloči zavrniti priznanje in izvršitev kazenske sankcije, ki vključuje ukrep, ki ni zaporna kazen.
- (20) Razlog za zavrnitev iz člena 9(1)(k) se lahko uporabi tudi v primerih, ko oseba ni bila spoznana za krivo storitve kaznivega dejanja, čeprav je pristojni organ kot posledico kaznivega dejanja uporabil drug ukrep odvzema prostosti, kot je zaporna kazen.
- (21) Razlog za zavrnitev na podlagi teritorialnosti bi bilo treba uporabiti le v izjemnih primerih in zaradi kar najtesnejšega sodelovanja, ki naj bi potekalo v skladu z določbami tega okvirnega sklepa v kar največji možni meri, pri čemer pa bi bilo treba upoštevati namen tega okvirnega sklepa. Vsaka odločitev glede uporabe tega razloga za zavrnitev bi morala temeljiti na analizi posameznega primera in posvetovanjih med pristojnimi organi države izdajateljice in države izvršiteljice.
- (22) Rok iz člena 12(2) bi morale države članice v notranje pravo prenesti tako, da bi se postopek do pravnomočnosti odločbe, vključno s pritožbenim postopkom, moral praviloma zaključiti v roku 90 dni.
- (23) Člen 18(1) določa, da se načelo specialnosti, ob upoštevanju izjem iz odstavka 2 navedenega člena, uporablja le, če je bila oseba premeščena v državo izvršiteljico. Načelo specialnosti se ne bi smelo uporabljati, če se oseba ni premestila v državo izvršiteljico, na primer v primerih, če je oseba zbežala v državo izvršiteljico –

SPREJEL NASLEDNJI OKVIRNI SKLEP:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Opredelitve pojmov

V tem okvirnem sklepu:

- (a) „sodba“ pomeni pravnomočno odločbo ali nalog sodišča države izdajateljice, s katerim je izrečena kazenska sankcija za fizično osebo;
- (b) „kazenska sankcija“ pomeni vsakršno zaporno kazen ali ukrep odvzema prostosti, izrečen za določen ali nedoločen čas na podlagi kazenskega postopka zaradi kaznivega dejanja;

⁽⁴⁾ UL L 251, 3.10.2003, str. 12.

⁽⁵⁾ UL L 16, 23.1.2004, str. 44.

⁽⁶⁾ UL L 158, 30.4.2004, str. 77.

- (c) „država izdajateljica“ pomeni državo članico, v kateri je bila izdana sodba;
- (d) „država izvršiteljica“ pomeni državo članico, kateri je bila sodba posredovana zaradi njenega priznanja in izvršitve.

Člen 2

Določitev pristojnih organov

1. Vsaka država članica obvesti generalni sekretariat Sveta o tem, kateri organ ali organi so po njenem nacionalnem pravu in v skladu s tem okvirnim sklepom pristojni, kadar je ta država članica država izdajateljica ali država izvršiteljica.
2. Generalni sekretariat Sveta omogoči vsem državam članicam in Komisiji dostop do prejetih informacij.

Člen 3

Namen in področje uporabe

1. Namen tega okvirnega sklepa je določiti pravila, na podlagi katerih država članica [...] zaradi lažje socialne rehabilitacije obsojene osebe prizna sodbo in izvrši kazensko sankcijo.
2. Ta okvirni sklep se uporablja, kadar se obsojena oseba nahaja v državi izdajateljici ali v državi izvršiteljici.
3. Ta okvirni sklep se uporablja le za priznavanje sodb in izvrševanje kazenskih sankcij v smislu tega okvirnega sklepa. Dejstvo, da je bila poleg kazenske sankcije izrečena denarna kazen in/ali odredba o zaplembi, ki še ni bila plačana, izterjana ali izvršena, ne preprečuje posredovanja sodbe. Priznavanje in izvrševanje takšnih denarnih kazni ter odredb o zaplembi v drugi državi članici temelji na instrumentih, ki se uporabljajo med državami članicami, zlasti Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni ⁽⁷⁾ ter Okvirni [i] [sklep] Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi ⁽⁸⁾.
4. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji.

POGLAVJE II

PRIZNAVANJE SODB IN IZVRŠEVANJE KAZENSKIH SANKCIJ

Člen 4

Merila za posredovanje sodbe in potrdila drugi državi članici

1. Če se obsojena oseba nahaja v državi izdajateljici ali v državi izvršiteljici ter če je ta oseba v to privolila, kadar se privolitev zahteva po členu 6, se sodba skupaj s potrdilom, katerega standardni obrazec je določen v Prilogi I, lahko pošlje eni od naslednjih držav članic:
 - (a) državi članici državljanstva obsojene osebe, v kateri živi, ali
 - (b) državi članici državljanstva, čeprav to ni država članica, v kateri živi, v katero bo obsojena oseba izgnana na podlagi ukrepa izгона ali prisilne odstranitve, ki je sestavni del sodbe, sodne ali upravne odločbe, ali katerega koli drugega ukrepa, ki je posledica sodbe, potem ko bo zanjo izvrševanje kazenske sankcije prenehalo, ali

⁽⁷⁾ UL L 76, 22.3.2005, str. 16.

⁽⁸⁾ UL L 328, 24.11.2006, str. 59.

(c) kateri koli drugi državi članici, ki ni država članica iz točke (a) ali (b), katere pristojni organ soglaša s posredovanjem sodbe in potrdila.

2. Posredovanje sodbe in potrdila se lahko izvede, kadar je pristojni organ države izdajateljice prepričan – po potrebi po posvetovanjih, izvedenih med pristojnimi organi države izdajateljice in države izvršiteljice – da bi izvršitev kazenske sankcije s strani države izvršiteljice olajšala socialno rehabilitacijo obsojene osebe.

3. Preden pristojni organ države izdajateljice posreduje sodbo in potrdilo[,] se lahko na primeren način posvetuje s pristojnim organom države izvršiteljice. Posvetovanje je obvezno v primerih iz odstavka 1(c). V takšnih primerih pristojni organ države izvršiteljice nemudoma obvesti državo izdajateljico o svoji odločitvi, ali soglaša s posredovanjem sodbe.

4. Pristojni organ države izvršiteljice lahko med temi posvetovanji predloži pristojnemu organu države izdajateljice obrazloženo mnenje, zakaj izvršitev kazenske sankcije v državi izvršiteljici ne bi olajšala socialne rehabilitacije in uspešne ponovne vključitve obsojene osebe v družbo.

V primerih, ko se posvetovanje ne izvede, se takšno mnenje lahko predloži takoj po posredovanju sodbe in potrdila. Pristojni organ države izdajateljice preuči takšno mnenje in se odloči, ali bo potrdilo umaknil.

5. Država izvršiteljica lahko na lastno pobudo zaprosi državo izdajateljico, da posreduje sodbo in potrdilo. Obsojena oseba lahko prav tako zaprosi pristojne organe države izdajateljice ali države izvršiteljice, da začnejo postopek za posredovanje sodbe in potrdila po tem okvirnem sklepu. Prošnje na podlagi tega odstavka ne ustvarijo obveznosti za državo izdajateljico, da posreduje sodbo in potrdilo.

6. Države članice za izvajanje tega okvirnega sklepa sprejmejo ukrepe, pri čemer upoštevajo zlasti namen olajšanja socialne rehabilitacije obsojene osebe in na podlagi katerih njihovi pristojni organi odločajo o tem, ali soglašajo s posredovanjem sodbe in potrdila v primerih na podlagi odstavka 1(c).

7. Vsaka država članica lahko ob sprejetju tega okvirnega sklepa ali pozneje uradno obvesti generalni sekretariat Sveta, da v razmerju do drugi[h] držav[...] članic[...], ki so podale enako uradno obvestilo, za posredovanje sodbe in potrdila ni potrebno njeno predhodno soglasje na podlagi odstavka 1(c):

(a) če obsojena oseba v državi izvršiteljici živi in neprekinjeno zakonito prebiva vsaj pet let in bo obdržala pravico do stalnega prebivališča v tej državi in/ali

(b) če ima obsojena oseba državljanstvo države izvršiteljice, razen v primerih iz odstavka 1(a) in (b).

V primerih iz točke (a) pravica do stalnega prebivališča pomeni, da ima zadevna oseba:

- pravico do stalnega prebivališča v zadevni državi članici v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero se izvaja zakonodaja Skupnosti, sprejeta na podlagi členov 18, 40, 44 in 52 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ali
- veljavno dovoljenje za prebivanje, in sicer za stalno prebivanje ali za prebivanje za daljši čas, v zadevni državi članici v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero se izvaja zakonodaja Skupnosti, sprejeta na podlagi člena 63 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, glede držav članic, za katere se taka zakonodaja Skupnosti uporablja, ali v skladu z nacionalno zakonodajo glede držav članic, za katere se taka zakonodaja Skupnosti ne uporablja.

Člen 5

Posredovanje sodbe in potrdila

1. Pristojni organ države izdajateljice posreduje sodbo ali overjeno kopijo sodbe skupaj s potrdilom neposredno pristojnemu organu države izvršiteljice, in sicer na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, pod pogoji, ki državi izvršiteljici omogočajo, da ugotovi njuno verodostojnost. Izvirnik sodbe ali overjena kopija in izvirnik potrdila se pošljejo državi izvršiteljici, če slednja tako zahteva. Tudi vsa uradna obvestila se izmenjujejo neposredno med omenjenima pristojnima organoma.

2. Potrdilo je podpisano in pristojni organ države izdajateljice potrdi točnost njegove vsebine.
3. Država izdajateljica posreduje sodbo in potrdilo le eni državi izvršiteljici naenkrat.
4. Če pristojni organ države izvršiteljice pristojnemu organu države izdajateljice ni znan, slednji z ustreznim poizvedovanjem, tudi prek pravosodnih središč Evropske pravosodne mreže, vzpostavljene s Skupnim ukrepom Sveta 98/428/PNZ⁽⁹⁾, pridobi te informacije od države izvršiteljice.
5. Kadar organ države izvršiteljice, ki prejme sodbo in potrdilo, ni pristojen za priznanje sodbe in sprejem ukrepov za njeno izvršitev, sodbo in potrdilo po uradni dolžnosti posreduje pristojnemu organu države izvršiteljice in o tem ustrezno obvesti pristojni organ države izdajateljice.

Člen 6

Mnenje in uradno obveščanje obsojene osebe

1. Brez poseganja v odstavek 2 se smeta sodba in potrdilo posredovati državi izvršiteljici zaradi njenega priznanja in izvršitve kazenske sankcije le s privolitvijo obsojene osebe v skladu s pravom države izdajateljice.
2. Privolitev obsojene osebe se ne zahteva, če se sodba in potrdilo posredujeta:
 - (a) državi članici državljanstva, v kateri obsojena oseba živi;
 - (b) državi članici, v katero bo obsojena oseba prisilno odstranjena, potem ko bo zanjo izvrševanje kazenske sankcije prenehalo na podlagi ukrepa izгона ali prisilne odstranitve, izrečenega v sodbi, sodni ali upravni odločbi ali katerem koli drugem ukrepu, ki je posledica sodbe;
 - (c) državi članici, v katero je obsojena oseba pobegnila ali se je na drug način vrnila zaradi kazenskih postopkov, ki tečejo proti njej v državi izdajateljici ali po obsodbi v tej državi izdajateljici.
3. V vseh primerih, ko se obsojena oseba še nahaja v državi izdajateljici, se tej osebi da možnost, da ustno ali pisno izrazi svoje mnenje. Kadar država izdajateljica meni, da je glede na starost obsojene osebe ali njeno fizično ali duševno stanje to potrebno, se ta možnost da pravnemu zastopniku te osebe.

Pri odločitvi o posredovanju sodbe in potrdila se upošteva mnenje obsojene osebe. Če oseba uporabi možnost iz tega odstavka, se mnenje obsojene osebe posreduje državi izvršiteljici, predvsem glede na člen 4(4). Če je obsojena oseba svoje mnenje podala ustno, država izdajateljica zagotovi, da je pisni zapis takšne izjave na voljo državi izvršiteljici.

4. Pristojni organ države izdajateljice z uporabo standardnega obrazca uradnega obvestila, določenega v Prilogi II, obvesti obsojeno osebo v njej razumljivem jeziku, da se je sodbo in potrdilo odločil posredovati. Če se obsojena oseba takrat, ko se sprejme ta odločitev, nahaja v državi izvršiteljici, se ta obrazec posreduje državi izvršiteljici, ki o tem obvesti obsojeno osebo.
5. Odstavek 2(a) se ne uporablja za Poljsko kot državo izdajateljico in kot državo izvršiteljico v primerih, ko je bila sodba izdana, preden je preteklo pet let od 5. decembra 2011. Poljska lahko generalni sekretariat Sveta kadar koli obvesti, da se ne bo več sklicevala na to odstopanje.

⁽⁹⁾ UL L 191, 7.7.1998, str. 4.

Člen 7

Dvojna kaznivost

1. Brez ugotavljanja dvojne kaznivosti se v skladu s tem okvirnim sklepom priznajo sodbe in izvršijo izrečene kazenske sankcije, če gre za kaznivo dejanje, za katero je po pravu države izdajateljice kot najvišja mera kazni predpisana zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, najmanj treh let in gre po pravu te države za eno izmed naslednjih kaznivih dejanj:

- sodelovanje v hudodelski združbi,
- terorizem,
- trgovina z ljudmi,
- spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija,
- nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi,
- nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in razstrelivi,
- korupcija,
- goljufije, vključno z goljufijo, ki škodi finančnim interesom Evropskih skupnosti v smislu Konvencije z dne 26. julija 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ⁽¹⁰⁾,
- pranje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem,
- ponarejanje denarja, vključno z eurom,
- kazniva dejanja, povezana z uporabo računalniških sistemov,
- kazniva dejanja zoper okolje, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami,
- omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi,
- umor, huda telesna poškodba,
- nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi,
- ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev,
- rasizem in ksenofobija,
- organiziran ali oborožen rop,
- nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli,
- preslepitev,
- izsiljevanje in oderuštvo,
- ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov,
- ponarejanje uradnih listin in promet z njimi,
- ponarejanje plačilnih sredstev,
- nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi pospeševalci rasti,
- nedovoljena trgovina z jedrskimi ali radioaktivnimi snovmi,
- trgovina z ukradenimi vozili,
- posilstvo,
- požig,
- kazniva dejanja, ki sodijo v pristojnost Mednarodnega kazenskega sodišča,
- ugrabitev letala ali ladje,
- sabotaža.

2. Svet lahko kadar koli po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno ter pod pogoji, določenimi v členu 39(1) Pogodbe o Evropski uniji, odloči, da se seznamu iz odstavka 1 dodajo še druge vrste kaznivih dejanj. Svet glede na poročilo, ki mu je predloženo na podlagi člena 29(5) tega okvirnega sklepa, preuči, ali je treba seznam razširiti ali spremeniti.

⁽¹⁰⁾ UL C 316, 27.11.1995, str. 49.

3. Pri kaznivih dejanjih, ki jih odstavek 1 ne zajema, lahko država izvršiteljica priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije pogojuje s tem, da se sodba nanaša na dejanja, ki so kazniva tudi po pravu države izvršiteljice, ne glede na znake ali opis kaznivega dejanja.

4. Vsaka država članica lahko ob sprejetju tega okvirnega sklepa ali pozneje poda izjavo, o kateri uradno obvesti generalni sekretariat Sveta, da ne bo uporabljala odstavka 1. Takšno izjavo je mogoče kadar koli umakniti. Takšne izjave ali umiki izjav se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 8

Priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije

1. Pristojni organ v državi izvršiteljici v skladu s postopkom iz člena 5 prizna sodbo, posredovano v skladu s členom 4, in nemudoma sprejme vse potrebne ukrepe za izvršitev kazenske sankcije, razen če se odloči, da se bo skliceval na enega od razlogov za nepriznanje in neizvršitev iz člena 9.

2. Kadar kazenska sankcija zaradi trajanja ni združljiva s pravom države izvršiteljice, se lahko pristojni organ države izvršiteljice odloči, da bo kazensko sankcijo prilagodil le, če je ta višja od najvišje kazni, ki je po nacionalnem pravu te države določena za podobna kazniva dejanja. Prilagojena kazenska sankcija ne sme biti nižja od najvišje kazni, ki je po pravu države izvršiteljice določena za podobna kazniva dejanja.

3. Kadar kazenska sankcija po svoji naravi ni združljiva s pravom države izvršiteljice, jo lahko pristojni organ države izvršiteljice prilagodi glede na kazen ali ukrep, ki je po njenem pravu predviden za podobna kazniva dejanja. Takšna kazen ali ukrep mora čim bolj ustrezati kazenski sankciji, ki je bila izrečena v državi izdajateljici; tako se kazen ne sme spremeniti[t]i v denarno kazen.

4. Prilagojena kazenska sankcija po svoji naravi ali trajanju ne sme biti strožja od kazenske sankcije, ki jo je izrekla država izdajateljica.

Člen 9

Razlogi za nepriznanje in neizvršitev

1. Pristojni organ države izvršiteljice lahko zavrne priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije:

- (a) če je potrdilo iz člena 4 nepopolno ali očitno ne ustreza sodbi ter ni bilo dopolnjeno ali popravljeno v razumnem roku, ki ga določi pristojni organ države izvršiteljice;
- (b) če niso izpolnjena merila, določena v členu 4(1);
- (c) če bi bila izvršitev kazenske sankcije v nasprotju z načelom *ne bis in idem*;
- (d) če se v primeru iz člena 7(3) ter če je država izvršiteljica podala izjavo na podlagi člena 7(4) v zvezi s členom 7(1), sodba nanaša na dejanja, ki po pravu države izvršiteljice niso kazniva. Vendar se v povezavi z davki ali drugimi dajatvami, carinami in deviznim poslovanjem izvršitev sodbe ne more zavrniti z razlogom, da pravo države izvršiteljice ne nalaga enakih davkov ali drugih dajatev ali da ne vključuje enakih pravil glede davkov, drugih dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot pravo države izdajateljice;
- (e) če je izvršitev kazenske sankcije po pravu države izvršiteljice zastarala;
- (f) če po pravu države izvršiteljice obstaja imuniteta, ki onemogoča izvršitev kazenske sankcije;
- (g) če je bila kazenska sankcija izrečena osebi, ki po pravu države izvršiteljice zaradi svoje starosti še ne bi mogla biti kazensko odgovorna za dejanja, za katera je bila izdana sodba;
- (h) če je v trenutku, ko pristojni organ države izvršiteljice prejme sodbo, treba prestati še manj kot šest mesecev kazni;

- (i) če glede na potrdilo iz člena 4 oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo, razen če je v potrdilu navedeno, da je bila oseba v skladu z dodatnimi procesnimi zahtevami, določenimi v nacionalnem pravu države izdajateljice:
- (i) pravočasno:
- osebno povabljen in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, ali če je bila zadevna oseba dejansko kako drugače uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila ta oseba seznanjena z načrtovanim sojenjem,
 - in
 - obveščena, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži,
 - ali
- (ii) je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal,
- ali
- (iii) potem ko ji je bila vročena odločba in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno [preuči], in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe:
- izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe,
 - ali
 - ni zahtevala ponovnega sojenja ali vložila pritožbe v ustreznem roku;
- (j) če država izvršiteljica – preden se sprejme odločitev v skladu s členom 12(1) – v skladu s členom 18(3) zaprosi, država izdajateljica pa v skladu s členom 18(2)(g) ne soglaša, da bi bila zadevna oseba preganjana, obsojena ali bi ji bila kako drugače odvzeta prostost v državi izvršiteljici za kaznivo dejanje, storjeno pred premestitvijo, razen za tisto, zaradi katerega je bila oseba premeščena;
- (k) če izrečena kazenska sankcija zajema psihiatrično ali zdravstveno nego ali drug ukrep, ki vključuje odvzem prostost[i], ki ga država izvršiteljica ne glede na člen 8(3) v skladu s svojim pravnim ali zdravstvenim sistemom ne more izvršiti;
- (l) če se sodba nanaša na kazniva dejanja, za katera se v skladu s pravom države izvršiteljice šteje, da so bila storjena v celoti ali v poglavitnem ali bistvenem delu na njenem ozemlju ali v kraju, ki se šteje za njeno ozemlje.

2. Vsako odločitev, sprejeto na podlagi odstavka 1(l), v zvezi s kaznivimi dejanji, ki so bila delno storjena na ozemlju države izvršiteljice ali v kraju, ki se šteje za njeno ozemlje, sprejme pristojni organ države izvršiteljice v izjemnih okoliščinah in za vsak primer posebej, ob upoštevanju posebnih okoliščin primera in zlasti tega, ali se je poglavitni ali bistveni del zadevnega ravnanja odvijal v državi izdajateljici.

3. Preden pristojni organ države izvršiteljice v primerih iz odstavka 1(a), (b), (c), (i), (k) in (l) odloči, da ne bo priznal sodbe in izvršil kazenske sankcije, se na ustrezen način posvetuje s pristojnim organom države izdajateljice in ga, kadar je ustrezno, zaprosi, da mu brez odlašanja posreduje kakršne koli potrebne dodatne informacije.

Člen 10

Delno priznanje in izvršitev

1. Če obstoji možnost, da bi se pristojni organ države izvršiteljice lahko odločil za delno priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije, se lahko pred odločitvijo, da v celoti zavrne priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije, posvetuje s pristojnim organom države izdajateljice, da bi dosegla dogovor iz odstavka 2.

2. Pristojni organi države izdajateljice in države izvršiteljice se lahko za vsak posamezen primer dogovorijo o delnem priznanju in izvršitvi kazenske sankcije v skladu s pogoji, ki jih določijo, kolikor tako priznanje in izvršitev ne povzroči podaljšanja trajanja kazenske sankcije. Če takšnega dogovora ni, se potrdilo umakne.

Člen 11

Odložitev priznanja sodbe

Priznanje sodbe se v državi izvršiteljici lahko odloži, če je potrdilo iz člena 4 nepopolno ali očitno ne ustreza sodbi, in sicer za razumno obdobje, ki ga določi država izvršiteljica, v katerem je treba potrdilo dopolniti ali popraviti.

Člen 12

Odločitev o izvršitvi kazenske sankcije in roki

1. Pristojni organ države izvršiteljice čim prej odloči, ali bo priznal sodbo in izvršil kazensko sankcijo, ter o tem obvesti državo izdajateljico, vključno z morebitno odločitvijo o prilagoditvi kazenske sankcije v skladu s členom 8(2) in (3).
2. Če ni razloga za odložitev na podlagi člena 11 ali člena 23(3), se pravnomočna odločba o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije sprejme v roku 90 dni od prejetja sodbe in potrdila.
3. Če v izjemnih primerih za pristojni organ države izvršiteljice spoštovanje roka iz odstavka 2 ni izvedljivo, o tem nemudoma na kakršen koli način obvesti pristojni organ države izdajateljice ter navede razloge za zamudo in predvideni čas, v katerem bo lahko sprejel pravnomočno odločbo.

Člen 13

Umik potrdila

Dokler se v državi izvršiteljici ne začne izvrševanje kazenske sankcije, država izdajateljica lahko umakne potrdilo iz te države, ob čemer navede razloge za umik. Država izvršiteljica po umiku potrdila ne izvrši kazenske sankcije.

Člen 14

Začasno pridržanje

Če se obsojena oseba nahaja v državi izvršiteljici, lahko ta država na zaprosilo države izdajateljice pred prejemom sodbe in potrdila ali pred sprejetjem odločitve o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije obsojeno osebo pridržati ali sprejme kakršen koli drug ukrep, s katerim zagotovi, da obsojena oseba ostane na njenem ozemlju do sprejetja odločitve o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije. Trajanje kazenske sankcije se ne podaljša zaradi morebitnega obdobja pripora na podlagi te določbe.

Člen 15

Premestitev obsojenih oseb

1. Če se obsojena oseba nahaja v državi izdajateljici, se premesti v državo izvršiteljico ob času, o katerem se dogovorijo pristojni organi države izdajateljice in države izvršiteljice, najpozneje pa 30 dni po pravnomočnosti odločbe države izvršiteljice o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije.

2. Če je v obdobju, določenem v odstavku 1, premestitev osebe zaradi nepredvidljivih okoliščin nemogoča, pristojni organi države izdajateljice in države izvršiteljice nemudoma stopijo v stik. Premestitev se nato opravi, kakor hitro te okoliščine prenehajo. Pristojni organ države izdajateljice nemudoma obvesti pristojni organ države izvršiteljice in se dogovori za nov datum premestitve. V tem primeru se premestitev opravi v 10 dneh od novega datuma.

Člen 16

Tranzit

1. Vsaka država članica v skladu s svojo zakonodajo dovoli tranzit preko svojega ozemlja za obsojeno osebo, ki se premešča v državo izvršiteljico, pod pogojem, da ji je država izdajateljica poslala kopijo potrdila iz člena 4 in zaprosilo za tranzit. Zaposilo za tranzit in potrdilo se lahko posredujeta na kateri koli način, ki omogoča pisni zapis. Država izdajateljica na zahtevo države članice, zaprosene za dovoljenje za tranzit, zagotovi prevod potrdila v enega od jezikov, ki se navedejo v zahtevi in so sprejemljivi za državo članico, zaproseno za dovoljenje za tranzit.

2. Ko država članica, zaprosena za dovoljenje za tranzit, prejme zaprosilo za tranzit, obvesti državo izdajateljico, če ne more jamčiti, da obsojena oseba ne bo kazensko preganjana ali – z izjemo odstavka 1 – pridržana ali ji ne bo kako drugače omejena prostost na njenem ozemlju zaradi katerega koli kaznivega dejanja, ki je bilo storjeno, ali kazenske sankcije, ki je bila izrečena[,] preden je oseba zapustila ozemlje države izdajateljice. V takšnem primeru lahko država izdajateljica zaprosilo umakne.

3. Država članica, zaprosena za dovoljenje za tranzit, uradno sporoči svojo odločitev, ki jo sprejme prednostno in najpozneje en teden po prejemu zaprosila po enakem postopku. Takšna odločitev se lahko odloži[,] dokler se državi članici, zaproseni za tranzit, ne predloži prevoda, kadar se takšen prevod zahteva v skladu z odstavkom 1.

4. Država članica, zaprosena za dovoljenje za tranzit, lahko obsojeno osebo pridrži v priporu le toliko časa, kolikor ga je potrebno za tranzit čez njeno ozemlje.

5. Zaposilo za tranzit ni potrebno v primeru zračnega prevoza brez načrtovanega vmesnega postanka. V primeru nenačrtovanega postanka država izdajateljica predloži informacije iz odstavka 1 v roku 72 ur.

Člen 17

Pravo, ki ureja izvrševanje

1. Izvrševanje kazenske sankcije ureja pravo države izvršiteljice. Samo organi države izvršiteljice so ob upoštevanju odstavkov 2 in 3 pristojni za odločanje o postopkih za izvrševanje in sprejemanje vseh s tem povezanih ukrepov, vključno z razlogi za predčasni ali pogojni odpust.

2. Pristojni organ države izvršiteljice od skupnega trajanja odvzema prostosti, ki naj bi se prestalo, odšteje celotno obdobje odvzema prostosti, ki je že bilo prestano v zvezi s kazensko sankcijo, izrečeno s sodbo.

3. Pristojni organ države izvršiteljice na prošnjo pristojnega organa države izdajateljice slednjega obvesti o veljavnih določbah, ki urejajo morebitni predčasni ali pogojni odpust. Država izdajateljica lahko soglaša z uporabo takšnih določb ali umakne potrdilo.

4. Države članice lahko predvidijo, da vsaka odločba o predčasnem ali pogojnem odpustu lahko upošteva tiste določbe nacionalne zakonodaje, navedene s strani države izdajateljice, v skladu s katerimi je oseba v določenem trenutku upravičena do predčasnega ali pogojnega odpusta.

Člen 18

Načelo specialnosti

1. Ob upoštevanju odstavka 2 oseba, ki je v skladu s tem okvirnim sklepom premeščena v državo izvršiteljico, ne sme biti preganjana, obsojena, niti ji ne sme biti kako drugače odvzeta prostost zaradi kaznivega dejanja, storjenega pred njeno premestitvijo, razen za tisto dejanje, zaradi katerega je bila premeščena.
2. Odstavek 1 se ne uporablja za naslednje primere:
 - (a) kadar oseba, ki je imela možnost zapustiti ozemlje države izvršiteljice, tega ne stori v 45 dneh po njenem dokončnem odpustu ali se na to ozemlje po odhodu znova vrne;
 - (b) kadar za kaznivo dejanje ni zagrožena zaporna kazen ali ni predviden ukrep, vezan na odvzem prostosti;
 - (c) kadar kazenski postopek ne daje podlage za uporabo ukrepov za omejitev osebne svobode;
 - (d) kadar bi bila obsojena oseba lahko kaznovana s kaznijo ali ukrepom, ki ne vključuje odvzema prostosti, zlasti z denarno kaznijo ali kakim nadomestnim ukrepom, čeprav bi lahko ta kazen ali nadomestni ukrep povzročil omejevanje njene osebne svobode;
 - (e) kadar je obsojena oseba privolila v premestitev;
 - (f) kadar se obsojena oseba po svoji premestitvi izrecno odpove uporabi načela specialnosti v zvezi z določenimi kaznivimi dejanji, ki so bila storjena pred premestitvijo. Odpoved se poda pred pristojnimi pravosodnimi organi države izvršiteljice in se evidentira v skladu z nacionalnim pravom te države. Odpoved se poda na način, ki jasno izkazuje, da jo je oseba podala prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima oseba pravico do pravnega zagovornika;
 - (g) v primerih, ki niso omenjeni pod točkami (a) do (f), kadar država izdajateljica poda soglasje v skladu z odstavkom 3.
3. Prošnja za soglasje se predloži pristojnemu organu države izdajateljice, skupaj s podatki iz člena 8(1) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ in s prevodom iz člena 8(2) navedenega okvirnega sklepa. Soglasje se poda, če obstaja obveznost predaje v skladu z navedenim okvirnim sklepom. Odločitev se sprejme najpozneje 30 dni po prejemu prošnje. V primerih iz člena 5 navedenega okvirnega sklepa država izvršiteljica da tam predvidena jamstva.

Člen 19

Amnestija, pomilostitev in ponovni pregled sodbe

1. Amnestijo ali pomilostitev lahko podeli država izdajateljica in tudi država izvršiteljica.
2. Samo država izdajateljica lahko odloča o zahtevah za ponovni pregled sodbe, s katero je bila izrečena kazenska sankcija, ki naj bi se izvršila na podlagi tega okvirnega sklepa.

Člen 20

Obveščanje s strani države izdajateljice

1. Pristojni organ države izdajateljice nemudoma obvesti pristojni organ države izvršiteljice o morebitnih odločitvah ali ukrepih, zaradi katerih kazenska sankcija takoj ali po preteku določenega roka ni več izvršljiva.

2. Pristojni organ države izvršiteljice preneha z izvrševanjem kazenske sankcije takoj, ko [ga] pristojni organ države izdajateljice obvesti o odločitvi ali ukrepu iz odstavka 1.

Člen 21

Obveščanje s strani države izvršiteljice

Pristojni organ države izvršiteljice nemudoma obvesti pristojni organ države izdajateljice, in sicer na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis:

- (a) o posredovanju sodbe in potrdila pristojnemu organu, odgovornemu za njeno izvršitev, v skladu s členom 5(5);
- (b) o dejstvu, da kazenske sankcije ni mogoče izvršiti, saj po posredovanju potrdila in sodbe državi izvršiteljici obsojene osebe ni mogoče najti na ozemlju države izvršiteljice; v tem primeru država izvršiteljica ni obvezana izvršiti kazenske sankcije;
- (c) o pravnomočni odločbi o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije, vključno z datumom te odločbe;
- (d) o morebitni odločitvi, da se sodba ne prizna in kazenska sankcija ne izvrši v skladu s členom 9, skupaj z obrazložitvijo takšne odločitve;
- (e) o morebitni odločitvi o prilagoditvi kazenske sankcije v skladu s členom 8(2) ali (3), skupaj z obrazložitvijo takšne odločitve;
- (f) o morebitni odločitvi, da se kazenska sankcija ne izvrši iz razlogov iz člena 19(1), skupaj z obrazložitvijo takšne odločitve;
- (g) o začetku in koncu trajanja pogojnega odpusta, če je to navedeno v potrdilu države izdajateljice;
- (h) o pobegu obsojene osebe iz zapor;
- (i) o izvršitvi kazenske sankcije, takoj ko se ta izteče.

Člen 22

Posledice premestitve obsojene osebe

1. Ob upoštevanju odstavka 2 država izdajateljica prekine z izvrševanjem kazenske sankcije takoj, ko se je njeno izvrševanje začelo v državi izvršiteljici.
2. Država izdajateljica ponovno pridobi pravico do izvrševanja kazenske sankcije, ko jo država izvršiteljica obvesti o delni neizvršitvi kazenske sankcije v skladu s členom 21(h).

Člen 23

Jeziki

1. Potrdilo se prevede v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov države izvršiteljice. Vsaka država članica lahko ob sprejetju tega okvirnega sklepa ali pozneje v izjavi, deponirani pri generalnem sekretariatu Sveta, navede, da bo sprejela prevod v enega ali več drugih uradnih jezikov institucij Evropske unije.
2. Ob upoštevanju odstavka 3 se ne zahteva prevod sodbe.
3. Vsaka država članica lahko ob sprejetju tega okvirnega sklepa ali pozneje v izjavi, deponirani pri generalnem sekretariatu Sveta, navede, da lahko kot država izvršiteljica takoj po prejemu sodbe in potrdila zahteva, da se sodbi ali njenim bistvenim delom v primerih, ko meni, da je vsebina potrdila nezadostna za sprejetje odločitve o izvršitvi kazenske sankcije, priloži prevod v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov države izvršiteljice ali v enega ali več drugih uradnih jezikov institucij Evropske unije. Takšna zahteva se poda po posvetovanju, ki se po potrebi izvede med pristojnimi organi države izdajateljice in države izvršiteljice, o opredelitvi bistvenih delov sodbe, ki jih je treba prevesti.

Odločitev o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije se lahko odloži, dokler država izdajateljica ne predloži prevoda državi izvršiteljici ali – kadar država izvršiteljica sklene, da bo sodbo prevedla na lastne stroške – dokler prevod ni pripravljen.

Člen 24

Stroški

Stroške, ki nastanejo zaradi uporabe tega okvirnega sklepa, krije država izvršiteljica, razen stroškov premestitve obsojene osebe v državo izvršiteljico, in stroškov, ki nastanejo izključno na suverenem ozemlju države izdajateljice.

Člen 25

Izvrševanje kazenskih sankcij na podlagi evropskega naloga za prijetje

Brez poseganja v Okvirni sklep 2002/584/PNZ se določbe tega okvirnega sklepa smiselno uporabljajo – kolikor so združljive z določbami navedenega okvirnega sklepa – za izvrševanje kazenskih sankcij v primerih, ko se država članica zaveže k izvršitvi kazenske sankcije v primerih iz člena 4(6) navedenega okvirnega sklepa, ali če je v skladu s členom 5(3) navedenega okvirnega sklepa postavila pogoj, da je osebo treba vrniti zadevni državi članici, da bi v njej prestala kazen, s čimer se izogne nekaznovanosti zadevne osebe.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

Člen 26

Razmerje do drugih sporazumov in dogovorov

1. Brez poseganja v uporabo ustreznih določb naslednjih konvencij med državami članicami in tretjimi državami in v njihovo prehodno uporabo v skladu s členom 28 ta okvirni sklep od 5. decembra 2011 v odnosih med državami članicami nadomešča ustrezne določbe naslednjih konvencij:

- Evropske konvencije o transferju obsojenih oseb z dne 21. marca 1983 in njenega Dodatnega protokola z dne 18. decembra 1997,
- Evropske konvencije o mednarodni veljavnosti kazenskih sodb z dne 28. maja 1970,
- poglavja 5 naslova III Konvencije z dne 19. junija 1990 o izvajanju Schengenske konvencije z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah,
- Konvencije med državami članicami Evropskih skupnosti o izvršitvi kazenskih obsodb tujega sodišča z dne 13. novembra 1991.

2. Države članice lahko še naprej uporabljajo dvostranske ali večstranske sporazume in dogovore, veljavne na dan 27. novembra 2008, kolikor omogočajo širitev ciljev tega okvirnega sklepa ter pomagajo poenostaviti ali še bolj olajšati postopke izvrševanja kazenskih sankcij.

3. Države članice lahko po 5. decembru 2008 sklepajo dvostranske ali večstranske sporazume ali dogovore, kolikor taki sporazumi ali dogovori omogočajo širitev določb tega okvirnega sklepa in pomagajo poenostaviti ali še bolj olajšati postopke izvrševanja kazenskih sankcij.

4. Države članice do 5. marca 2009 uradno obvestijo Svet in Komisijo o obstoječih sporazumih in dogovorih iz odstavka 2, ki jih želijo še naprej uporabljati. Države članice Svet in Komisijo tudi uradno obvestijo o vseh novih sporazumih ali dogovorih iz odstavka 3 v treh mesecih po njihovem podpisu.

Člen 27

Ozemeljska uporaba

Ta okvirni sklep se uporablja za Gibraltar.

Člen 28

Prehodna določba

1. Zaposila, prejeta pred 5. decembrom 2011, še naprej urejajo obstoječi pravni instrumenti o premestitvi obsojenih oseb. Zaposila, prejeta po tem datumu, pa se obravnavajo v skladu s pravili, ki jih države članice sprejmejo na podlagi tega okvirnega sklepa.
2. Vendar pa lahko vsaka država članica ob sprejetju tega okvirnega sklepa poda izjavo, v kateri navede, da bo kot država izdajateljica in država izvršiteljica v primerih, ko se pravnomočna sodba izda pred datumom, ki ga določi, še naprej uporabljala obstoječe pravne instrumente o premestitvi obsojenih oseb, ki so se uporabljali pred 5. decembrom 2011. Če je takšna izjava podana, se ti instrumenti v takšnih primerih uporabljajo v razmerju do vseh ostalih držav članic ne glede na to, ali so podale enako izjavo ali ne. Ta datum ne sme biti poznejši od 5. decembra 2011. Navedena izjava se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Takšno izjavo je mogoče kadar koli umakniti.

Člen 29

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev z določbami tega okvirnega sklepa, do 5. decembra 2011.
2. Države članice sporočijo generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji besedila določb predpisov, ki v nacionalno zakonodajo prenašajo obveznosti iz tega okvirnega sklepa. Na osnovi poročila Komisije, pripravljenega na podlagi teh podatkov, Svet najpozneje do 5. decembra 2012 preveri, v kakšnem obsegu so države članice upoštevale določbe tega okvirnega sklepa.
3. Generalni sekretariat Sveta uradno obvesti države članice in Komisijo o uradnih obvestilih ali izjavah na podlagi člena 4(7) in člena 23(1) ali (3).
4. Brez poseganja v člen 35(7) Pogodbe o Evropski uniji država članica, ki je imela večkrat težave z uporabo člena 25 tega okvirnega sklepa in te niso bile odpravljene v okviru dvostranskih posvetovanj, o teh težavah obvesti Svet in Komisijo. Komisija na podlagi teh in vseh drugih razpoložljivih informacij pripravi poročilo z morebitnimi pobudami, ki jih šteje za primerne za odpravo teh težav.
5. Komisija do 5. decembra 2013 na podlagi prejetih informacij pripravi poročilo z morebitnimi pobudami, ki jih šteje za primerne. Svet na podlagi vsakega poročila Komisije in vsake pobude pregleda zlasti člen 25, pri čemer preuči, ali naj se nadomesti z natančnejšimi določbami.

Člen 30

Začetek veljavnosti

Ta okvirni sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

PRILOGA II

POTRDILO O PREMESTITVI

POTRDILO

iz člena 4 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji ⁽¹⁾

- (a) * Država izdajateljica:
 * Država izvršiteljica:

- (b) Sodišče, ki je izdalo pravnomočno sodbo, s katero je izrečena kazenska sankcija:

Uradni naziv:
 Sodba je bila izdana dne (navedite datum: dd. mm. llll):
 Sodba je postala pravnomočna dne (navedite datum: dd. mm. llll):
 Referenčna številka sodbe (če je na voljo):

- (c) Informacije o organu, na katerega se je mogoče obrniti z vprašanji o potrdilu:

1. Vrsta organa (označite ustrezno okence):

- ☐ Organ centralne oblasti
☐ Sodišče
☐ Drug organ

2. Kontaktne podrobnosti organa iz točke (c)(1):

Uradni naziv:

 Naslov:

 Tel. št. (klicna številka države) (številka omrežne skupine):
 Št. faksa (klicna številka države) (številka omrežne skupine):
 E-pošta (če je na voljo):

3. Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati z organom:

4. Kontaktne podrobnosti o osebi oz. osebah, na katere se je mogoče obrniti po dodatne informacije za potrebe izvršitve sodbe ali dogovora o postopkih premestitve (ime, naziv/funkcija, tel. št., št. faksa in e-pošta), če niso enake podrobnostim iz točke 2:

.....

- (d) Informacije o obsojeni osebi, zoper katero je bila izrečena kazenska sankcija:

Priimek:
 Ime(-na):
 Dekliški priimek, če obstaja:
 Vzdevki, če obstajajo:

⁽¹⁾ To potrdilo mora biti sestavljeno v enem izmed uradnih jezikov države članice izvršiteljice ali prevedeno vanj, oziroma sestavljeno v katerem koli drugem jeziku, ki ga sprejme ta država, ali prevedeno vanj.

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijska številka občana ali številka socialnega zavarovanja (če je na voljo):

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Zadnji znani naslovi/stalna prebivališča:

Jezik(-i), ki ga (jih) oseba razume (če je znano):

Obsojena oseba se nahaja:

☐ v državi izdajateljici in bo premeščena v državo izvršiteljico.

☐ v državi izvršiteljici, v kateri bo potekalo tudi izvrševanje.

Dodatne informacije, ki se po potrebi predložijo, če so na voljo:

1. Fotografija in prstni odtisi osebe in/ali kontaktne podrobnosti kontaktne osebe za pridobitev teh informacij:

.....

2. Vrsta in referenčna številka osebne izkaznice ali potnega lista obsojene osebe:

.....

3. Vrsta in referenčna številka dovoljenja za prebivanje obsojene osebe:

.....

4. Druge ustrezne informacije o družinskih, socialnih ali poklicnih vezeh obsojene osebe z državo izvršiteljico:

.....

.....

(e) Zaposilo države izdajateljice za prijetje (če se obsojena oseba nahaja v državi izvršiteljici):

- ☐ Država izdajateljica zaproša državo izvršiteljico za prijetje obsojene osebe ali sprejetje kakršnega koli drugega ukrepa, s katerim zagotovi, da obsojena oseba ostane na njenem ozemlju do sprejetja odločitve o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije.
- ☐ Država izdajateljica je državo izvršiteljico že zaprosila za prijetje obsojene osebe ali sprejetje kakršnega koli drugega ukrepa, s katerim zagotovi, da obsojena oseba ostane na njenem ozemlju do sprejetja odločitve o priznanju sodbe in izvršitvi kazenske sankcije. Navedite ime organa v državi izvršiteljici, ki je sprejel odločitev glede zaprosila za prijetje osebe (če je to ustrezno in je na voljo):

.....

.....

.....

(f) Povezava z morebitnim prejšnjim evropskim nalogom za prijetje (ENP):

- ☐ Zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, je bil izdan evropski nalog za prijetje, pri čemer se država članica izvršiteljica zavezuje, da bo to kazen ali ta ukrep izvršila (člen 4(6) Okvirnega sklepa o ENP).

Datum izdaje ENP in referenčna številka, če je na voljo:

.....

Ime organa, ki je izdal ENP:

Datum odločbe o izvršitvi in referenčna številka, če je na voljo:

.....

Naziv organa, ki je izdal odločbo o izvršitvi kazenske sankcije:

- ☐ ENP je bil izdan zaradi pregona osebe, ki je državljan države izvršiteljice ali v njej prebiva, država izvršiteljica pa je to osebo predala pod pogojem, da se jo vrne v državo izvršiteljico, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, na katerega jo je obsodila država članica izdajateljica (člen 5(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Datum odločbe o predaji osebe:

Ime organa, ki je izdal odločbo o predaji:

Referenčna številka odločbe (če je na voljo):

Datum predaje osebe (če je na voljo):

- (g) Razlogi za posredovanje sodbe in potrdila (če ste izpolnili razdelek (f), vam tega razdelka ni treba izpolnjevati):

Sodba in potrdilo sta posredovana državi izvršiteljici, ker je organ države izdajateljice prepričan, da bi izvršitev kazenske sankcije s strani države izvršiteljice pospešila socialno rehabilitacijo obsojene osebe in:

- ☐ (a) je država izvršiteljica država državljanstva obsojene osebe, v kateri obsojena oseba tudi živi.
- ☐ (b) je država izvršiteljica država državljanstva obsojene osebe, v katero bo obsojena oseba izgnana, potem ko bo zanjo izvrševanje kazenske sankcije prenehalo na podlagi ukrepa izгона ali prisilne odstranitve, ki je sestavni del sodbe, sodne ali upravne odločbe ali katerega koli drugega ukrepa, ki je posledica sodbe. Če ukrep izгона ali prisilne odstranitve ni sestavni del sodbe, navedite ime organa, ki je izdal ta ukrep, datum izdaje in, če je ta na voljo, referenčno številko:
- ☐ (c) je država izvršiteljica država, ki ni država iz (a) ali (b), katere pristojni organ soglašja s predložitvijo sodbe in potrdila tej državi.
- ☐ (d) je država izvršiteljica podala uradno obvestilo iz člena 4(7) Okvirnega sklepa in:
- ☐ je potrjeno, da, kolikor je znano pristojnemu organu države izdajateljice, obsojena oseba v državi izvršiteljici živi in zakonito neprekinjeno prebiva vsaj pet let in bo obdržala pravico do stalnega prebivališča v tej državi, ali
- ☐ je potrjeno, da ima obsojena oseba državljanstvo države izvršiteljice.

- (h) Sodba, s katero je izrečena kazenska sankcija:

1. Sodba zajema skupaj kaznivih dejanj.

Povzetek dejstev in opis okoliščin, v katerih je bilo/so bila storjeno(-a) kaznivo(-a) dejanje(-a), vključno s časom in krajem, in vrsta vpletenosti obsojene osebe:

.....

.....

.....

.....

Vrsta in pravna klasifikacija kaznivega(-ih) dejanja/dejanj ter veljavne zakonske določbe, na podlagi katerih je bila izdana sodba:

.....

.....

.....

2. Kolikor gre pri kaznivem(-ih) dejanju(-ih) iz točke (h)(1) za eno ali več naslednjih kaznivih dejanj, kakor so opredeljena v pravu države izdajateljice, za katera je po pravu države izdajateljice zagrožena zaporna kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, najmanj treh let, prosimo, da to potrdite z označitvijo enega ali več ustreznih spodnjih razdelkov:

- ☐ sodelovanje v hudodelski združbi;
- ☐ terorizem;
- ☐ trgovina z ljudmi;
- ☐ spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija;
- ☐ nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi;
- ☐ nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in razstrelivi;
- ☐ korupcija;
- ☐ goljufige, vključno z goljufigo, ki škodi finančnim interesom Evropskih skupnosti v smislu Konvencije z dne 26. julija 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti;
- ☐ pranje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem;
- ☐ ponarejanje denarja, vključno z eurom;
- ☐ kazniva dejanja, povezana z uporabo računalniških sistemov;
- ☐ kazniva dejanja zoper okolje, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami;
- ☐ omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi;
- ☐ umor, huda telesna poškodba;
- ☐ nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi;
- ☐ ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev;
- ☐ rasizem in ksenofobija;
- ☐ organiziran ali oborožen rop;
- ☐ nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli;
- ☐ preslepitev;
- ☐ izsiljevanje in oderuštvo;
- ☐ ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov;
- ☐ ponarejanje uradnih listin in promet z njimi;
- ☐ ponarejanje plačilnih sredstev;
- ☐ nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi pospeševalci rasti;
- ☐ nedovoljena trgovina z jedrskimi ali radioaktivnimi snovmi;
- ☐ trgovina z ukradenimi vozili;
- ☐ posilstvo;
- ☐ požig;
- ☐ kazniva dejanja, ki sodijo v pristojnost Mednarodnega kazenskega sodišča;
- ☐ ugrabitev letala ali ladje;
- ☐ sabotaža.

3. Če kaznivo(-a) dejanje(-a) iz točke 1 ni(-so) zajeto(-a) v točki 2 ali če se sodba in potrdilo posredujeta državi članici, ki je izjavila, da bo preverila dvojno kaznivost (člen 7(4) Okvirnega sklepa), navedite popoln opis zadevnega kaznivega(-ih) dejanja/dejanj:

.....
.....
.....

(i) Status sodbe, s katero je izrečena kazenska sankcija:

1. Navedite, ali je bila oseba osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo:

1. ☐ Da, oseba je bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.
2. ☐ Ne, oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.

3. Če ste označili polje pod točko 2 zgoraj, prosimo, potrdite obstoj ene od naslednjih možnosti:

- ☐ 3.1a oseba je bila osebno povabljen dne (dan/mesec/leto) in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, in je bila obveščena, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži;

ALI

- ☐ 3.1b oseba ni bila osebno povabljen, temveč je bila kako drugače dejansko uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila zadevna oseba seznanjena z načrtovanim sojenjem, obveščena pa je bila tudi, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži;

ALI

- ☐ 3.2 oseba je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal;

ALI

- ☐ 3.3 osebi je bila odločba vročena dne ... (dan/mesec/leto) in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preuči, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe, in
- ☐ oseba je izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe;

ALI

- ☐ oseba v ustreznem roku ni zahtevala ponovnega sojenja ali ni vložila pritožbe.

4. Če ste označili polje pod točko 3.1b, 3.2 ali 3.3 zgoraj, prosimo, da navedete informacije o tem, kako je bil izpolnjen zadevni pogoj:

.....

.....

2. Podrobnosti o trajanju kazenske sankcije:

2.1 Skupno trajanje kazenske sankcije (v dnevih):

2.2 Skupno trajanje že prestanega odvzema prostosti v povezavi s kazensko sankcijo, ki je bila izrečena s sodbo (v dnevih):

..... od (.....) (navedite datum, ki je služil kot podlaga za izračun: dd. mm. llll):

2.3 Število dni, ki jih je treba odšteti od skupnega trajanja kazenske sankcije iz drugih razlogov, tj. ne iz razlogov iz točke 2.2 (na primer zaradi že podeljenih amnestij ali pomilostitev itd. v zvezi s kazensko sankcijo): od (.....) (navedite datum, ki je služil kot podlaga za izračun: dd. mm. llll):

2.4 Datum izteka kazenske sankcije v državi izdajateljici:

- ☐ Brezpredmetno, ker osebi trenutno ni odvzeta prostost
- ☐ Osebi trenutno ni odvzeta prostost, kazenska sankcija pa bi bila v skladu s pravom države izdajateljice v celoti prestana do (navedite datum: dd. mm. llll) ^(*):

3. Vrsta kazenske sankcije:

- ☐ zaporna kazen
- ☐ ukrep, ki vključuje odvzem prostosti (prosimo, podrobneje opišite):

.....

(*) Sem vpišite datum, do katerega bi bila kazenska sankcija v celoti prestana (ne glede na možnosti predčasnega in/ali pogodnjega odpusta), če bi oseba ostala v državi izdajateljici.

(j) Informacije o predčasnem ali pogojnem odpustu:

1. Po pravu države izdajateljice je zadevna oseba upravičena do predčasnega ali pogojnega odpusta potem, ko je prestala:
 - ☐ polovico kazni
 - ☐ dve tretjini kazni
 - ☐ drugačen del kazni (prosimo, navedite):
2. Pristojni organ države izdajateljice prosi za informacije o:
 - ☐ veljavnih predpisih prava države izvršiteljice v zvezi s predčasnim ali pogojnim odpustom obsojene osebe;
 - ☐ začetku in koncu trajanja predčasnega ali pogojnega odpusta.

(k) Mnenje obsojene osebe:

1. ☐ Obsojene osebe ni bilo mogoče zaslišati, ker se že nahaja v državi izvršiteljici.
2. ☐ Obsojena oseba se nahaja v državi izdajateljici in:
 - a. ☐ je zaprosila za posredovanje sodbe in potrdila
 - ☐ je privolila v posredovanje sodbe in potrdila
 - ☐ ni privolila v posredovanje sodbe in potrdila (navedite razloge obsojene osebe):

 - b. ☐ Mnenje obsojene osebe je priloženo.
 - ☐ Mnenje obsojene osebe je bilo posredovano državi izvršiteljici dne (navedite datum: dd. mm. llll):

(l) Druge okoliščine v zvezi s primerom (neobvezne informacije):

.....

.....

(m) Končne informacije:

Besedilo sodbe/sodb je priloženo potrdilu ⁽³⁾.

Podpis organa, ki je izdal potrdilo, in/ali zastopnika, ki potrjuje točnost vsebine potrdila

.....

Ime:

Položaj (naziv/funkcija):

Datum:

Uradni žig (če je na voljo)

⁽³⁾ Pristojni organ države izdajateljice mora priložiti vse sodbe, povezane z zadevo, ki so potrebne za izvršitev pravnomočne kazenske sankcije. Če so na voljo tudi prevodi sodbe/sodb, se ti prav tako lahko priložijo.

PRILOGA III

URADNO OBVESTILO OBSOJENI OSEBI

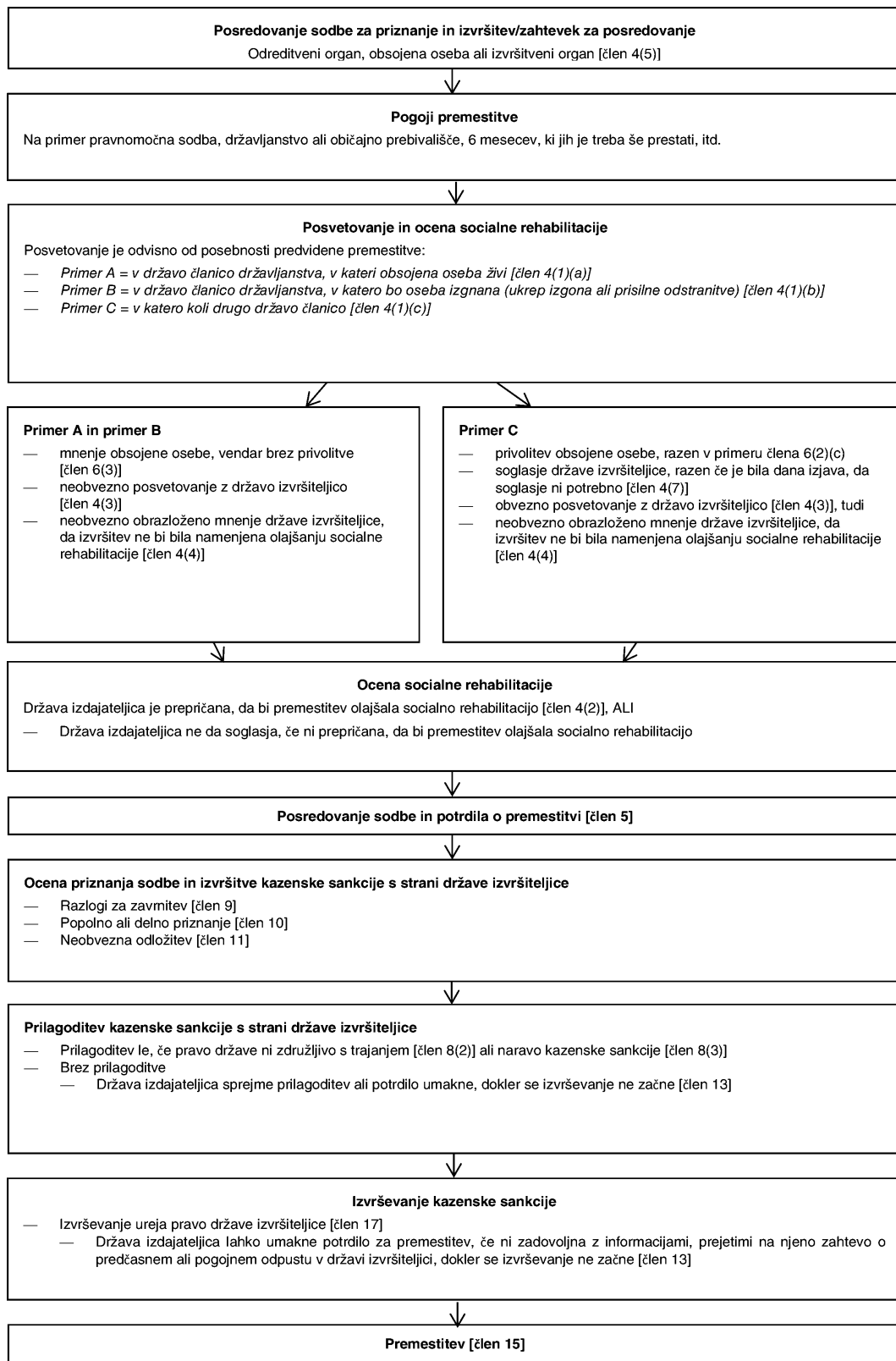
Uradno vas obveščamo o odločitvi ... (pristojni organ države izdajateljice), da se sodba ... (pristojno sodišče države izdajateljice) z dne ... (datum sodbe) ... (referenčna številka, če je na voljo) posreduje ... (država izvršiteljica) zaradi njenega priznanja in izvršitve v njej izrečene kazenske sankcije v skladu z nacionalnim pravom, ki izvaja Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji.

Izvrševanje kazenske sankcije bo urejalo pravo ... (država izvršiteljica). Organi te države bodo pristojni za odločanje o postopkih izvrševanja in za sprejemanje vseh s tem povezanih ukrepov, vključno z razlogi za predčasni ali pogojni odpust.

Pristojni organ ... (država izvršiteljica) mora od skupnega trajanja odvzema prostosti v povezavi s kazensko sankcijo, ki naj bi se prestal, odšteti celotno že prestano obdobje odvzema prostosti. Pristojni organ ... (država izvršiteljica) lahko kazensko sankcijo prilagodi le, če ta, kar zadeva njeno trajanje in naravo, ni združljiva z njenim pravom. Prilagojena kazenska sankcija po trajanju ali naravi ne sme biti strožja od kazenske sankcije, izrečene v ... (država izdajateljica).

PRILOGA IV

DIAGRAM OKVIRNEGA SKLEPA 2008/909/PNZ

PRILOGA V

VIRI INFORMACIJ

- Informacije Sveta EU o Okvirnem sklepu 2008/909/PNZ:
<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9618-2014-REV-1/en/pdf>.
- Informacije Evropske pravosodne mreže v kazenskih zadevah: seznam pristojnih organov, stanje izvajanja in izjave držav članic za Okvirni sklep 2008/909/PNZ:
<https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?l=SL&Id=36>.
- Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju okvirnih sklepov 2008/909/PNZ, 2008/947/PNZ in 2009/829/PNZ s strani držav članic, in sicer o vzajemnem priznavanju sodnih odločb, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, o pogojnih odločbah in alternativnih sankcijah ter o nadzornih ukrepih kot alternativni začasemu priporu (COM(2014) 57 final z dne 5. februarja 2014):
<https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libdocumentproperties.aspx?l=SL&Id=1222>.
- Delovni dokument služb Komisije – preglednica o stanju izvajanja in preglednica z izjavami, ki sta priloženi dokumentu: Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju okvirnih sklepov 2008/909/PNZ, 2008/947/PNZ in 2009/829/PNZ s strani držav članic, in sicer o vzajemnem priznavanju sodnih odločb, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, o pogojnih odločbah in alternativnih sankcijah ter o nadzornih ukrepih kot alternativni začasemu priporu – Priloga k poročilu (SWD(2014) 34 final z dne 5. februarja 2014).
- Poročila in priporočila strokovnih skupin EuroPris glede Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, vključno s priročnikom EuroPrisa o premestitvi zapornikov:
<http://www.euopris.org/>.
- Projekt STEPS 2 za premestitev (*Support for Transfer of European Prison Sentences towards Resettlement*) je namenjen podpiranju učinkovitega izvajanja Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ s preiskovanjem in analiziranjem pravnih in praktičnih ovir, ki bi lahko ovirale njegovo izvajanje in izvrševanje v vseh državah članicah:
<http://steps2.euopris.org/en/>.
- Študija Agencije za temeljne pravice (FRA) o Okvirnem sklepu 2008/909/PNZ z naslovom *Criminal detention and alternatives: fundamental rights aspects in EU cross border transfers* (Odvzem prostosti v kazenskem postopku in druge oblike kazni: vidiki temeljnih pravic pri čezmejnih premestitvah znotraj EU):
<http://fra.europa.eu/en/publication/2016/criminal-detention-and-alternatives-fundamental-rights-aspects-eu-cross-border>.

PRILOGA VI

SEZNAM SODB SODIŠČA V ZVEZI Z OKVIRNIM SKLEPOM 2008/909/PNZ

Zadeva C-573/17, Openbaar Ministerie/Daniel Adam Popławski („Popławski II”) (sodba z dne 24. junija 2019)

Zadeva C-579/15, Popławski (sodba z dne 29. junija 2017)

Zadeva C-582/15, van Vemde (sodba z dne 25. januarja 2017)

Zadeva C-289/15, Grundza (sodba z dne 11. januarja 2017)

Zadeva C-554/14, Ognyanov (sodba z dne 8. novembra 2016)

V obravnavi:

Zadeva C-495/18: predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd republiky (Slovaška republika) 30. julija 2018 – YX

Zadeva C-314/18: predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) 8. maja 2018 – Openbaar Ministerie/SF

PRILOGA VII

SEZNAM SODB SODIŠČA V ZVEZI Z OKVIRNIM SKLEPOM 2002/584

Zadeva C-573/17, Openbaar Ministerie/Daniel Adam Popławski („Popławski II”) (sodba z dne 24. junija 2019)

Zadeva C-514/17, Sut (sodba z dne 13. decembra 2018)

Zadeva C-327/18 PPU, RO (sodba z dne 19. septembra 2018)

Zadeva C-220/18 PPU, ML (sodba z dne 25. julija 2018)

Zadeva C-268/17, AY (sodba z dne 25. julija 2018)

Zadeva C-367/16, Piotrowski (sodba z dne 23. januarja 2018)

Zadevi C-404/15 in C-659/15 PPU, Aranyosi in Căldăraru (sodba z dne 5. aprila 2016)

Zadeva C-237/15 PPU, Lanigan (sodba z dne 16. julija 2015)

Zadeva C-168/13 PPU, Jeremy F. (sodba z dne 30. maja 2013)

Zadeva C-66/08, Kozłowski (sodba z dne 17. julija 2008)

V obravnavi:

Zadeva C-314/18: predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) 8. maja 2018 – Openbaar Ministerie/SF

Zadeva C-128/18: predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Nemčija) 16. februarja 2018, kazenski postopek zoper Dumitruja-Tudorja Dorobantuja
